Az Újszövetség Isten szava?

[Magyar – Hungarian – مجري]

Munqith ibn Mahmoud As-Saqqar, PhD

Forditotta:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Julia Gabriel

Elenőrizte: Gharabli Gabriella

﴿ هل العهد الجديد كلمة اللهِ؟ ﴾

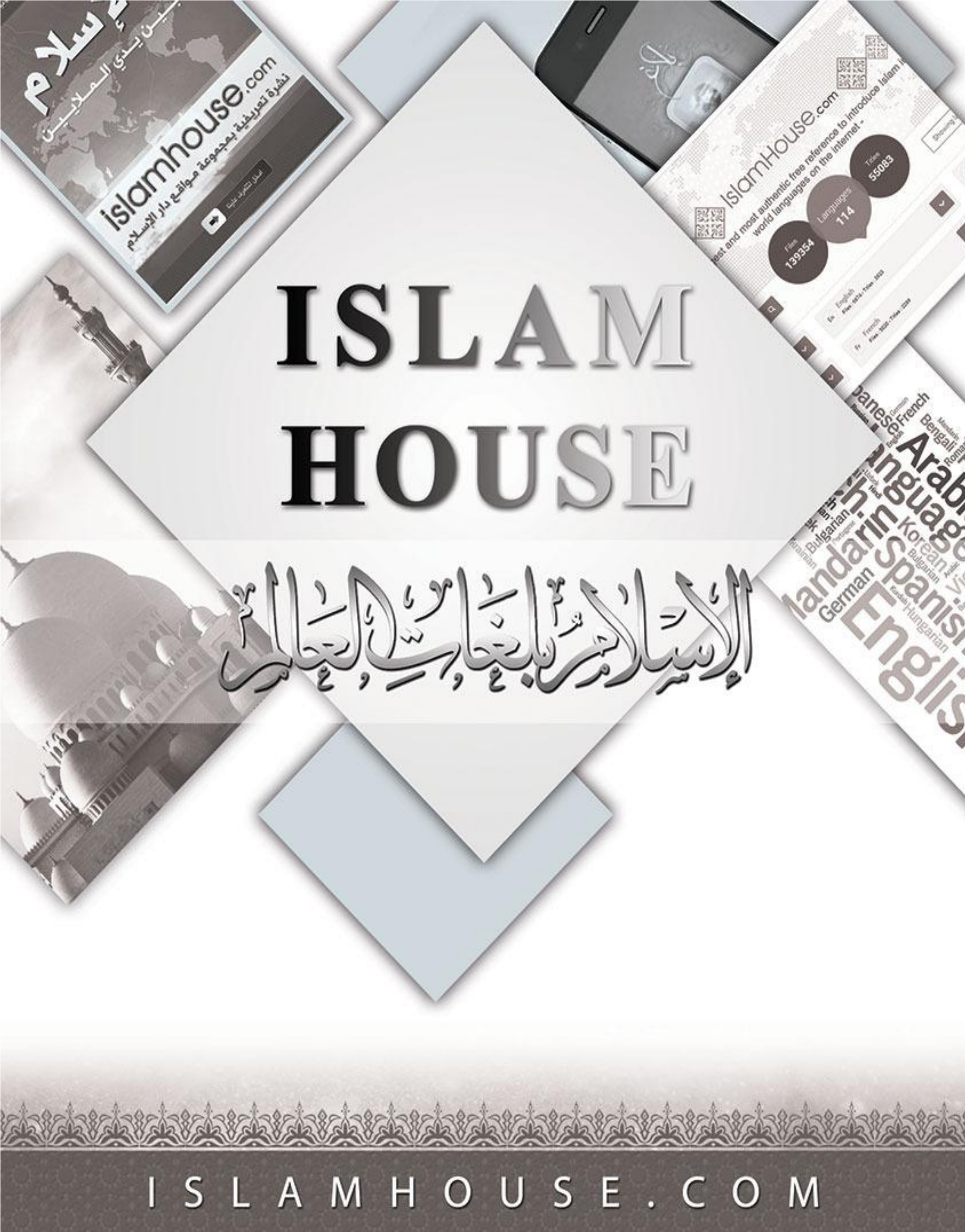
د. منقذ السقار

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM IN THE WORLD LANGUAGES

Köszönetnyilvánítás

Először is dicséret és köszönet Allahnak, a Mindenható Istennek. Nagy megtiszteltetés, hogy bemutathatom ezt a szerény munkát az olvasóimnak, azt remélve, hogy a Mindenható Isten segíteni fog nekik, hogy hasznossá váljon számukra, és azok közé valóvá tegye őket és engem, akik ismerik az igazságot, és akik vezetést kaptak.

Mohamed Próféta (BLV) hagyományát követve abban, hogy megköszönjük, ha valaki szívességet tett nekünk, szeretném megköszönni mindazoknak az embereknek, akik segítettek nekem megírni ezt a könyvet, és talán sikerem az ő fohászaik eredménye is, amelyet a Mindenható Istenhez intéztek, hogy segítsen nekem.

Szeretném kifejezni nagyrabecsülésemet és hálámat nemes szüleimnek, akik a legnagyobb szívességet tették nekem, hogy folyamatosan támogattak és bátorítottak. Küldöm nagyrabecsülésemet hű feleségemnek is folyamatos támogatásáért, segítségéért, és azért, hogy mellettem állt e munka véghezvitele alatt.

Köszönetemet és nagyrabecsülésemet fejezem ki minden testvéremnek, barátomnak és kollégámnak, akik bármilyen szerepet játszottak e könyv létrehozatalában.

Munqidh ibn Mahmoud As-Saqqar, PhD

Bevezetés

Allah[1] (S.W.)[2] elküldte küldötteit – egyiket a másik után – jelekkel, igaz útmutatással és fénnyel, hogy közvetítsék ezt az embereknek.

Ezen igaz próféták közül való volt a nagy küldött és próféta, a Messiás, Jézus (BLV).[3] Allah (S.W.) az Evangéliumot adta neki.

„Utánuk elküldtük még Íszá-t *(Jézust)*, **Mária fiát és az Evangéliumot adtuk neki. És azoknak, akik követték őt, azok szívébe a könyörületet és a kegyelmet helyeztük. Ám a szerzetesi életet, amelyet ők találtak ki, ezzel Allah tetszését kívánva elérni, nem róttuk ki feladatul rájuk. Ám ők ezt nem tartották szem előtt úgy, ahogyan kellett volna. Azoknak, akik hittek közülük, megadtuk a jutalmat. Ám sokan közülük**

---

[1] A muszlimok jobban szeretik az „Allah" nevet használni, amely a sok szép név egyike, és a Mindenható Isten legnagyobb neve, a magyar „Isten" szó helyett. Az „Allah" szó tiszta és egyedi, nem úgy, mint a magyar „Isten" szó, amelyet sok különböző formában lehet használni. Ha '-ek' toldalékot teszünk hozzá, 'Istenek' lesz, ami az Isten többes száma. Allah egy és egyetlen számú, nem lehet többes számba tenni. Ha hozzátesszük a '-nő' jelzőt, 'Istennő' lesz belőle, ami a nőnemű istenség. Nincs olyan, hogy hímnemű vagy nőnemű Allah. (Dr. Zakir Abdul Kareem Naik, *Isten fogalma a nagyobb vallásokban* c. művéből, 18. old.)

[2] A muszlimoknak nem illik Allah nevét dicséret nélkül említeni. A 'S.W.' betűk a következő arab szavak rövidítése: 'Szubhanahu wa ta'ala', amely azt jelenti: „Dicsőíttessék és magasztaltassék Ő" (17:43). Ezért a könyvben a Mindenható Istent a következő szavakkal említjük: „Allah S.W.", kivéve az idézetek vagy kivonatok esetében.

[3] A muszlimok nem említik a prófétákat anélkül, hogy megadnánk neki a tiszteletet egy fohásszal. A 'BLV' betűk a 'béke legyen vele' mondat rövidítése, amikor egy prófétát említünk, illetve a 'béke legyen velük', ha egynél több prófétáról van szó.

bűnösök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Al-Hadíd:27][4]

Allah (S.W.) kéri a hívőket, hogy higgyenek minden prófétájában és a kinyilatkoztatásaiban, amit nekik adott.

„Mondjátok: «Hiszünk Allahban és abban, ami leküldetett hozzánk, és ami leküldetett Ibráhímnak *(Ábrahámnak)* **és Iszmáílnak** *(Izmaelnek)* **és Iszháqnak** *(Izsáknak)* **és Jaqúbnak** *(Jákobnak)* **és a törzseknek, és abban, amit Múszá** *(Mózes)* **és Íszá** *(Jézus)* **kaptak, és abban, amit a próféták kaptak azt Uruktól. Mi nem teszünk különbséget közöttük. És mi Neki** *(Allahnak)* **vetjük alá magunkat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Al-Baqarah:136]**

A hívőket Allah (S.W.) a következőképpen írja le:

„A hívők is mind hisznek Allahban, az Ő Angyalaiban, Könyveiben, Küldötteiben. Mi nem teszünk különbséget az Ő küldöttei között.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Al-Baqarah:285]

Az Evangélium, amit Allah (S.W.) kinyilatkoztatott Jézusnak (BLV) nem pontosan az Újszövetség fejezetei, amelyet a keresztények szentnek tartanak, és amelyet Jézus (BLV) tanítványai és akik utánuk jöttek írtak le. Ezek az emberi történetek, életrajzok és levelek nem Allah (S.W.) kinyilatkoztatása, amelyet Jézusnak (BLV) adott.

Hogyan tulajdoníthatják emberek a saját írásaikat Allahnak (S.W.) hamisan?

„De jaj azoknak, akik az Írást a maguk kezével írják! Majd azt mondják: «Ez Allahtól van.» *(Teszik ezt azért,)* **hogy azt olcsó áron elvesztegessék. Jaj nekik azért, amit a kezük írt! És jaj nekik azért is, amit** *(így)* **megszereznek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Al-Baqarah:79]**

[4] Az áják (verssorok) a Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordításából származnak

Ez a vers világos isteni bizonyíték, hogy a könyv népei (a zsidók és a keresztények) megváltoztatták Isten szavát. Kijelenti, hogy amit ma olvasnak, az Ó- és az Újszövetség, nem Allah (S.W.) szava.

Ugyanakkor a muszlimok nem tagadják, hogy az Újszövetség bizonyos részei, amelyek Jézus (BLV) tanácsairól, mondásairól vagy tetteiről beszélnek, igazak. Ez a muszlimok véleménye ebben a kérdésben. A keresztények abban hisznek, hogy az Újszövetség Allah (S.W.) szava, és szent emberek írták le a Szentlélek által inspirált állapotban.

Vajon a tudományos történelmi bizonyítékok (és magának az Újszövetségnek a részei) azt támasztják alá, amit a Szent Korán mond, vagy a keresztény hitet támasztja alá?

Sorozatunk első kötetében bebizonyítottuk, hogy az Ószövetség nem Allah (S.W.) szava. Ebben az üzenetben, amely a második a sorozatban, választ fogunk adni egy másik kérdésre: *az Újszövetség Isten szava?*

Hogy feleljünk erre a kérdésre, megvizsgáljuk a Bibliát, a keresztény teológusok, kutatók, tudósok és történészek írásait, tudományos módszereket követve.

Allahot (S.W.) kérve és fohászkodva, hogy vezessen mindannyiunkat a helyes útra, e művet ajánlom mindazoknak, akik keresik az igazságot.

Dr. Munqidh ibn Mahmoud As-Saqqar
Mekka Al-Mukarramah
Hidzsra 1423 (holdév), Dhul-Hiddzsah
mongiz@maktoob.com

Az Újszövetség

Az Újszövetség, a keresztények szent könyve tartalmazza a négy evangéliumot, az Apostolok cselekedeteiről írott könyvet, huszonegy levelet, és a Jelenések könyvét. Ezeket a könyveket nyolc írónak tulajdonítják, akik a kereszténység első és második generációjához tartoztak: Máté, Márk, Lukács és János az evangélisták, Pál tizennégy levél[5] szerzője, és Péternek, Jakabnak és Júdásnak is tulajdonítanak leveleket.

Máté, János, Péter, Jakab és Júdás Jézus (BLV) tanítványai voltak. Márk, aki Péter tanítványa volt, és Pál, Jézus (BLV) ideje után lettek keresztények, és soha nem találkoztak vele. Lukács, aki Pál tanítványa volt, Pál által lett keresztény, aki, ahogy említettük, nem találkozott Jézussal (BLV).

A keresztények azt vallják, hogy Jézus (BLV) tanítványai és azok követőik írták az evangéliumokat és a leveleket. Hogyan lehetne akkor emberek írása szent?

Az 1869-1870 közt tartott vatikáni zsinaton az egyház a következő határozatot hozta a Bibliával, az Ó- és Újszövetséggel kapcsolatban: *„A Szent Biblia Könyveinek szerzője Isten, a Szentlélek inspirációja által lettek leírva, és így kerültek az egyházhoz."*

Kevesebb, mint egy évszázaddal később ismét zsinatot tartottak a Vatikánban. Ezen a zsinaton (1962-1965) megtárgyalták azokat a problémákat, amelyekkel az egyház szembekerült, a Biblia kritikai tanulmányozása által. 2344 mellette, 6 ellenszavazattal a következő határozatot hozták:

„A Tóra hiányossággal rendelkezik (hogy Isten szava legyen), és az Evangéliumok jobbak e tekintetben; ezek (az Evangéliumok)

[5] Ha elfogadjuk néhány tudós véleményét, akik kételkednek abban, hogy a Zsidóknak szóló levelet Pál írta.

Isteni inspirációból jöttek hozzánk a Szentlélek által. Az egyház kijelenti, nagy buzgalommal és állhatatossággal, hogy a négy Evangélium mindig biztosítja történelmi hitelességét. Az Evangéliumok őszintén elmondják nekünk Jézus, Isten Fia tetteit és tanításait. A szent írók azért írták a négy Evangéliumot, hogy tudassák velünk az igaz és őszinte dolgokat Krisztusról.”[6]

Az egyház azt is kijelenti, hogy az írók megváltoztattak néhány szót; tehát nem Allah (S.W.) a szerző, hanem az evangélisták, a Szentlélektől származó inspiráció által. A kopt tudósok *A kopt nemzet történetének összefoglalása* c. műben azt mondták: *„A Szent Biblia könyvek gyűjteménye, amelyet Isten emberei írtak a Szentlélektől inspirálva különböző időkben.”*

A keresztények nem hisznek a szó szerinti (szóról szóra, betűről betűre) kinyilatkoztatásban, ahogy a muszlimok. Az ő hitük szerint: *„Ha a Mindenható Allah fel akarja fedni az embereknek valamelyik titkát, inspirálni fog egy kiválasztott írót, hogy írja meg a fejezetet. Majd támogatni fogja az írót és inspirálni fogja arra, hogy kiválassza az eseményeket, helyzeteket, tetteket és szavakat, amelyekkel Ő akar használni szolgájának. Allah lesz az író mentora és vezetője, és meg fogja menteni a hibáktól és a hiányosságoktól, és csak azt fogja leírni, amire Allah inspirálta őt… ez elég ahhoz, hogy egy könyvet Allahnak tulajdonítsunk.”*

Fender tiszteletes elmagyarázta a keresztény kinyilatkoztatás-hitet. Azt mondta: *„Hiszünk abban, hogy a próféták és a tanítványok feledékenyek voltak és hibázhattak bármiben, de amit mondtak és írtak, abban tévedhetetlenek voltak. Ha az olvasó észrevesz valamilyen különbséget vagy képtelenséget írásaikban, ennek az az oka, hogy az olvasónak hiányos tudása és a megértése.”*[7]

Röviden ezt a keresztény hit az Újszövetségről.

---

[6] Ahmad ‘Abd al-Wahhab, *A Szent Biblia fordításbeli különbségei*, 91-92. old.

[7] Rahmat Allah Al-Hindi, *Kinyilatkoztatott igazság*, 2. kötet, 39-42. old.

Az Újszövetség Kódexei

Az Újszövetség könyvei kéziratok ezreiből kerültek ki, és erre a keresztények nagyon büszkék. Abban hisznek, hogy ezek a kéziratok – nagy számukkal – világos bizonyítéka Allah (S.W.) szava tévedhetetlenségének, amelyet Jézus (BLV) tanítványai leírtak.

Hogy megértsük e kéziratok fontosságát a keresztények számára, Jimmy Swaggart tiszteletest idézzük Ahmad Deedat muszlim tudóssal folytatott vitájából: *„Körülbelül huszonnégyezer kézirat létezik Isten szaváról, az Újszövetségről, a legrégebbi közülük Kr. u. háromszázötven évvel keletkezett. Azonban Isten szavának eredeti kézirata nem létezik."*

Az Újszövetség kéziratait három kategóriára lehet osztani.

Első, a Papirusz Kódex

A papiruszra való írás a második és harmadik században volt használatos. Ezek a kéziratok az Újszövetség két részét tartalmazzák. Az egyik két részt tartalmaz a János szerinti evangéliumból (János 18:31 és 18:37-38), és a második században írták. Ma Manchesterben található. A másik a Máté szerinti evangéliumból tartalmaz két részt (Máté 1:1-9 és 12:14-20). Ezeken kívül vannak még papirusz tekercsek a későbbi századokból, amelyeken rövidebb Bibliai részeket olvashatunk.

Második, a görög kódex

Ezek a kéziratok állatbőrökre lettek írva, és ez az írásmód a negyedik században volt elterjedt. Sok ilyen kézirat létezik, közéjük tartoznak a legfontosabb kódexek, a Codex Alexandrinus

(Alexandriai kódex), a Codex Sinaiticus (Sínai-félszigeti kódex) és a Codex Vaticanus (Vatikáni kódex).

Harmadik, a tizenharmadik századi és későbbi kéziratok

A Codex Basilensis a legfontosabb e kéziratok közül.

A Codex Alexandrinus, Codex Sinaiticus és a Codex Vaticanus a legfontosabbak a görög kódexek közül. Ezeket, ahogy említettük, a negyedik században írták. A korábbi könyvben, amely az Ószövetségről szól, már részletesen elmagyaráztuk, ezért csak arra térünk itt ki, amely az Újszövetséget érinti.

1. Codex Vaticanus

A katolikus Újszövetség bevezetője azt mondja: *„A legrégebbi kézirat, amely tartalmazza az Újszövetség könyveinek nagy részét vagy teljes szövegét, az két szent könyv a negyedik századból, és közülük a Codex Vaticanus a legfontosabb. Nem ismerjük e kódex eredetét, és sajnos károsodást szenvedett. Tartalmazza az Újszövetséget a Zsidóknak írt levél (9:14, 13:25), a Timóteushoz, Tituszhoz, Filemonhoz írt levelek, és a Jelenések könyve kivételével, és egy ismeretlen szerző adta hozzá ezeket a leveleket a tizenötödik században. Ebben a kódexben a Márk szerinti evangélium a 16:9 versnél ér véget."*

2. Codex Sinaiticus

Az Újszövetség francia fordításának bevezetése azt írja: „*Ez a kódex nemcsak tartalmazza az egész Újszövetséget, de hozzáteszi még Barnabás levelét és Hermasz pásztora (történetének) egy részét, amelyek nem tartoznak a kanonizált írások közé."* Ez a kódex nem tartalmazza a Márk szerinti evangélium végét (16:9-20), és nincs üres lapja, de Lukács közvetlenül a 8. verssel kezdődik.

3. Codex Alexandrinus

Ez a kódex tartalmazza az Újszövetséget egy kis rövidítéssel. E rövidítésekre jó példa a Máté szerinti evangélium elején a (25:6), a János szerinti evangéliumból a (6:51)-től a (8:52)-ig. Tartalmaz még emellett két levelet Kelementől, és felülírásokat, amelyek nem részei a Szent Bibliának.

4. Codex Ephraemi Rescriptus

Ez a kódex csak az Újszövetséget tartalmazza, ma a párizsi Nemzeti Könyvtárban található. A tudósok feltételezik, hogy a hatodik vagy hetedik században íródott, de van, aki szerint az ötödikben.

5. Codex Bezae Cantabrigensis

Ez a kódex az ötödik századból származik, és ma a Cambridge-i Egyetemen található. Tartalmazza a négy evangéliumot, az Apostolok Cselekedeteit, sok rész kihagyásával, mint például János Evangéliumának eleje. E kódex írója szabatosan másolt. Lemásolta Jézus leszármazását Máté szerint, majd, mikor Lukács listáját másolta, észrevette a különbséget, és beillesztette Máté listáját Lukács evangéliumába. Azonban, mivel Máté listáján több név hiányzott, hozzáadott néhányat saját gondolatai szerint.

6. Codex Basilensis

A tudósok szerint a nyolcadik századból származik, és ma a Baseli Egyetemi Könyvtárban található, Svájcban. Tartalmazza az Újszövetséget nagy hiányosságokkal.

7. Codex. Laudianus

E kódex a kilencedik századból származik, és ma az oxfordi Badleian Könyvtárban őrzik. Csak az Apostolok Cselekedeteit tartalmazza.[8]

[8] Lásd: Mohammad Ezzat Tahtawi, *Vallások összehasonlítása*, 47-51. old. ‘Abd us-Salam Mohammad, *A Szent Biblia mérlegen*, 91. old, ‘Abd ar-Rahim Mohammad, *Olvasmányok a Szent Bibliából*, 2. kötet, 269-270. old.

Az Újszövetség kódexeiben való különbségek

Az első, amit észreveszünk az Újszövetség kéziratain, hogy nem azok az emberek írták, akiknek tulajdonítják, nem az ő életük alatt lettek leírva, és az első kéziratot legalább két évszázaddal ezen emberek halála után írták.

A keresztények sem bizonyíthatják másként, Fender tiszteletes is bevallotta ezt Al Hindi muszlim tudóssal tartott legutóbbi vitája alkalmával. Bocsánat kérőleg azt mondta: *„Annak az oka, hogy mi (keresztények) elvesztettük ezeket a feljegyzéseket, azok a nehézségek és problémák amikkel a keresztények szembe kerültek háromszáztizenhárom éven át.”* Al Hindi muszlim tudós elfogadta ezt a magyarázatot, de ez még sem menti fel őket attól, hogy továbbra is ezeket a forrásokat használják, mivel az ilyen kérdéseket nem lehet feltételezésekre, elképzelésekre és bizonytalanságra alapozni. Emellett nincs két egyforma kézirat az Újszövetség kéziratai között. Mindegyikhez hozzátettek vagy elvettek az író véleményének megfelelően, és ezt a keresztények is elismerik.

Jimmy Swaggart igyekezett csökkenteni a kéziratok közti különbségek fontosságát: *„A régi szövegekkel kapcsolatban a tudományos elvek arra tanítanak, hogyha rendelkezünk egy bizonyos könyv másolatának tíz példányával, akkor nincs szükségünk az eredetire. Van huszonnégyezer másolatunk, és nem tagadjuk, hogy vannak bennük különbségek. A lényeg azonban az, hogy a szövegkörnyezet lényege nem változott.”*

Dr. Robert *Az igazság a Bibliáról* című könyvében nem értett egyet Swaggart-tal, és válaszolt neki. Robert elkészített egy tudományos szórólapot, hogy kiadják a Szent Bibliával, de nem kapott rá engedélyt. Mikor megkérdezték ennek okairól, azt mondta: *„Emiatt a szórólap miatt az emberek elvesztenék bizalmukat ebben a könyvben.”*

Azt is mondta: *„Nincs más könyv, amely annyi változtatást, hibát és koholmányt tartalmaz, mint a Szent Biblia”*, és hozzátette, hogy az egyházatyák bevallották, hogy szándékosan gyártották a koholmányokat, csak abban különbözik a véleményük, hogy ki tette ezt. Hozzátette: *„Senki nem állítja, hogy Isten a szerzője a Szent Biblia minden részének, vagy, hogy Isten inspirálta a hamisítványokat.”*[9]

Ken Rime azt mondta: *„A teológusok ma egy dologban értenek egyet: hogy a Szent Bibliának csak nagyon kis részei nem lettek megváltoztatva.”*

Az Encyclopaedia Britannica-ban Maurice Nourn azt mondta: *„A legkorábbi kanonizált evangéliumot az ötödik században írták. A tanítványok ideje és az ötödik század közötti időszakról nem maradt fenn számunkra semmilyen kódex, amely ezt a négy evangéliumot tartalmazta volna. Még a mi időnkhöz közel is keletkeztek jelentőségteljes koholmányok, különösen Márk és János evangéliumában.”*

Márk evangéliumáról *Szent Márk* című könyvében Dennis Nineham azt mondja: *„Elkerülhetetlen változtatások szüremkedtek be mind szándékos, mind véletlen módon, és a Márk evangéliuma kéziratainak százai közt, amelyek fennmaradtak, nincs kettő, amely teljesen megegyezik.”*[10] Azt is mondta: *„Nincs egy olyan kézzel írt kódex, amelyet összehasonlíthatnánk a többivel.”*

Chorer tiszteletes azt mondta, hogy az evangélium kéziratai 50000 különbséget tartalmaznak, Kris Bash szerint viszont 150000-et. Az Encyclopaedia Britannica ezt támasztja alá: *„Az egyházatyák úgy választották ki az Újszövetség könyveit, hogy több mint százötvenezer különbség található a különböző részek között.”*

---

[9] Lásd: A *legnagyobb vita Al-Hindi és Fender tiszteletes között*, 372. old.

[10] D. E. Nineham, *Szent Márk*, 11. old.

A keresztények igyekeznek kifogást találni ezekre a különbségekre. Dr. Samaan Kalhoon *A kereső útmutatása* című könyvében azt mondta: *„Ne lepődjetek meg a szent könyv másolatai közti különbségeken; mert a könyvnyomtatás feltalálása, a tizenötödik század előtt ezeket a másolatokat kézzel írták, és íróik tudatlanok és feledékenyek voltak.”*[11]

Ez igaz, viszont csak az igazság fele, mivel nem beszélt a szándékos koholmányokról, amelyekről az Újszövetség francia bevezetője vallott.

Itt azt olvashatjuk: *„Az Újszövetség kéziratai, amelyek a birtokunkban vannak, nem azonosak, de sok különböző fontosságú különbséget észre lehet venni bennük… Vannak olyan különbségek, amelyek teljes bekezdéseknek adnak új jelentést, és felfedezni e különbségek okait nem nehéz feladat. Olyan írók másolták az Újszövetségi iratokat, akik különböző képességekkel rendelkeztek, évszázadokon át, és semelyikük sem volt tévedhetetlen… Emellett olyan is előfordult, hogy valamelyik másoló igyekezett kijavítani azt, amit ő hibásnak ítélt, vagy a teológiai kifejezést nem találta pontosnak, és ezért egy új olvasatát mutatta be a szövegnek, amely szinte teljes egészében hibás.*

Ehhez még hozzá jön az, hogy az Újszövetség sok bekezdését alkalmazták az istenszolgálatok során, ezért bevezettek néhány díszítést, hogy szebb legyen, vagy könnyebb legyen hosszú recitálások alatt olvasni.

Világos, hogy amit az írók hozzáadtak az évszázadok alatt, az felgyülemlett. A szöveg, amely végül elérte a nyomtatás idejét, tele volt változtatásokkal… A kritikatudomány legnagyobb célja az lehet, hogy megvizsgálja ezeknek a különböző dokumentumoknak a szövegeit, hogy megtalálja az eredetihez aránylag legközelebb állót, mert az eredeti szöveget lehetetlen elérni.”

---

[11] Lásd: Rahmat Allah Al-Hindi, *Kinyilatkoztatott igazság*, 2. kötet, 542-543. old, ‘Abd us-Salam Mohammad, *A Szent Biblia mérlegen*, 94-95. old.

Frederick Grant, a Bibliatudományok teológia professzora a new yorki Szövetségi Teológiai Intézetben *Az evangéliumok, eredetük és fejlődésük* című művében azt mondta: *„A szöveg kéziratokban létezett, amelyeket fáradt írók másoltak. Ma 4700 van ezekből a kéziratokból, amelyek papírdaraboktól teljes kéziratokig jelentősen váltakoznak, és nem bízhatunk abban, hogy egyikben sem találunk hibát. A legtöbb másolat, bármekkora méretű, változásokon ment keresztül, mert a javítók munkája nemcsak az átolvasásból állt."*[12]

Az Újszövetség kiadott szövege nem végleges; attól függ, hogy felfedeznek-e még több kéziratot. A Jezsuita rend Újszövetség-bevezetője azt írja: *„Ma elkészíthetünk egy jó Újszövetség-szöveget, és nincs szükség változtatásokra, kivéve, ha találunk új dokumentumokat."*

TEHÁT AZ ÚJSZÖVETSÉG IDEIGLENES, A LEGKÖZELEBBI ÉRTESÍTÉSIG!

Példák az átírók változtatásaira

Nem nehéz senki számára, aki megvizsgálja az evangéliumok szövegét, hogy szándékos átírásokat találjon a szövegben. A következő bekezdésekben erre mutatunk példákat.

Máté azt mondta: **„Amikor majd látjátok a szent helyen a Dániel próféta által megjövendölt gyalázatos pusztulást – aki olvassa, értse meg! –, akkor, aki Júdeában van, fusson a hegyekbe.." (Máté 24:15-16)**[13] Ez (aki olvassa, értse meg!) egy hozzátétel, amelyet a másoló adott hozzá, aki fel akarta hívni a kérdés fontosságára a figyelmet, de ezt nem Jézus (BLV) mondta, mikor a tanítványaihoz beszélt.

---

[12] Frederick Grant, *Az Evangéliumok, eredetük és fejlődésük*, 32. old.

[13] Szent István Társulati Biblia

János evangéliuma így végződik: **„Ez az a tanítvány, aki ezekről tanúságot tett és megírta ezeket. Tudjuk, hogy igaz a tanúsága." (János 21:24)** A mondat, miszerint *„Tudjuk, hogy igaz a tanúsága"* egy hozzátétel a másolók által. Erről a Jezsuita rend a következőt fogalmazta meg saját Szent Biblia kiadásában: *„A csoport, amely leírta ezt az Evangéliumot, egy folyamatos tanúságtételként értékelte, amely megegyezett az idővel, amelyet a szeretett tanítvány hozott."*

Egy másik verse a János szerinti evangéliumnak a következő: **„az egyik katona oldalába döfte a lándzsáját. Nyomban vér és víz folyt belőle. Aki látta, az tett róla tanúságot és igaz a tanúsága. Tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek." (János 19:34-35)** Az utolsó mondatban az író ki akarta emelni és biztosítani akarta János őszinteségét, de ez nem János írása.

A Lukács szerinti evangélium hozzátételei között található az, amit Jézusnak (BLV) tulajdonított, aki válaszolt a két tanítványnak, Jánosnak és Jakabnak, amikor megkérdezték, hogy tudna-e tüzet hozni, hogy lerombolja a szamaritánusokat. Ő (BLV) feléjük fordult, és megrótta őket. A másoló azonban hozzátette: **„De ő hozzájuk fordult és megfeddte őket. (Nem tudjátok, milyen szellem van bennetek.)" (Lukács 9:55)**

Matta Al-Miskeen atya azt mondta: *„Kivétel nélkül minden teológus egyetért abban, hogy ez a vers egy későbbi hozzátétel, az egyik másolótól, mert a korai kódexek nem tartalmazzák. Akárhogy is, a szöveg jelentésével és a helyzettel megegyezik. A legrégebbi kódexben a vers a «megfedte őket» szavakkal ér véget."*[14]

Ezt a hozzátételt néhány Biblia-változatból ki is vették, mint az Amerikai Szabvány Változat, az Angol Szabvány Változat és a Jó Hír Biblia.[15]

---

[14] Matta Al-Miskeen atya, *Lukács evangéliuma*, 428. old.

[15] Ezt a hozzátételt megtalálhatjuk minden Jakab Király Változatban, az 1568-as Püspöki Bibliában, az 1587-es Genfi Bibliában, az 1889-es Darby Bibliában, az 1899-es Douay-Rheims Bibliában és Murdock

Hasonlóképpen, a másolók vagy hozzáadtak, vagy kitöröltek részeket a János szerinti evangélium ötödik részéből. **„Nagyon sok beteg feküdt bennük: vakok, sánták, bénák [várva, hogy a víz megmozduljon. Az Úr angyala ugyanis leszállt időnként a tóra, és felkavarta a vizet. Aki felkavarása után először lépett a vízbe, az meggyógyult, bármilyen betegségben szenvedett is.] De volt ott egy ember, aki már harmincnyolc esztendeje szenvedett. ” (János 5:3-4-5)**

Matta Al-Miskeen[16] atya szerint a legfontosabb kódexek nem tartalmazzák a következő mondatot: ***„várva, hogy a víz megmozduljon. Az Úr angyala ugyanis leszállt időnként a tóra, és felkavarta a vizet. Aki felkavarása után először lépett a vízbe, az meggyógyult, bármilyen betegségben szenvedett is.”*** Ezért a Jó Hír Biblia és más változatok szerkesztői kitörölték ezt a részt: **„Nagyon sok beteg feküdt bennük: vakok, sánták, bénák. De volt ott egy ember, aki már harmincnyolc esztendeje szenvedett. ” (János 5:3 és 5, nincs 4. vers – Jó Hír Biblia)**

Újszövetségében.

[16] Matta Al-Miskeen atya, *János evangéliuma*, 328. old.

Annak az állításnak a semmissé tétele miszerint, az Újszövetség írói isteni inspirációt kaptak

Az Újszövetség egyetlen írója – Pál kivételével – nem állította, hogy inspirációt kapott, hanem azt vallották, hogy könyveik emberi erőfeszítések, amelynek nem volt a célja, hogy szent könyvek legyenek.

Lukács bevallotta könyvében, hogy nem tudott semmiféle inspirációról: **„Mivel már sokan megkísérelték, hogy a köztünk beteljesedett eseményeket leírják, úgy, ahogy ránk maradt azoktól, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái voltak az Igének, jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárjak, és sorban leírjak neked mindent, tiszteletreméltó Teofil, hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanok, amelyekre tanítottak." (Lukács 1:1-4)**

A bevezetésben megmutatja, hogy evangéliuma egy személyes levél, amelyet személyes okokból írta, pontosan másolta valamilyen forrásokból, és sokan mások is írtak erről a témáról.

Lukács nem említette bevezetőjében az isteni inspirációt, amely arra ihlette, hogy írjon, sem a Szentlelket, hogy leszállt volna rá, nem állította, és nem tudott róla, hogy inspirálva lett volna! És ezt nem csak Lukács nem tette, hanem egyik sem a négy evangélista közül. Ők nem állították, hogy inspiráció hatására írták volna műveiket. Dr Manees Abden Nour pap azt mondta: *„Az Újtestamentum íróinak soha nem jutott az eszükbe, hogy Krisztusról való írásuk a keresztények szent könyve lesz, amelyet a keresztények évszázadokon át olvasni fognak szerte a világon."*[17]

[17] Manees A. Noor atya, *Hamis gyanúk a Bibliával kapcsolatban*, 42. old.

Ha a tanítványok és követőik nem állították, hogy inspirációt kaptak, a keresztények miért állítják ezt? Nincs rá bizonyíték az evangéliumokban, amely alátámasztaná ezt az állítást, kivéve az, hogy Pál ezt állította magáról.

Személyes levelek, amelyeknek semmi közük az inspirációhoz

Pál és a tanítványok leveleit olvasva sok helyen kitűnnek olyan bekezdések, amelyek megmutatják, hogy ezek személyes levelek, és semmi kőzzük a kinyilatkoztatáshoz.

János azt mondta: **„Üdvözölnek kiválasztott nővéred gyermekei.” (2 János 1:13)** További üdvözletet is küldött szeretteinek: **„Én, «az Öreg», kedves Gájuszomnak, akit az Igazságban szeretek. Kedvesem, kívánom, hogy minden sikerüljön neked és egészséges légy testben is, lélekben is. Nagyon örültem, amikor testvérek érkeztek, és tanúsították, hogy igaz vagy, s az igazság útján jársz. Nincs nagyobb örömöm, mint amikor hallom, hogy gyermekeim az igazság útján járnak. Kedvesem, te helyes magatartást tanúsítasz a testvérek iránt, kivált az idegenek iránt. Ez bizonyítja szeretetedet az egyház színe előtt; jól teszed, ha ezentúl is Istenhez méltó útravalóval bocsátod őket útnak. Mert az ő nevéért keltek útra, s a pogányoktól nem fogadtak el semmit. Ezért ezeket az embereket nekünk kell befogadnunk, hogy munkatársaik legyünk az Igazság szolgálatában(…), hogy rövidesen látlak, és akkor élőszóval beszélgetünk.” (3 János 1:1-14)**

Pál levelei hasonlókat tartalmaznak: **„Ázsia egyházai köszöntenek titeket, és sokszor üdvözölnek az Úrban Aquila és Priszka is, akik vendégül látnak a házukban összejövő egész egyházzal egyetemben. Minden testvér köszönt titeket. Köszöntsétek egymást szent csókkal!” (1 Korintus 16:19-20)**

Pál lejegyezte barátja, Timóteus iránt táplált érzelmeit levele elején. Azt mondta: **„(...)imádságomban éjjel-nappal mindig megemlékezem rólad. Ha ilyenkor eszembe jutnak könnyeid, szeretnélek látni, hogy öröm töltsön el. Mert jól emlékszem őszinte hitedre; ez előbb nagyanyádban, Loiszban, majd anyádban, Eunikében élt, és most – biztosan tudom – téged is eltölt.” (2 Timóteus 1:3-5)**

Majd leírta néhány személyes szükségletét, és elmondta Timóteusnak, hogy mondja el barátainak Korintusban. Azt mondta: **„Köpenyemet Troászban hagytam, Karpusznál, ha jössz, hozd magaddal. A könyveket is, főleg a pergamentekercseket. (...)Köszöntsd Priszkát és Aquilát meg Oneziforusz családját. Erasztusz Korintusban maradt, Trofimuszt betegen hagytam Milétuszban. Siess, hogy a tél beállta előtt ideérj! Köszöntenek Eubulusz, Pudensz, Linusz, Klaudia és a testvérek mind.” (2 Timóteus 4:13-21)** Pál levele hasonlóan folytatódik, üdvözleteket küld barátainak és rokonainak, és ez majdnem egy oldal hosszan folytatódik. (lásd: Róma 16:1-21)

Küldött egy levelet Titusznak, amiben azt mondta: **„Ha majd elküldöm Artemászt vagy Tichikuszt, azonnal gyere hozzám Nikopoliszba, mert az a tervem, hogy a telet ott töltöm. Zénászt, a törvénytudót és Apollót lásd el mindennel az útra, hogy ne szenvedjenek hiányt semmiben.” (Titusz 3:12-13)** Az olvasó észreveheti, hogy Pál – aki inspiráció alatt írta ezt a részt azok szerint, akik hisznek levelei szentségében – nem tudta, hogy melyik barátját küldje, hogy elhívja Titust Nikopoliszba, ahol a telet akarta tölteni.

Sok ilyen személyes üdvözléssel találkozhatunk. (lásd: (1 Korintus 16:20), (Filippi 1:21-24) és (Filippi 2:26-28, 4:21-22), mindezek Allah (Isten) szavai és inspirációja?!

Részek, amelyek lehetetlen, hogy ihletettek lennének

Amikor elolvassuk az evangéliumokat, nem találunk semmit sem, amely arra utalna, hogy az írója ihletett lett volna. Lukács például azt mondta: **„Föllépésekor Jézus mintegy harmincéves volt. Azt tartották róla, hogy Józsefnek a fia, aki Éli fia volt” (Lukács 3:23)** Lukács szavai, a „mintegy”, és a „tartották”, nem jöhetett olyan valakitől, aki inspirációt kapott, mert az tudná, mit ír. Ezek a szavak zavartak néhány vallástudóst, ezért kitörölték őket a Javított Szabvány Változatból.

János sem ismerte, hogy a tanítványok mekkora távolságban sorakoztak fel, mikor meglátták Jézust (BLV). Azt mondta: **„Amikor már eveztek vagy huszonöt-harminc stádiumnyit, látták, hogy Jézus a vízen járva közeledik a bárkához. Megijedtek.” (János 6:19)** Ha inspirációt kapott volna, pontosan tudta volna, milyen messze voltak.

Nem említett semmit az inspirációról, azt írta, ami bizonyítja, hogy írása emberi munka. Azt mondta: **„Ez az a tanítvány, aki ezekről tanúságot tett és megírta ezeket. Tudjuk, hogy igaz a tanúsága. Jézus még sok egyebet is tett. Ha azonban valaki mind le akarná írni – azt hiszem –, annyi könyvet kellene írnia, hogy nem tudná az egész világ sem befogadni.” (János 21:24-25)** A túlzás egy nyilvánvalóan emberi cselekedet az olvasó figyelmének felkeltése érdekében.

Ezek a részek a levelekben önmagukról árulkodnak, hogy az író saját gondolataiból beszélt, és semmi köze az inspirációhoz. Pál a saját véleményét mondta el egy férfiról, akinek egy hitetlen nő volt a felesége: **„A többieknek azonban én mondom, nem az Úr. ” (1 Korintus 7:12)** Saját véleménye a kérdésről nem inspirációból származik, de a keresztények ezt Allah (S.W.) szavának tartják. Az eljegyzett nőkről azt mondta: **„A szüzeket illetően nincs külön parancsom az Úrtól, tanácsot azonban adok, mint olyan, aki az Úr irgalma folytán hitelt érdemel.” (1 Korintus 7:25)** Pál saját megvallásának higgyünk, vagy a keresztényeknek, akik azt mondják, hogy ezek Allah (S.W.) szavai?

Pál hangsúlyozta ismét, hogy ami tőle származik, az csupán az ő emberi véleménye. Azt mondta: **„Nem parancsként mondom, hanem mások buzgóságára hivatkozva szeretetetek őszinteségét akarom kipróbálni. Hiszen ismeritek Urunk, Jézus Krisztus jótékonyságát. Noha gazdag volt, értetek szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjatok. Erre nézve tanácsot adok nektek, mert javatokra válik. ” (2 Korintus 8:8-10)**

Azt is kijelentette, hogy saját szavai nem szentek. Azt mondta: **„Megismétlem: Ne tartson senki balgának! De ha mégis, akkor fogadjatok el úgy, mint a balgát, hogy egy kissé én is dicsekedhessem. Amit most mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem mert dicsekvésre szántam el magam, mintegy balgaságomban. ” (2 Korintus 11:16-17)**, és mikor a közönségének igyekezett a kedvében járni, azt mondta: **„Bárcsak eltűrnétek részemről egy kis balgaságot! ” (2 Korintus 11:1)** Inspirálva nevezte magát balgának, vagy Allah (S.W.) kér elnézést, és fél, hogy inspirációja túl nehéz azoknak, akik olvassák?

Fontos események, amelyeket egy inspirált író nem felejthet el

Az is bizonyítja, hogy az írók nem voltak ihletettek, hogy néhányan nem említettek nagyon fontos eseményeket, azonban sok nem lényeges eseményt lejegyeztek.

Mind a négy evangélista megemlíti azt az eseményt, amikor Jézus szamáron és csikóján is lovagolt, de csak egyikük (János) említette meg Jézus legelső csodáját, hogy a vizet borrá változtatta (Lásd: János 2:1-11). A két állaton való lovaglás fontosabb, mint ez a csoda?

János az egyetlen evangélista, aki megemlítette Lázár feltámasztását a halálból. A két állaton való lovaglás fontosabb volt, mint Lázár feltámasztása a halálból egy nagy tömeg előtt, akik azután hittek Jézusban? (Lásd: János 11:1-46)

A Jeruzsálembe való bevonulás a két állaton semmi esetre sem lehet fontosabb, mint az, hogy Jézus prédikált a népeknek és megkeresztelte őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ez az egyedi és fontos rész a keresztények alapja a Szentháromságra, azonban csak Máté említette meg. (Lásd: Máté 19:24)

Jézus menybemenetele egy nagyon fontos esemény, azonban a két tanítvány Máté és János, akik állítólag jelen voltak és szemtanúi voltak ennek az eseménynek, nem számoltak be róla. A másik két tanítvány, Márk és Lukács, akik nem voltak jelen, inspirálva voltak, hogy beszéljenek róla.

A tudósok tagadják az Újszövetség szerzőinek ihletettségét

A fent említett és más részek hatására a tudósok és kutatók tagadják, hogy az Újszövetség szerzői inspirációt kaptak volna. Az Ökumenikus Fordítás szerzői azt mondták: *„Az evangélisták saját véleményük szerint gyűjtötték össze, amit a szóbeli hagyományokból megismertek.”* Tehát nem történt inspiráció.

Jakab leveléről Luther, a Protestáns egyház alapítója azt mondta: *„Ez a levél egy fércmű, még ha Jakab írta is. A tanítványnak nem volt joga vallási útmutatást adni saját magától; ez csak Jézust illette meg.”* Luther szavaiból megérthetjük, hogy Jakabot nem tartotta inspiráltnak.

Reese azt mondta enciklopédiájában: *„Mekaels a tanítványok követői által írt könyveket – Márk, Lukács és Apostolok Cselekedetei – nem tartotta inspiráltnak.”*

Egy Pállal kapcsolatos fontos és igaz eseményre utalva Habeeb Saeed azt mondta: *„Amikor Pál megírta leveleit, nem tudta, és nem is gondolta, hogy szavai fontosak lesznek a későbbi generációk számára.”* Meglepő, hogy maga Pál sem tudta, hogy szavai szentek, de a keresztények ragaszkodnak ehhez.

A Vatikánban János Pápa bizottságot hozott létre Hans Comb vezetésével az evangéliumok tanulmányozására, és részletes kutató munka után a bizottság kijelentette: *„Az evangéliumok emberi szavak, és semmi sem bizonyítja, hogy közvetlenül Istentől származnának.”*[18]

[18] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 2. kötet, 356-379. old. Ahmad Deedat, *Két vita Stockholmban*, 27. old.

Annak az állításnak a semmissé tétele miszerint az Újszövetség írói küldöttek lennének

Először is, a muszlimok egyik tanítványt sem tartják küldöttnek. Ezt egyikük sem állította magáról, Pál kivételével. A muszlimok nem hisznek azokban a tanúságtételekben a keresztények részéről, amelyek prófétaságot tulajdonítanak ezeknek az íróknak.

A muszlimok nem hisznek abban, hogy a Szentlélek leszállt a tanítványokra ötven nappal Jézus (BLV) mennybemenetele után; ezt a furcsa eseményt egyedül Lukács említette. Azt mondta: **„Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. ” (Apostolok Cselekedetei 2:4)** Emellett Pál és Lukács nem volt köztük; akkor még nem voltak hívők.

A muszlimok azokban a csodákban sem hisznek, amelyeket az Újszövetség a tanítványoknak tulajdonít, mert ezekre nincs megfelelő bizonyíték. Az Újszövetség könyveinek tanulmányozása bebizonyítja, hogy a tanítványok nem voltak küldöttek. Ugyanolyan emberek voltak, mint bárki más, csak Jézussal voltak, aki megkérte őket, hogy hirdessék az üzenetét ő utána.

Először: az Újszövetség írói próféták voltak?

Az evangéliumok és a levelek tele vannak olyan bizonyítékokkal, amelyek semmissé teszik ezt az állítást. Az írók prófétaságát úgy kell megvizsgálni, ahogyan Jézus tanítványai tanulták mesterüktől. János Első levelében azt olvassuk: **„Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől származnak-e, mert sok hamis próféta ment ki a világba.” (1 János 4:1)**

Hogy tarthatják a keresztények Pált vagy a tanítványokat tévedhetetlennek és méltónak az inspirációra és a prófétaságra, mikor Júdás, az áruló is köztük volt? Júdás a tizenkét tanítvány egyike volt, akiket Jézus (BLV) elküldött; próféták és küldöttek nem követnek el ilyen hitszegést.

Próféták és küldöttek nem tesznek olyat, amit Péter tett, amikor megtagadta Jézust háromszor elfogatásának éjszakáján, amely egy nagyon nehéz éjszaka volt. (Lásd: Lukács 22:34)

Jézust (BLV) idézve Lukács azt mondta: **„Aki azonban megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt.” (Lukács 12:9)** Emiatt a megtagadás miatt Ibraheem Saeed tiszteletes a következő szavakkal jellemezte Pétert: *„Lesüllyedt a hitetlenség tengerébe”*[19], és Jézus társasága nem fog érte közbenjárni.

Hogy lehet arra képes egy ember, akit eltöltött a Szentlélek, hogy megtagadja Jézust (BLV), és hogy tarthatunk valakit, akit Jézus ’Sátánnak’ nevezett, prófétának? **„Megfordult és rászólt: «Távozz tőlem, sátán! Botránkoztatsz, mert nem arra van gondod, amit az Isten akar, hanem arra, amit az emberek akarnak.»” (Máté 16:23)**

Az evangélium sorai alapján kétségek merülnek fel bennünk Jézus (BLV) legközelebbi tanítványainak hitét illetően, ami miatt nem bízhatunk abban, hogy tanításait valóban közvetítették, prófétaságról nem is beszélve. Máté szerint Jézus azt mondta Péternek: **„Te kishitű – vonta kérdőre –, miért kételkedtél?” (Máté 14:31)** Ezért Saint Eckstein így jellemezte Pétert: *„Labilis volt, volt, hogy hitt, máskor azonban nem hitt.”*[20]

Ha ezt mondják Péterről, a többi tanítvány jobbak voltak? Sok helyen azt mondja az Újszövetség, hogy ők is kicsinyhitűek voltak sokszor. Máté azt mondja: **„Odamentek hozzá, fölkeltették és**

[19] Ibraheem Saeed, *Lukács evangéliumának magyarázata,* 580. old.

[20] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 1. kötet, 234. old.

kérték: «Uram, ments meg minket, elveszünk!» Jézus ezt mondta nekik: «Mit féltek, kishitűek?» Aztán fölkelt, parancsolt a szélvésznek és a víznek, s nagy nyugalom támadt.” (Máté 8:25-26), és azt is mondta: **„Kishitűek, mit tanakodtok magatok közt, hogy nincs kenyeretek?” (Máté 16:8)**

Lukács azt mondta: **„Ha tehát a mezőn a füvet, amely ma a mezőn zöldell, holnap a kemencébe kerül, Isten így öltözteti, mennyivel inkább titeket, kishitűek. ” (Lukács 12:28)** Lásd még (Márk 4:40, Máté 6:30). Ilyen emberek történeteit higgyük el, sőt, tartsuk inspiráltaknak?

A legerősebb a hasonló példák közül, amikor Jézus (BLV) jellemezte őket, mint olyanok, akik egyáltalán nem hisznek. Máté azt mondta: **„Amikor egyedül volt, odamentek Jézushoz a tanítványok és megkérdezték: «Mi miért nem tudtuk kiűzni?» Ezt felelte: «Mert gyenge a hitetek. Bizony mondom nektek, ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, s azt mondjátok ennek a hegynek itt: Menj innét oda! – odamegy, s nem lesz nektek semmi sem lehetetlen.»” (Máté 17:19-20)** Akiknek egy mustármagnyi hitük sincs, azok próféták, és méltóak arra, hogy leírják Allah (S.W.) kinyilatkoztatását?

Másodszor: A tanítványok csodái nem bizonyítják, hogy próféták lettek volna

Ha a keresztények a tanítványokat prófétáknak vagy küldötteknek tartják amiatt, hogy tettek néhány csodát, nos, csodák tétele ezt nem bizonyítja. A szent szövegek elmondják, hogy hamis próféták is tudnak produkálni csodákat és jeleket. Jézus (BLV) azt mondta: **„Álpróféták és álkrisztusok fognak fellépni, és nagy jeleket és csodákat visznek végbe, hogy megtévesszék, ha lehet, még a választottakat is. Lám, előre megmondtam nektek.” (Máté 24:24-25)**

Emellett az Újszövetség nem említ semmilyen csodát Márk vagy Lukács részéről.

Jézus (BLV) figyelmeztetett a hamis prófétákra, és elmondta, hogy azt fogják állítani, hogy hisznek az ő üzenetében. Azt mondta: **„Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben űztünk ördögöket? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? –Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. Távozzatok színem elől, ti gonosztevők!” (Máté 7:21-23)**

A csodák semmi esetre sem bizonyítanak többet a hitnél. Az evangélium szerint minden hívő képes csodák tételére. Jézust (BLV) idézve Máté azt mondta: **„Ezt felelte: «Mert gyenge a hitetek. Bizony mondom nektek, ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, s azt mondjátok ennek a hegynek itt: Menj innét oda! – odamegy, s nem lesz nektek semmi sem lehetetlen.»” (Máté 17:20)**

Erről a versről a Jezsuita rend azt mondta: *„A hívő képes hegyeket megmozgatni, mint Maga Isten”.*

Jézus (BLV) azt is mondta: **„Azon a napon majd megtudjátok, hogy Atyámban vagyok, ti bennem, s én bennetek. ” (János 14:20)**

Ezek szerint minden egyes keresztény képes Jézus (BLV) csodáinak megtételére, beleértve a betegek meggyógyítását, a halottak feltámasztását, és még ezeknél is nagyobb csodákat. A keresztény tudósok zavarba ejtő helyzetbe kerültek emiatt a rész miatt, mert nem helyes azt mondani, hogy a tanítványok és a hívők képesek nagyobb csodák megtételére, mint Krisztus csodái. Azt azonban kijelentették: *„Az Úr Krisztus nem mondta, hogy tanítványai nagyobb csodákat fognak ezeknél tenni, a halottak feltámasztása a legtöbb, amit tehetünk.”*[21]

Csak annyira képesek, hogy feltámasszák a halottakat!

[21] A Szent Biblia alkalmazott értelmezése, 2222. old.

Harmadszor: A prófétaság – a Szent Biblia szerint – nem garantálja az igehirdetés tévedhetetlenségét

Az, hogy a tanítványokat prófétáknak tartják, még nem jelenti – a keresztény hit szerint – hogy tévedhetetlenek voltak hibák, vagy akár hazugságok állítása tekintetében. A Királyok első könyvében azt olvassuk: **„Élt Bételben egy öreg próféta. Fiai fölkeresték, és mind elbeszélték neki, amit az Isten embere azon a napon Bételben tett, s a szavakat is, amelyeket a királyhoz intézett. Amikor elbeszélték apjuknak, apjuk így szólt hozzájuk: «Melyik úton ment el?» Fiai megmutatták neki az utat, amelyen Isten embere, aki Júdából érkezett, elindult. Erre megparancsolta fiainak: «Nyergeljétek föl nekem a szamarat!» Fölnyergelték a szamarat, és ő felült rá. Szamárháton utána ment Isten emberének, és rá is talált, amint egy terebintfa alatt ült. Megszólította: «Te vagy az Isten embere, aki Júdából érkezett?» «Igen» – felelte. Erre hívta: «Gyere velem haza, és egyél valamit!» De az azt válaszolta: «Nem szabad sem ételt ennem, sem italt innom ezen a helyen. Mert az Úr szava által parancsot kaptam: Nem szabad sem ételt enned, sem italt innod, s azon az úton sem térhetsz vissza, amelyen érkeztél.» Az így felelt erre: «Magam is próféta vagyok, és egy angyal az Úr parancsára ezt mondta nekem: Hozd vissza magaddal házadba, hogy ételt és italt vegyen magához.» De hazudott neki. S ő visszatért vele, ételt vett magához házában és italt is ivott." (1 Királyok 13:11-19)** A fejezet azzal folytatódik, hogy a szegény próféta büntetésben részesült, mert engedelmeskedett a hazug prófétának, mert azt hitte, hogy azt mondja neki, amit Isten parancsolt neki kinyilatkoztatás útján.

Egy másik példát hozunk a Királyok második könyvéből. Amikor Ben-Hadad, Szíria királya elküldte Hazaelt Éliás prófétához (minden próféta messze áll attól, hogy hazudjon), ő hazudott a válaszában. Azt mondta: **„Elizeus azt válaszolta: «Menj és jelentsd neki: Fölépülsz. De az Úr megmutatta nekem, hogy meghal.»" (2 Királyok 8:10)**

Az Evangéliumok és levelek tanítványoknak való tulajdonításának tagadása

Az Újszövetség huszonhét könyve nyolc szerző munkája, mindegyikük különböző hosszúságú iratot hagyott hátra. Júdás levele csupán két oldal, a Pálnak tulajdonított írások viszont több száz oldal.

Az írók kapcsolata Jézussal (BLV) is különböző. János, Péter, Júdás és Jakab a tizenkét tanítványhoz tartoztak, Lukács és Márk nem találkoztak vele, Pál pedig Jézus (BLV) felemelkedése után lett keresztény.

A keresztények ezt a nyolc írót inspirált embereknek tekintik, akik azt írták le, amit diktált nekik a Szentlélek, mindenki a maga módján. Bizonyítottuk, hogy az Újszövetség írói nem Isteni inspiráció alapján írtak.

Helyes azonban az Újszövetség könyveit ennek a nyolc szerzőnek tulajdonítani, különösen Máté, János és Péter esetében, akiket Jézus (BLV) kiválasztott tanítványainak tartunk, vagy a nekik való tulajdonítás szintén koholmány? Lehetséges, hogy ezeket a szavakat, amelyeket az Újszövetségben olvasunk, Jézus tanítványai mondták, akiket küldetése éveiben tanított, és akiket a Korán is dicsér?

Az Újszövetség figyelmes tanulmányozása után a tudósok kételkedtek abban, hogy Jézus (BLV) tanítványai, a hívők írták ezeket a könyveket. Így azt tanulmányozták, hogy hogyan lettek ezek a könyvek nekik tulajdonítva.

Bizonyos könyvek eredetét nem vizsgáljuk, mert akik írták, nem Jézus (BLV) tanítványai voltak. Erre alapozva nem számít, hogy Márk vagy Lukács írta azokat a könyveket, amelyeket nekik tulajdonítanak, vagy bármelyik másik keresztény az első század elején. Egyikük sem volt tévedhetetlen, nem kapott isteni inspirációt, és nem dicsérte vagy ajánlotta őt Jézus (BLV).

Ugyanez a helyzet Pál leveleivel, aki Jézus ellensége volt, majd azt állította magáról, hogy küldött, hogy tévedhetetlen, pedig soha nem is találkozott Jézussal.

Első: Máté szerinti evangélium

Ez az Újszövetség első könyve. Huszonnyolc fejezetből áll, amelyek Jézus életét és tanításait mesélik el születése napjától mennybemeneteléig.

Az egyház ezt a könyvet Máténak tulajdonítja, aki a Jézus (BLV) által választott egyik tanítvány volt. Az egyház azt állítja, hogy Máté írta ezt a könyvet a Szentlélek által ihletetten. A referenciák szerint Máté ezt a könyvet Palesztina népének, az újonnan kereszténnyé lett zsidóknak írta. A referenciák különböznek írásának dátumát illetően, de abban megegyeznek, hogy Kr. u. 37 és 100 között íródott.

Máté evangéliumának bevezetőjében a szerzetesi változat azt mondja: *„Sok szerző ezt a könyvet a 80 és 90 évek közé teszi, vagy egy kicsit korábbra, de ebben nem lehetünk biztosak.”*

Fenton, Máté evangéliumának kommentátora (11. old) úgy gondolta, hogy *„Kr. u. 85 és 105 között íródhatott”*, amely közel van Haring professzor becsléséhez, aki azt mondta: *„Máté könyvét Kr. u. 80 és 100 között írták.”*[22] Ami a nyelvet illeti, minden tudós megegyezik abban, hogy héber nyelven íródott, míg néhányan azt gondolják, hogy szír vagy görög nyelven.

A legfontosabb történelmi tanúságtétel ezzel az evangéliummal kapcsolatban Hierapoliszi Papiasz tanúsága Kr. u. 155.-ből: *„Máté héberül írta, majd minden görög fordító annyit fordított belőle görögre, amennyit tudott.” Eretnekség ellen* című könyvében Lyoni Iréneusz Kr. u. 200-ban azt mondta: *„Máté írt egy evangéliumot a hébereknek saját nyelvükön.”*[23]

---

[22] Maurice Bucaille, *A Tóra, az Evangélium, a Korán és a tudomány*, 8-12. old, Euszebiosz, *Az egyház története*, 146. old, Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hitelvek forrásaiban*, 59. old.

[23] Euszebiosz, *Az egyház története*, 146-1214. old.

Az evangéliumok létező kéziratai mind görögül vannak, tehát a tudósok azon tanakodnak, vajon ki lehetett az első héberről görögre fordító. Számtalan vélemény kering erről, mindenféle támogató bizonyíték nélkül. Ezt kommentálva Matta Al-Meskeen atya azt mondta, hogy ezek *„feltevések bizonyíték nélkül”*. Mások szerint a fordító maga Máté volt, vagy János, az evangélista, és mások.

A tény az, amit Szent Jeromos mondott Kr. u. 420.ban: *„A fordító, aki lefordította Máté evangéliumát héberről görögre, ismeretlen.”* A legvalószínűbb, hogy ahogy Papiasz mondta, több fordító is volt.

Norton, aki ’az evangélium védelmezőjeként’ vált ismertté, azt mondta erről az ismeretlen fordítóról: *„Aki lefordította Máté könyvét, az olyan volt, mint az az ember, aki éjszaka gyűjt fát; nem tesz különbséget a nedves és a száraz fa között. Lefordította a jót és a hibásat is.”*[24]

Máté életrajza

Ki volt Máté? Mi a kapcsolata a neki tulajdonított Bibliai résszel? Ez a könyv Isten szavát, az Ő inspirációját tartalmazza?

Hogy feleljünk ezekre a kérdésekre, nézzük meg, mit tudunk Mátéról, és mint mondnak róla a keresztény tudósok. Egyike volt a tizenkét tanítványnak, adószedőként dolgozott Nahom falujában, majd követte Jézust (BLV).

A történelmi források említik, hogy Máté elment Abesszíniába és ott ölték meg Kr. u. 70-ben. Az Újszövetség csak két alkalommal említi. Az első, amikor Jézus (BLV) elhívta őt munkahelyéről (lásd: Máté 9:9), a második, amikor a tizenkét tanítvány nevét sorolja fel (lásd: Máté 10:3 és Lukács 6:15).

[24] Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 2. kötet, 523-533. old. Matta Al-Meskeen, *Máté szerinti evangélium*, 29. old.

Meg kell itt említenünk, amit Márk és Lukács mondott az adószedőről, aki találkozott Jézussal (BLV) az adófizető bódéban, Lévi volt, Alfeus fia (lásd: Márk 2:14 és Lukács 5:27). Nem említették, hogy Máté lett volna. Azonban az egyház – mindenféle bizonyíték nélkül – azt állítja, hogy Lévi, Alfeus fia Máté, az adószedő egy másik neve.

John Fenton, Máté könyvének kommentátora és a Linchfield-i Teológiai Fakultás dékánja azt mondta, hogy nincs rá bizonyíték, hogy a Máté lett volna Lévi keresztény neve. Azt gondolja, valószínűbb, hogy *„Máté, a tanítvány kapcsolatban állt az egyházzal, amelynek írta az evangéliumát. Így az evangélium szerzője munkáját az egyház alapítójának vagy tanárának tulajdonította, akinek a neve Máté volt. Valószínű, hogy az evangélium szerzője kihasználta az alkalmat, amelyet Márk adott neki, amikor beszélt az egyik tanítvány elhívásáról, és ezt Mátéhoz kötötte, mert ő volt annak az egyháznak a tanára, amelyet követett.”*[25]

Az egyház bizonyítéka arra, hogy Máténak tulajdonítja az evangéliumot

Az egyház azon a véleményen van, hogy Máté az evangélium szerzője. Ezt a következőkre alapozzák:

Először: *„Jelek és világos bizonyíték utal arra, hogy az író zsidó volt, aki keresztény hitre tért.”*

Másodszor: *„Nincs értelme, hogy egy ilyen fontos evangélium – az első evangélium – egy ismeretlen embernek lenne tulajdonítva, és nem Jézus tanítványainak.”*

Harmadszor, Papiasz említette, hogy: *„A második században Máté összegyűjtette Jézus mondásait.”*

[25] Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 58. old.

Végül: *„Vitathatatlan, hogy a könyvelő munkája minden adat feljegyzése, mert ez az egyik legfontosabb tulajdonsága a könyvelőnek a számlák iránti alázatosság, és mint ilyen, az evangélista Jézus minden mondását pontosan feljegyezte.”*[26]

Jegyzetek a Máté szerinti evangéliumról

A korábbi keresztény bizonyítékokat átolvasva a tudósok azt gondolják, hogy a keresztényeknek nincs szilárd bizonyítékuk arra, hogy ezt az evangéliumot Máténak tulajdonítsák. Nem szükséges, hogy egy könyvelő írja le vallásos jegyzeteit, ahogy ő írja a munkájával kapcsolatos dolgokat. Emellett, Máté írása Jézusról (BLV) semmit nem támogat a mai evangéliumból róla. Sok bizonyíték mutatja, hogy az evangélium szerzője nem Jézus (BLV) tanítványainak egyike volt, ahogyan az evangélium említi több helyen, hogy az író nem Máté, a tanítvány.

❖ Máté Márk evangéliumától függött, mivel 600 bekezdést másolt Márk evangéliuma 612 bekezdéséből. Egy másik dokumentumra is épített, a tudósok *M*.-nek nevezik.

Máté evangéliumához írt bevezetőjében J. B. Philips, az anglikán egyház teológiaprofesszora azt mondta: *„Szent Máté evangéliumát Szent Márktól idézte, majd javította, hogy jobb képet fessen Istenről.”*

Faheem Aziz tiszteletes, *Bevezetés az evangéliumba* című könyvében azt mondta, hogy mindenki számára, aki tanulmányozta a Bibliát, ismert tény, hogy Máté Márk evangéliumát használta fel. Ha Máté, a tanítvány volt az evangélium írója, miért másolt volna Márktól, aki tíz éves volt Jézus idején? Miért másolna tőle bárki is a tizenkét tanítvány közül? Aki tanúja volt az eseményeknek, attól másolna, aki nem látta azokat?[27]

---

[26] *Szent Biblia Szótár*, 832. old.

[27] Ahmad Deedat, *Két vita Stockholmban*, 66. old, Mohammad Al-A'athamy, *Zsidóság és keresztényég*, 321. old.

❖ Máté evangéliuma említi Mátét, az adószedőt, kétszer, és nem utal rá semmilyen módon, hogy ő volt az író. Az író a nevét a tizenkét tanítvány egyikeként jegyezte fel; nem helyezte őt sem elsőnek, sem utolsónak. Amikor beszélt róla, hogy követte Jézust (BLV), harmadik személyben beszélt róla. Azt mondta: **„Amikor Jézus továbbment, látott egy Máté nevű embert, amint ott ült a vámnál. Szólt neki: «Kövess engem!» Az felállt és követte." (Máté 9:9)**

Ha Máté az író lett volna, azt mondta volna: „azt mondta nekem", „követtem őt", „meglátott engem", tehát ez arra utal, hogy nem Máté volt az író.

❖ Az evangélium figyelmes olvasása után az ember észreveszi, hogy az író nagy tudással rendelkezett a Tóráról, nagy érdeklődést mutatva a Tórában lévő, Jézusról szóló próféciák iránt. Egy adószedő nem ilyen dolgokkal foglalkozott; tehát az író nem lehetett Máté, az adószedő.

Tricot (1960) Újszövetséghez írt kommentárjában azt mondta, hogy már nem elfogadott az a hit, miszerint Máté az adószedő lett volna Nahom falujából, akit Jézus (BLV) elhívott, hogy tanítsa; az egyházatyák nem állítják ezt.[28]

Akik tagadják az evangélium Máténak való tulajdonítását

Sok régi és mai keresztény tudós tagadja, hogy ezt az evangéliumot Máté írta volna. Festus a 4. században azt mondta: *„Az evangéliumot, amit Máténak tulajdonítanak, nem ő írta."*, és Saint Williams és De Don atya *Krisztus élete* című könyvében ugyanezt gondolja.

J. B. Philips Máté evangéliumához írt bevezetőjében azt mondja: *„A régi hagyomány ezt az evangéliumot Máténak, a*

[28] Maurice Bucaille, *A Tóra, az Evangélium, a Korán és a tudomány.*

tanítványnak tulajdonítja, de a legtöbb tudós elutasítja ezt a véleményt."

Haring professzor azt mondta: *„Máté evangéliumát nem Máté írta, hanem egy ismeretlen szerző, aki valamilyen okból elrejtette identitását."*

A Máté evangéliumának szerzetesi bevezetése azt mondja: *„Ami a szerzőt illeti, az evangélium semmit nem említ kilétéről. A legrégebbi egyházi hagyomány (Hieropoliszi Papiasz, Kr. u. 155) Máté apostolnak tulajdonítja… Azonban a kutatás az evangélium szövegében sem nem bizonyítja, sem nem cáfolja ezt a nézetet. Mivel nem tudjuk biztosan, ki volt az író, meg kell elégednünk néhány tulajdonsággal, amelyet magában az evangéliumban találunk…"*

Faheem Aziz tiszteletes *Bevezetés az Evangéliumba* című könyvében azt mondta Máté evangéliumának ismeretlen szerzőjéről: *„Nem tudjuk megnevezni, az író lehetett Máté, az apostol, vagy lehetett valaki más is."* John Fenton evangélium-kommentárjában (136. old.) azt mondta: *„Azonossága ezzel a tanítvánnyal majdnem biztosan fikció."*[29]

Az ebioniták és az unitáriusok, régi keresztény felekezetek, kétségbe vonták az evangélium Máténak való tulajdonítását. Szerintük az első két fejezet hozzáadás, és az evangélium valódi kezdete: **„Azokban a napokban Keresztelő János eljött." (Máté 3:1)**, tehát az evangélium Keresztelő János történetével kezdődik, mint Márknál és Jánosnál.

Az *„azokban a napokban"* kifejezés nem a két megelőző fejezetre utal, mert a második fejezet azzal ér véget, hogy Heródes király megöli a gyermekeket Jézus (BLV) születése után. Ez Jézus és János gyerekkorában történt, aki hat hónappal volt idősebb Jézusnál. A harmadik fejezet viszont János prédikálásáról szól,

[29] J. C. Fenton, *Szent Máté*, 136. old.

amikor fiatalember volt, tehát valamit kitöröltek a harmadik fejezet előtt, vagy ez az evangélium valódi kezdete.[30]

Ki a Máté szerinti evangélium valódi szerzője?

Ha nem Máté írta a nevét viselő evangéliumot, akkor ki volt a valódi írója?

E kérdésre felelve elmondhatjuk, hogy a nyugati tanulmányok eredménye azt bizonyítja, hogy az evangéliumot nem Máté, a tanítvány írta. A valódi szerző, aki Máté egy tanítványa is lehetett, Máténak tulajdonította a második századtól kezdve.

Coleman és az ökumenikus fordítás kommentátorai megpróbálták beazonosítani az eredeti szerző néhány tulajdonságát. A szerző – ahogy az evangéliumban látjuk – egy zsidó keresztény, aki a Tórát összekötötte Jézus életével. Coleman úgy jellemezte, hogy meg akarta szakítani kapcsolatát a zsidósággal, de igyekezett folytatni az Ószövetség vonalát. Ő egy zsidó szerző, aki tiszteli a Törvényt, és nagyon messze áll Páltól, aki nem tiszteli a Törvényt. Az evangélium szerzője azt mondta: **„Aki tehát csak egyet is eltöröl e legkisebb parancsok közül, és úgy tanítja az embereket, azt igen kicsinek fogják hívni a mennyek országában.” (Máté 5:19)**[31]

A legszilárdabb bizonyíték arra, hogy nem Máté írta az evangéliumot, az az, hogy a legtöbb tudós szerint Kr. u. 70 után írták – amikor Máté meghalt.

Akkor hol van az az evangélium, amelyet Máté írt a második században, ahogy Papiasz említette?

Hogy feleljünk erre a kérdésre, Papiasz azt mondta, hogy Máté összegyűjtötte Jézus (BLV) mondásait. Azonban az evangélium

[30] Rahmat Allah A-Hindi, *A Kinyilatkoztatott igazság*, 2. kötet, 538. old.

[31] Maurice Bucaille, *A Tóra, az Evangélium, a Korán és a tudomány*, 8-12. old.

Jézus (BLV) teljes élettörténete, nem mondásainak gyűjteménye. Az pedig, hogy bizonyított tény, hogy nem Máté írta ezt az evangéliumot, nem jelenti, hogy Máté nem írt egy másikat. Fontos megemlítenünk, hogy azok közül az evangéliumok közül, amelyeket az egyház elutasított, ott volt „Máté Evangéliuma”, és talán erről beszélt Papiasz.

Amit említettünk, az nincs messze attól, amit Mayor tudós mondott, amikor kutatásából azt a következtetést vonta le, hogy Máté írta Jézus (BLV) mondásait, ezt lefordították görögre, majd később megszerkesztették abban a formában, amelyet ma ismerünk.[32]

Tehát a tudósok szerint sok minden megakadályozza, hogy azt lehessen mondani, hogy ez az evangélium Allah (S.W.) szava és az Ő inspirációja. Ahogyan Abu Zahra tudós mondta: *„Egy evangélium, ismeretlen szerzőtől. Nem tudjuk, mikor írták, milyen nyelven, hol írták, kinek szól. Nem ismerjük az író jellemét, vallásismeretének fokát, nem tudjuk, hogy milyen nyelven írta, és milyen nyelvre fordították le. Mindezek a pontok hiányoznak a tudományos kutatáshoz.”*[33]

[32] Matta Al-Meskeen, *Máté szerinti evangélium*, 28. old.

[33] Mohamad Abu Zahra, *Előadások a kereszténységről*, 54. old.

Második: Márk szerinti evangélium

Az Újszövetség második evangéliumát a keresztények Márknak tulajdonítják.

Ki Márk? Mit tudunk ennek az evangéliumnak a szerzőjéről? Helyes Márknak tulajdonítani?

A Márk szerinti evangélium tizenhat fejezetből áll, és Jézus (BLV) történetét meséli el megkeresztelkedésétől Keresztelő Jánosnál haláláig és feltámadásáig keresztre feszítése után.

Ez a legrövidebb minden evangélium között, és a kritikusok Wills szerint a legpontosabb evangéliumnak tartják, amely Jézus életéről beszél. A kritikusok megegyeznek abban, hogy ez volt a legelőször megírt evangélium, és hogy Máté és Lukács másoltak belőle. A *Bevezetés a Szent Bibliába* könyv szerzői szerint „*talán ez a legrégebbi a négy evangélium közt. Kr. u. 65 és 70 közt íródott, még a Jeruzsálemi templom lerombolása előtt. Úgy tűnik, hogy Máté és Lukács Márk evangéliumából másoltak.*"[34]

Royce német tudós azt mondta: „*Ez az evangélium az eredeti, amelyből Máté és Lukács másoltak. Ez az egyetlen olyan evangélium, amelyet Krisztus Evangéliumának neveznek, amely így kezdődik:* **„Jézus Krisztus, Isten Fia evangéliumának kezdete."**(Márk 1:1)*"*

A keresztény források azt állítják, hogy Márk evangéliumát Rómában, vagy esetleg Alexandriában írta. Sok különböző forrás szerint Kr. u. 39 és 75 között írták. Legvalószínűbb, hogy 44 és 75 között, a történész Iréneusz tanúsága alapján, aki azt mondta: *„Márk evangéliumát Pál és Péter halála után írta."*

[34] John Palkins és mások, *Bevezetés a Szent Bibliába*.

Az evangélium legrégebbi említését Papiasznál találjuk Kr. u. 140-ből, aki azt mondta: *„Márk evangéliumát Péter emlékei alapján írta.”*[35]

Ki Márk?

A kutatók átnézték, hogy mit mondanak a keresztény források Márk életéről, amely a Szent Biblia szótárában található. Márknak nevezték, de valódi neve János volt, Barnabást és Pált kísérte útjukon, majd elhagyta őket, és később visszatért és Pált kísérte.

Az életrajzírók megegyeznek abban, hogy Péter fordítója volt, akinek volt valami köze ehhez az evangéliumhoz. Josephus, a történész megemlíti, hogy Márk volt az első, aki hirdette az evangéliumot Alexandriában, ahol megölték.

Jegyzetek Márk evangéliumáról

A kutatók tanulmányozták ezt az evangéliumot és íróját, és a következő megjegyzéseket tették:

Márk nem Jézus tanítványai közé tartozott, hanem Pál és Péter tanítványa volt, Dennis Nineham azt mondta Márk evangéliumának magyarázatában (39. old.): *„Senki ilyen néven nem ismert, hogy különösen szoros kapcsolatban lett volna urunkkal, vagy hogy rendkívül fontos személy lett volna a korai egyházban.”*

Van egy másik fontos bizonyíték, amelyet Papiasz történész említett: *„Az idősebb János azt mondta: ’Márk Péter fordítója lett, részletesen leírta, amit Péter mondott. Amit írt, az viszont nem hasonlított arra, amit Jézus mondott vagy tett, mert soha nem találkozott Jézussal, nem hallotta őt, viszont – ahogy mondtam –*

---

[35] Mohammad Abdulalim Abu Assaad, *Márk evangéliumának kritikai tanulmányozása*, 265-267. old, Szent Bibliai szótér, 854. old.

Péterhez csatlakozott, aki úgy formálta Jézus Krisztus tanításait, hogy megfeleljen a hallgatóság szükségleteinek. Nem mondott egyetlen olyan történetet sem, amely közvetlenül Jézushoz vagy a beszédeihez kapcsolódik.'"

Dennis Nineham azt mondta (39. old): *„Nem lehet tudni, hogy Márk, az evangélium szerzője az a János Márk, akit az Apostolok Cselekedetei említ (12:12, 25), vagy az a Márk akit Péter első levele említ (15:13), vagy az a Márk, aki Pál leveleiben szerepel…"*

A korai egyház szokása volt, hogy minden alkalomkor, amikor egy név megjelent, egyetlen személyhez kapcsolták. De ha tudjuk, hogy Márk (Marcus) az egyik legelterjedtebb latin név volt a Római Birodalomban, akkor a korai egyháznak számtalan Márkja lehetett, és így felismerjük, hogy milyen félrevezető lehet ebben az esetben egy ilyen feltételezés."

A legfontosabb kérdés, ami felkeltette a kutatók érdeklődését, az az evangélium befejezése. Az evangélium vége (16:9-20) nem szerepel az olyan régi fontos kéziratokban, mint a Codex Vaticanus és a Codex Sinaiticus.

William Perkily azt mondta: *„A híres befejezés – hozzátétel az eredetileg hiányzó részhez – olyan stílusban íródott, amelynek nyelvezete különbözik az evangélium többi részétől."*

Rahmatullah Al-Hindi idézte Szent Jeromost az ötödik századból, aki szerint a korai egyházatyák kételkedtek ebben a befejezésben.

A Javított Szabvány Változat gyanúsan megbízhatatlannak ítélte a részt, és kitörölte 1951.-es kiadásából.

A Jezsuita Rend kiadása Márk evangéliumához írt bevezetőjében azt mondja: *„Általában tagadhatatlan, hogy a befejezés, ahogy most van (16:9-20) később lett hozzátéve, hogy enyhítse a könyv végén a 8. vers hirtelen félbeszakadását."*

Kissinger atya azt mondta erről a befejezésről: *„Az utolsó verseket valószínűleg kitörölték, amikor Márk evangéliumát*

átvették azok az emberek, akik elfogadták. Máté, Lukács és János hasonló írásai mintájára Márk evangéliumának a végét is átírták… ez egy kis betekintést nyújt abba, hogy mennyire szabadon kezelték az evangéliumokat.”

A kérdésről Maurice Bucaille azt mondta: *„Milyen nyilvánvaló bevallása ez annak, hogy az emberek sok változtatást végeztek a szent szövegeken.”*[36]

---

[36] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 1. kötet, 152. old, Maurice Bucaille, *A Tóra, az Evangélium, a Korán és a tudomány*, 85-86. old, Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hitelvek forrásaiban*, 56. old.

Harmadik: Lukács szerinti evangélium

A harmadik és leghosszabb evangélium, huszonnégy fejezetből áll. Az első két fejezet János prófétáról és Jézus (BLV) születéséről szól. A többi fejezet Jézus (BLV) történetéről beszél keresztre feszítése utáni feltámadásáig.

A források különböznek az evangélium írása pontos dátumának meghatározását illetően; Kr. u. 53 és 80 között valamikor írták. Az evangélium írója Márk írásaira alapozott; háromszázötven bekezdést másolt Márktól, Mátétól is másolt, vagy ő és Máté ugyanabból a forrásból másoltak.[37]

Ki Lukács?

Az egyház ezt az evangéliumot Lukácsnak tulajdonítja, míg a keresztény források nem árulnak el sokat az életrajzáról. Az egyház azonban abban egyetért, hogy ő nem Jézus (BLV) tanítványa volt, ahogy az evangélium elejétől látszik: **„Mivel már sokan megkísérelték, hogy a köztünk beteljesedett eseményeket leírják, úgy, ahogy ránk maradt azoktól, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái voltak az Igének” (Lukács 1:1-2)**

A források abban is megegyeznek, hogy Lukács nem volt zsidó; Pál társa volt, akit említ a Kolossébeliekhez írt levelében (4:14), és barátjának, Teofilusnak írta az evangéliumot. **„jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárjak, és sorban leírjak neked mindent, tiszteletreméltó Teofil, hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanok, amelyekre tanítottak.” (Lukács 1:3-4)**

---

[37] Maurice Bucaille, *A Tóra, az Evangélium, a Korán és a tudomány*, 87-90. old, Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 64-65. és 150. old.

Megjegyzések a Lukács szerinti evangéliumról

A kutatók számos dolgot felfedeztek a Lukács szerinti evangéliumról. A legfontosabbak ezek közül:

1. A Lukács szerinti evangélium eleje személyes levél, saját munkájáról beszél, nem Isteni sugallatról. Sok keresztény tudós észrevette ezt, és tagadja, hogy ez az evangélium inspiráció. Közöttük van Keadell, aki *Inspirációs levél* címmel írt könyvet, Watson és sok más régi tudós. Szent Ágoston azt mondta: *„Soha nem hittem volna ebben az evangéliumba, ha nem a szent egyháztól hallottam volna.”*

2. Sok kutató kételkedett az evangélium első két fejezetében. Ez a kétség – ahogy Jeromos mondta – a korai egyházatyákig nyúlik vissza, mert a Markión felekezet példánya nem tartalmazza ezeket a fejezeteket.

A tudósok megerősítik, hogy nem Lukács írta ezeket a fejezeteket, mert az Apostolok Cselekedeteiben azt mondta: **„Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus.” (Apostolok Cselekedetei 1:1)**, ezalatt a csodáit érti, ahogy a rész befejezése bizonyítja: **„Amit tett és tanított. Addig a napig, amíg fel nem emeltetett.” (Ap. Csel. 1:2)** Az első két fejezet viszont Jézus (BLV) születéséről szól, nem a tetteiről. A katolikus Ward Jeromos idézi: *„Néhány idős tudós kételkedett az evangélium huszonnegyedik fejezetében.”*

Tehát négy szerzőt látunk ebben az evangéliumban, akik a különböző fejezeteket és részeket írták.

3. A szerző jellemét bizonytalanság fedi. Senki nem ismeri szülővárosát, munkáját, azt, hogy kinek írta az evangéliumát, és az írás dátumát. Annyit tudunk, hogy ő Pál egyik követője volt, és hogy soha nem találkozott Jézussal (BLV). Hogyan tarthatja valaki ezt a könyvet bizonyítéknak, és hogyan tarthatja ezeket a szavakat szentnek?

Negyedik: János szerinti evangélium

A negyedik evangélium a János szerinti evangélium. Ez a legfontosabb és legérdekesebb az evangéliumok közül, és aki azt állítja Jézusról (BLV), hogy isten, az ennek az evangéliumnak a részeire utal.

Ez az evangélium huszonegy fejezetből áll, amelyek Jézusról beszélnek, egy, a másik három evangéliumtól eltérő módon. A tudósok szerint Kr. u. 68-98. között írták, néhányuk szerint később. Az egyház ezt az evangéliumot Jánosnak, a halásznak tulajdonítja.

Ki János, a halász?

Ő János, Zebedeus fia, egy galileai halász. Ő és testvére, Jakab követték Jézust (BLV); édesanyja is a Jézushoz közel lévőkhöz tartozott. A Bibliai Szótár szerkesztői szerint valószínű, hogy ő Jézus nagynénje lehetett, Máriának, Jézus édesanyjának a testvére. A Kr. u. 1. század végéig élt, Eranemous, a történész szerint Kr. u. 98.-ban halt meg. Az egyház szerint Efézusban írta az evangéliumát halála előtt.[38]

Keresztény bizonyítékok arra, hogy ezt az evangéliumot Jánosnak tulajdonítják

Hogy alátámassza az evangélium Jánosnak való tulajdonítását, az egyház a Szent Bibliai Szótár szerkesztői által hozott bizonyítékokra utal.

1. A szerző egy palesztinai zsidó volt. Ez kiderül Palesztina és Jeruzsálem földrajzi ismeretéről, a zsidó hagyományok

[38] Szent Bibliai Szótár, 110-111. old.

ismeretéről, és az evangélium görög stílusában észrevehető sémita hatásokból.

2. Az író Jézus (BLV) egyik tanítványa volt, ami kiderül a többes szám használatából, amit akkor alkalmazott, amikor Jézus tetteiről és a tanítványok érzéseiről írt. A János 21:24 versből kiderül, hogy az evangélium szerzője egyike volt a tanítványoknak. **„Ez az a tanítvány, aki ezekről tanúságot tett és megírta ezeket. Tudjuk, hogy igaz a tanúsága.” (János 21:24)**

3. Az evangélium szerzője az a tanítvány volt, akit Jézus szeretett; és ez a tanítvány maga János volt.[39]

Ez az evangélium nagy ellenérzést váltott ki a kanonizáció folyamata alatt. Dr. Post így védte meg a Szent Bibliai Szótárban: *„Néhány hitetlen tagadta ennek az evangéliumnak a törvényességét, mert gyűlölik a spirituális tanításokat és az ebben található világos kijelentését Jézus istenségének. Azonban saját tanúságtétele elégséges. Péter utal egy versre ebből az evangéliumból (2 Péter 1:14, János 21:18), Ignatius és Polycris idéztek belőle, ahogy Deukintis, Basilos, Justinus, a mártír és Tainas is leveleikben. A bizonyítékok a második századig nyúlnak vissza. Erre a bizonyítékra és János evangéliumára alapozva, amely megegyezik azzal, amit ismerünk János életrajzából, mondhatjuk, hogy János írta ezt az evangéliumot. Különben az író egy hazug csaló ember lett volna, és ez hihetetlen, mert aki be akarja csapni a világot, az nem lehet spirituális.”*[40]

Az evangélium Jánosnak való tulajdonításának cáfolata

A tudósok erőfeszítéseket tettek, hogy tanulmányozzák annak igazságát, hogy ezt az evangéliumot Jánosnak tulajdonítják, és

---

[39] *Szent Bibliai Szótár*, 110-111. old.

[40] *Szent Bibliai Szótár*, 110-111. old.

megismerjék a valódi szerzőt. Cáfolják, hogy az evangéliumot János apostol írta volna a következő alapokon:

Régóta tagadják, hogy az evangéliumot János írta. Ez számos keresztény felekezet álláspontja; köztük az Alogi szekta a második századból. Az *Isten dicsősége* című könyv szerzője azt mondta: *„Jézus Krisztus istenségének tagadói úgy találták, hogy János evangéliuma egy nagy akadály és egy botlást előidéző kő az útjukban; tehát az első generációhoz hasonlóan a heterodox elutasította Jánost.”*

Az Encyclopaedia Britannica azt mondja: *„János kritikusait támasztja alá a következő tanúságtétel. Volt egy keresztény szekta Kis-Ázsiában, aki elutasította János, mint ennek az evangéliumnak a szerzőjének elismerését körülbelül Kr. u. 165.-ben, és Sirenthonnak, egy ateistának tulajdonította, amely kétségtelen, hogy egy hamis tulajdonítás.*

Azonban kérdés merül fel ezzel a nagy szektával kapcsolatban. Szt. Ebivaniuos (Kr. u. 347-377) úgy gondolta, hogy érdemes hosszasan beszélni róluk. „Alogi”-nak nevezte el (ez azt jelenti, hogy ellenkezés a Szó Evangéliumával).

Ha az evangélium Jánosnak való tulajdonítása minden gyanú felett állna, akkor ez a szekta ebben az országban kifejlesztette volna ezeket az elveit? Határozottan nem.”

Bizonyíték az evangélium Jánosnak való tulajdonításának hibás voltára, hogy Justinus, a mártír beszélt Jánosról a második század közepén, de nem említette, hogy ő írt volna evangéliumot. Filemon (Kr. u. 165.) még idézett is János evangéliumából, de nem tulajdonította Jánosnak.

Az evangélium Jánosnak tulajdonítását Iréneusz jelenlétében is tagadták, aki nem védte meg János evangéliumát, vagy nem vitatkozott ezzel a tagadással. Iréneusz Polikárp tanítványa volt,

aki János tanítványa volt. Nem valószínű, hogy hallotta Polikárptól, hogy János írt egy evangéliumot, ha nem védte meg.[41]

Minden korban voltak olyan tudósok, akik tagadták az evangélium Jánosnak tulajdonítását. Ezek közül a tanúságtételek közül való a Francia Enciklopédia cikke: *„Ezt az evangéliumot és az Újszövetség további három fejezetét Jánosnak tulajdonítják. A tudományos teológiai kutatás azonban ezt nem támasztja alá.”*

Az indiai tiszteletes, Barakat Allah *A kereszt zászlaja és az igazság kiforgatása* című könyvében azt mondta: *„A tudósok már nem úgy gondolják, hogy János, Zebedeus fia írta a negyedik evangéliumot kutatás és tanulmányok nélkül. Mi több, általában a legtöbb kritikus ellenkezik ezzel a teóriával.”*

Az Encyclopaedia Britannica azt mondta: *„Ami János evangéliumát illeti, kétségtelen, hogy ez egy hamis evangélium. Szerzője ellentétbe akarta állítani a két apostolt, Mátét és Jánost. Sajnáljuk azokat, akik azon igyekeznek erőfeszítéseikkel, hogy összekapcsolják, akár minimálisan is, a filozófust, aki a második században megírta ezt az evangéliumot Jánossal, a galileai halásszal, mert csak vesztegetik az erejüket; ezt mindenféle útmutatás nélkül teszik.”*[42]

Ezenfelül, ha elolvassuk magát az evangéliumot, kétségtelenül világossá válik, hogy maga az evangélium cáfolja, hogy János, a tanítvány írta volna. Agnosztikus módon írták, Logosz és Alexandriai Philón elméleteiről beszél.

Lehetetlen, hogy János, a halász írta volna, mert az Apostolok Cselekedetei szerint írástudatlan volt. **„Amikor látták Péter és**

---

[41] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 1. kötet, 155-156. old., ‘Abd ar-Rahman Baji Al-Baghdadi, *A Teremtő és a teremtett közti különbség*, 560-561. old.

[42] ‘Abd ar-Rahman Baji Al-Baghdadi, *A Teremtő és a teremtett közti különbség*, 561. old., Mohammad Wasfi, *Krisztus (BLV) tények és illúziók között*, 41-42. old., Ahmad ‘Abd al-Wahab, *A Szent Biblia fordításainak különbségei*, 87-88. old.

János bátorságát, és megtudták, hogy írástudatlan és tanulatlan emberek, csodálkoztak; s mikor felismerték őket, hogy Jézussal voltak.” (Ap. Csel. 4:13)

Az evangélium befejezése: **„Ez az a tanítvány, aki ezekről tanúságot tett és megírta ezeket. Tudjuk, hogy igaz a tanúsága.” (János 21:24)** Ezt bizonyítékként értékelik arra, hogy az evangéliumot János írta, míg ez a bizonyíték nem igaz, mivel Jánosról harmadik személyben beszél.

A nyugati tudósok szerint ez a rész egy széljegyzet volt, és később adták hozzá a szöveghez. Ez az Efézusi öregek szava lehetett, és Gore püspök támogatja ezt a feltevést, mivel a szöveg nem szerepel a Codex Sinaiticus-ban. A Jezsuita rend kiadásának bevezetője azt mondja: *„Ezek hozzátétel voltát minden kommentátor elismeri.”*

Burnett Hillman Streeter tudós *A négy evangélium* című könyvében kifejti véleményét: *„Ezeknek a hozzátételeknek a szövegben és János evangéliumának végén az volt a célja, hogy meggyőzze az embereket arról a hitről, hogy János volt a szerző; ezt az elméletet tagadták néhányan abban a korban.”*[43]

Emellett néhány történész, mint Charles Alfred és Robert Easels és mások azt mondták, hogy János Kr. u. 44.-ben meghalt, első Agrippa felakasztotta. Tehát nem ő volt az evangélium szerzője, mivel az evangéliumot az első század végén, vagy a második század elején írták.[44]

Ki írta János evangéliumát?

---

[43] Yahya Rabee, *Szent könyvek igazság és változtatás közt*, 155. old., Mohammad Al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 150-152. old., Mohammad Dhia Al-A’thamy, *Zsidóság és kereszténység*, 329. old., Ahmad Deedat, *A Biblia Isten szava?*, 79. old.

[44] Ibrahim Khalil Ahmad, *Megbocsátás az iszlám és a kereszténység közt*, 18. old., Mustapha Shaheen, *Kereszténység*, 85. old.

Ha nem János volt ennek az evangéliumnak a szerzője, akkor ki a valódi szerző?

Faheem Aziz tiszteletes evangéliumi bevezetőjében azt feleli: *„Nehéz kérdés, és a válaszhoz széleskörű tanulmányok szükségesek, amelyek gyakran a következő mondattal érnek véget: ’Csak Isten tudja, ki írta ezt az evangéliumot.’”*

Néhány tudós megpróbált felelni erre a kérdésre azzal, hogy meghatározta az evangélium szerzőjének tulajdonságait, anélkül, hogy pontos nevet említett volna. Grant azt mondja: *„Keresztény volt, és agnosztikus is. Valószínűleg nem volt zsidó, vagy keleti, vagy görög lehetett. Ez abból derül ki, hogy nem szomorkodott, amikor egy zsidó város lerombolásáról írt.”*

Az evangélium bevezetőjében azt írta egy kritikus: *„Ne említsük a szerző nevét, csak úgy beszéljünk róla, mint egy keresztény, aki görögül írt az első század végén az ázsiai templomokban.”*

John Marsh, János evangéliumának kommentátora azt mondta (81. old.): *„Valószínű, hogy az első század utolsó tíz évében létezett egy János nevű ember. Ő lehetett János Márk, nem János, Zebedeus fia, ahogy általában gondolják. Rengeteg információt összegyűjtött Jézusról, lehet, hogy ismert egyet vagy többet a szinoptikus evangéliumok közül. Majd leírta Jézus történetét egy új módon, saját egyháza szerint, amely nemzetközinek tartotta magát, és Keresztelő János tanítványai hatottak rá.”*

Ritchbunder tudós azt mondta: *„Ennek az evangéliumnak az egészét, János leveleivel együtt, nem János írta. Valaki a második század elején írta, Jánosnak tulajdonította, hogy az emberek higgyenek neki.”*

Stedline egyetért vele. Szerinte a szerző *„Az alexandriai iskola tanítványa volt.”* Yousof Alkhory azt mondta *Tohfat algel* című könyvében: *„Az evangélium szerzője Proclos, János tanítványa.”*

Olyan tudósok, mint James McKinnon és Burnett Hillman Streeter *A négy evangélium* című könyvben azt mondják, hogy János egyike Jézus tanítványainak, János, a Bölcs. Iréneusz, aki János evangéliumát Zebedeus fiának tulajdonította, összekeverte a két tanítványt.

George Elton *János evangéliumának tanúsága* című könyvében említette, hogy ennek az evangéliumnak a szerzője a három közül az egyik: vagy János, a tanítvány egy tanítványa, vagy az Idősebb János (nem a tanítvány), vagy egy ismeretlen tudós Efeszoszból.

Elton, aki továbbra is szentnek tartja János evangéliumát, nem volt meggyőződve, mert: *„Bármilyen elméletek keringenek az evangélium szerzőjét illetően, ami világos számunkra, hogy az ember, aki írta, egy Prófétára gondolt. Ha az egyik tanítvány írta, kétségtelen, hogy hatása alatt lett volna és megtelt volna szellemiségével.”*

Vannak olyan tudósok, akik szerint több szerzője van ennek az evangéliumnak. Közöttük van Coleman, aki azt mondta: *„Minden arra mutat, hogy a jelenleg kiadott szöveg több szerzőhöz tartozik. A jelenlegi evangéliumot a szerző tanítványai adhatták ki, és hozzá is tehettek a szöveghez.”* János evangéliumának bevezetőjében ugyanezt olvashatjuk.

Mindez azt bizonyítja, hogy nem János apostol írta János evangéliumát, és hogy a valódi szerző ismeretlen. Nem helyes szentséget és tévedhetetlenséget tulajdonítani egy ismeretlen szerzőnek.

A szerző ismeretlenségére és szentségének lehetetlenségére való tekintet nélkül számos problémát vetettek fel a tudósok ezzel az evangéliummal kapcsolatban. Ezek közül említünk most néhányat.

Ez az evangélium különbözik a másik három evangéliumtól, bár mind a négy evangélium témája Krisztus (BLV) élettörténete.

Krisztus története hasonló a három szinoptikus evangéliumban, míg a negyedikben különbözik.

Roget atya *Bevezetés az evangéliumba* című könyvében azt mondja: *„Ez egy másik világ; különbözik a többi evangéliumtól témaválasztását, tanításait, stílusát, földrajzát, történelmét, és még teológiai nézeteit illetően is.”*

Ezek a különbségek hatására nagyon más kép rajzolódik ki Krisztusról, mint a három másik evangéliumban, amelyet néhányan „szinoptikusnak” vagy „hasonlónak” neveznek. Erről az Encyclopaedia Americana azt mondta: *„Nehéz a három evangéliumot ehhez az evangéliumhoz kötni, ez azt jelenti, hogyha a három evangélium helyes; ez nyilvánvalóan hamis.”*

Sir Arthur Findlay *A kiterjedt univerzum* című könyvében ezeket a különbségeket így kommentálja: *„János evangéliuma nem méltó arra, hogy a valós események között említsük. Úgy tűnik, hogy tartalma a szerző képzeletéből származik.”*

Egyik probléma ezzel az evangéliummal, hogy megváltoztatták. Hozzátették a házasságtörő nő történetét (Lásd: János 8:1-11), amelyről a Jezsuita rend azt mondja: *„Egyetértés van azzal kapcsolatban, hogy ez egy ismeretlen forrásból származik, és később tették hozzá.”* Ezt a történetet kitörölték a Javított Szabvány Változatból, mert hozzátett anyagnak minősítették az evangélium szövegéhez.[45]

Emellett sok tudós szerint nem az evangélium szerzője írta az utolsó fejezetet sem. Crones azt mondja: *„Az evangélium húsz*

[45] ‘Abd ar-Rahim Mohammad, *Olvasmányok a Szent Bibliából*, 2. kötet, 272. old., Ahmad Deedat, *Krisztus keresztre feszítése*, 68. old., Maurice Bucaille, *A Tóra, az Evangélium, a Korán és a tudomány*, 91. old., Az Össz-arab fordítás ezeket a részeket zárójelbe helyezi, és széljegyzetben elmagyarázza, hogy a régi kódexekben, az asszír és a latin fordításokban nem léteznek.

fejezetből állt, majd az efezoszi egyház hozzátette a *huszonegyedik fejezetet János halála után."*[46]

Ebben a Jezsuita rend sem kételkedik, az általuk kiadott Biblia bevezetőjének szerzői szerint a huszadik az utolsó fejezete az evangéliumnak, és a huszonegyedik fejezetet később adták hozzá az evangéliumhoz. Azt mondják: *„Ez a fejezet, amely a 20:30-31 után következik, úgy tűnik, mint egy felsorolás, és forrása máig vita tárgya. Ezt a fejezetet János tanítványai adhatták hozzá a szöveghez."*

Így világos következtetésre jutottunk, miszerint a négy evangélium Krisztus tanítványainak való tulajdonítása *„Számos különféle nehézségbe ütközik. Ma úgy gondoljuk, hogy az evangéliumok ismeretlen szerzők művei"*[47], és ez az igazság.

---

[46] *A kinyilatkoztatott igazság*, 1. kötet, 156. old.

[47] Philsian Chahi, *Vallástörténeti összefoglaló*, 230. old., ezt Mount történésztől idézte a *Szent Biblia története című könyvéből*, 156. old.

Ötödik: Levelek az Újszövetségben

A négy evangéliumot számos levél követi, ezek: Apostolok cselekedetei, Pál tizennégy levele, Jakab levele, Péter két levele, János három levele, Júdás levele, és a Jelenések könyve.

Első: Apostolok cselekedetei

Ez a könyv huszonnyolc fejezetet tartalmaz, amelyek az apostolok és a tanítványok tetteiről beszélnek. Lukácsnak tulajdonítják, a harmadik evangélium írójának, mert az elején azt mondja: **„Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus” (Ap. Csel. 1:1)**

Második: Pál levelei

Ezt a tizennégy levelet Szent Pálnak tulajdonítják, és számos részlet azt mutatja, hogy ő volt a szerző. A levelek személyes levelek; nem teológiai természetűek, hanem bevezetéssel és következtetéssel rendelkező személyes levelek.

Nincs megegyezés annak hitelességében, hogy minden levelet lehet-e Pálnak tulajdonítani, mert néhány tudós azon a véleményen van, hogy valamelyik tanítványa írt négy levelet húsz évvel halála után, az Encyclopaedia Britannica szerint.

Argon János evangéliumához írt kommentárjában kételkedik, hogy akár egy levelet is Pál írt-e. Azt mondja: *„Pál semmit nem írt az egyházaknak, csak két vagy négy sort.”*

A zsidókhoz írt levél a legkétségesebb. Míg a keleti egyház Pálnak tulajdonítja, Luther szerint Apollós írta. Tertullianus, a Kr. u. 2. századi történész azt mondta: *„Barnabás írta őket.”* Ragus,

egy protestáns tudós azt mondta: *„Néhány protestáns tudós szerint hamis a Zsidókhoz írt levél.”*[48]

A Jezsuita Rend azt írja bevezetőjében: *„Kétségtelen, hogy sok bizonyíték szól annak hitelessége ellen, hogy a levelet Pál írta. Azt gondoljuk, hogy Pál egy barátja írta, de nem ismerjük az író nevét. Ezért azt kell tanúsítanunk, hogy nem tudjuk az író nevét.”*

A *Bevezetés a Szent Bibliába* írói azt mondják: *„Egyszerűen nem tudjuk, ki volt a szerző, annak ellenére, hogy a levél meleg üdvözléssel ér véget; viszont nincs címe. Az általános feltételezés szerint Pál írta. Az író lehetett Barnabás (Ap. Csel. 4:36), akinek ismernie kellett a papokat és munkáikat. A harmadik lehetőség, hogy Lukács volt az író, mert hasonlít a Zsidóknak írt levél stílusa Lukács leveléhez és az Apostolok Cselekedeteihez. A negyedik lehetőség szerint Apollós volt az író, aki nagyon jól ismerte Timóteust (13:23). Az (Ap. Csel 18:24) elmondja, hogy Apollós jól írt és folyékonyan beszélte a nyelvet, és aki írta ezt a levelet, ilyen volt. Sok más lehetőség is fennáll, és végül azt kell mondanunk, hogy senki sem tudja, ki írta ezt a levelet.”*[49]

Oreganos atya egyetértett ezzel a végső megállapítással, amikor azt mondta: *„Csak Isten tudja, ki írta valójában ezt a levelet. A korábbi emberek szerint Alexandriai Kelemen, Róma püspöke, mások szerint Lukács volt.”*[50]

Harmadik: A katolikus levelek és a Jelenések Könyve

---

[48] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 1. kötet, 163-165. old., ‘Abd ar-Rahman Baji Al-Baghdadi, *A Teremtő és a teremtett közti különbség*, 306. old., Mohammad Dhia Al-A’thamy, *Zsidóság és kereszténység*, 325-327. old., *Szent Biblia szótára*, 599. old.

[49] John Balkan és mások, *Bevezetés a Szent Bibliába*, 556. old.

[50] Euszebiosz, *Az egyház története*, 276. old.

Hét ilyen levél van, egyet Jakabnak, kettőt Péternek, egyet Júdásnak és egyet Jakabnak tulajdonítanak. Majd az Újszövetség utolsó könyve: a Jelenések könyve. A tudósok ezeket a leveleket olyan embereknek tulajdonították, akiket Jézus (BLV) tizenkét tanítványai közt tartanak számon.

Péter egy halász volt Nahom falujából, akit Simonként ismertek. A tudósok szerint Keresztelő János tanítványa volt, mielőtt Krisztust kísérte volna, akinek a legjobb tanítványa lett. Antiókiában és máshol prédikált, majd Rómában megölték a Kr. u. első század második felének elején.

Jakab Zebedeus, a halász fia volt – János evangélista testvére – és közel állt Krisztushoz. Ő vezette a Jeruzsálemi tanácsot Kr. u. 34.-ben, és első Agrippa végezte ki Kr. u. 44-ben. Mások szerint *„A zsidók megölték, amikor ledobták a templomról és megkövezték Kr. u. 62.-ben."*

Ami Júdást illeti, a források semmit nem mondanak róla, csak hogy lehetséges, hogy Jakab fiatalabb testvére volt, tehát Zebedeus fia, vagy ő volt Lebous tanítvány, aki Taddeusként ismert. Mások szerint ő egy másik Júdás volt.[51]

Ezek a levelek oktató tartalmúak, személyes stílusúak; gyakran említik a szerzőt bevezetőjükben. Azonban a levelek eredete hosszú viták témája volt a kereszténység első századaiban. Amit említettünk a Zsidóknak írt levéllel kapcsolatban, az a legtöbbjükre igaz. A Kr. u. 4. század közepéig a Péter második levele, János második és harmadik levele, Jakab két levele, Júdás levele és a Jelenések könyve, amely a legnagyobb ellentéteket kavarta, mielőtt elismerték.

A Jelenések könyve látomásokat tartalmaz, amelyeknek célja Krisztus istenségének, mennyei hatalmának, az angyalok iránta való alávetettségének megerősítése, és néhány jövőbeni jövendölés szimbolikus és kétértelmű formában. János látomását álomban

[51] *Szent Bibliai szótár*, 174-176. old., Wayne Gerdom, *Hogyan gondolkoznak az evangélisták a keresztény hitről*, 46. old.

látta, és hetvenkét oldalon folytatódik. Az ilyen fajta álmok furcsák és távol állnak a valóságtól.

A korai egyházatyák kételkedtek ebben a könyvben. Kees presbiter (Kr. u. 212) azt mondta: *„A Jelenések könyvét Sirenthon, az ateista írta”*, és ugyanezt mondta Dionysius, az egyik legrégebbi tudós.

Dionysius, az Alexandriai Iskola vezetője Kr. u. 250-ben azt közölte, hogy valamelyik korábbi tudós tanulmányozta a Jelenések könyve fejezeteit, és úgy találta, hogy: *„Hamis cím, jelentés és értelem nélkül. Nem János írta… se nem az ő tanítványai, papok vagy egyházi emberek. Korinthius, az úgynevezett Korintusi szekta vezetője alá akarta támasztani elképzelt történetét, és ezért Jánosnak tulajdonította a könyvet.”*

Korinthius hite szerint Krisztus a föld királya, amely megegyezik a könyv alap gondolatával, azokkal az eseményekkel kapcsolatban, amelyek a föld végső napjaiban fognak bekövetkezni.

Dionysiust, a nagy írót nem győzték meg a korábbi tudósok eredményei. Tanulmányozta a könyvet, és azt a következtetést vonta le, hogy *„A könyvet egy János nevű ember írta, egy szent, akit a Szentlélek inspirált, de nem hiszem, hogy ő a tanítvány, Zebedeus fia lett volna, János evangéliumának és a levelek szerzője. Szerintem sok ember volt, akinek ugyanaz volt a neve, mint János apostolnak.”*[52]

Luther azt mondta: *„A könyv nem Jézusról tanít; nem említi őt világosan, és nem világos az sem, hogy a Szentlélek inspirációja alapján íródott-e.”* Követője, a reformer Zwingli azt mondta: *„Semmi közünk a Jelenések könyvéhez, mert nem egy vallási könyv, nem hasonlít János írásaira, ezért elutasíthatom.”* Egy értelmező, Barclay kommentárja szerint: *„Sokan egyetértettek Lutherrel és Zwinglivel.”*

[52] Euszebiosz, *Az egyház története*, 329-331. old.

Néhány közvetítő azt mondta: *„A Jelenések könyvében annyi rejtély található, ahány szó van benne.”*, mások pedig azt mondták: *„A Jelenések könyvének tanulmányozása megbolondítja az embert, vagyis aki megpróbálja tanulmányozni, az bolond.”*

A Jezsuita Rend kiadásában ezt olvashatjuk e könyv bevezetőjében: *„János könyve semmit nem árul el írójáról, Jánosnak nevezte magát, prófétai címet adott magának, és soha nem említette, hogy egyike a tizenkét tanítványnak. Itt van egy szöveg, ami lehet, hogy igaz, a második században találták, és azt állította, hogy a Jelenések könyve írója János, az apostol. Azonban nincs megegyezés erről a régi hagyományban, és a Jelenések könyve eredete máig kétség tárgyát képezi. A tudósok nézete a mi időnkben összetett; vannak, akik megerősítik, hogy a felépítés, környezet és teológiai gondolat különbsége megnehezíti a Jelenések könyvét és a negyedik evangéliumot ugyanannak az írónak tulajdonítani.*

Más tudósok nem értenek velük egyet… Ők abban hisznek, hogy van kapcsolat a Jelenések könyve és az evangélium között, és hogy János efézusi környezetéhez tartozó tanárok tanították a prófétát.”

A Jelenések könyve kommentárjának bevezetőjében William Barclay, az értelmező azt mondta: *„Nem valószínű, hogy az író egy apostol lett volna, ha az lett volna, ezt jobban hangsúlyozta volna, mint prófétaságát. Emellett úgy beszél az apostolokról, mint aki soha nem ismerte őket. Ez egy olyan ember módszere, aki elmeséli az apostolok idejét, és a könyv címe eszerint a gondolat szerint a következő: ’János, a teológus látomása.’”*

Valószínű, hogy ’a teológus’ címet, amely olyan személyt jelent, aki ismeri a teológiát, azért adták a János névhez, hogy megkülönböztessék őt János apostoltól.

Euszebiosz, az egyháztörténet atyja azt mondta: *„Valószínű, hogy a második János volt az, aki látta a látomást, amelyet*

Jánosnak tulajdonítanak, ha senki nem akarja elhinni, hogy az első János (a tanítvány) látta.”[53]

Így nincs bizonyíték, hogy János írta a könyvet, és a legtöbb, amit mondhatunk, hogy ismeretlen írók írták, akiket János tanított Efézusban.

A tudósok említették a katolikus levelek eredetiségének tagadását, úgy mint Horn tagadja, azzal az érvvel, hogy az eredeti szíriai fordításban nem létezik a fordításuk.

Euszebiosz azt mondta: *„Mindenki ellenérzés nélkül elfogadta az ismert könyveinket a zsidóknak szóló levél, Jakab levele, Júdás levele, Péter második levele, a Jelenések könyve és János második és harmadik levele kivételével. A közvélemény elfogadta, de néhányan kételkedtek. János két levele személyes levelek, és nehéz bizonyítani hitelességüket.”*[54]

Jakab leveléről azt mondta: *„Ez a levél vita tárgya, vagy legalábbis nem sok korai tudós említette írásaiban, és ugyanez az eset Júdás levelével, mégis tudjuk, hogy ezeket a leveleket is olvassák a könyv többi részével együtt nyilvánosan sok templomban.”*[55]

Ami Júdás levelét illeti, Krutis tudós említette *A Biblia története* című könyvében: *„Ez Júdás levele, aki Jeruzsálem tizenötödik püspöke volt Ed Dane korában”*, tehát Júdás levelét egy Kr. u. 2. századi püspök írásává tette.

A szír egyház a mai napig nem ismeri el Péter második levelét és János második és harmadik levelét. Escalger azt mondta: *„Aki megírta Péter második levelét, az idejét vesztegette.”*

Ami Péter második levelét illeti, a Jezsuita Rend bevezetőjében ezt olvashatjuk: *„Az a vélemény, miszerint a levél*

[53] William Barclay, *Az Újszövetség értelmezése*, 9. old.

[54] Euszebiosz, *Az egyház története*, 145. old.

[55] Ibid, 88. old.

szerzője Simon Péter, máig vita tárgya, és ez számos problémát felvet. Nincs szükség megemlíteni a pontos helyeket, ahol az író az életéről beszélt, és azt mondta, hogy ő Péter, az apostol (tehát az ismeretlen szerző hazudott, amikor azt állította, hogy ő Péter). Ez a hagyatéki irodalomhoz tartozik. Nem úgy tűnik, hogy az író az első generációs keresztényekhez tartozott. Mivel az ilyen leveleknek, amelyek a zsidó-keresztény hagyományhoz tartoznak, nem lehet késleltetni a dátumát, azt feltételezzük, hogy körülbelül Kr. u. 125.-ben írták, ami bizonyítja, hogy nem Péter írta."

A Szent Biblia alkalmazott értelmezése azt mondta erről a levélről: *„Nem vagyunk biztosak abban, hogy mikor íródott a levél, hogy ki írta, és a szerző szándéka is ellentmondásos. Tehát Péter második levele volt az utolsó, amelynek az Újszövetségben kellene lennie."*

Euszebiosz, az egyháztörténet atyja ezt írja az *Egyház történetében*: *„Úgy találtuk, hogy ez a második könyv nem tartozik a hiteles könyvek közé, ennek ellenére sokak hasznára vált, és más könyvekkel együtt használták. Én úgy tudom, hogy csak egy hiteles levél van, amelyet a korai tudósok elismertek."*

A Jezsuita Rend bevezetője azt mondja hitelességéről: *„Ez a könyv és a Jelenések könyve mind az Újszövetségben találhatóak, amely a legnehezebben elismerhető könyv volt, és lassan foglalt helyet magának az egyházban. A legtöbb egyházban csak az ötödik században ismerték el, Szíriában csak a hatodik században."*

Végezetül Dr. William Barclay, a glasgow-i Egyetem Újszövetség professzora szavait idézzük: *„Luther Márton elutasította, hogy helyet adjon ennek a könyvnek (a Jelenések könyvének) az Újszövetségben, és a többi könyvhöz helyezte, amelyek Jakab levele, Péter levelei, Júdás levele, Péter második levele és a Zsidóknak szóló levél. Azt javasolta, hogy a Jelenések könyvét helyezzék az Újszövetség végére."*[56]

[56] William Barclay, *Az Újszövetség értelmezése*, 9. old.

Ősi pogány források az Újszövetségben

A régi pogányság fontos referenciája volt az evangélistáknak Krisztusról szóló történeteik megalkotásában, különösen azoknál a részeknél, amelyeknél nem voltak jelen, mint a születése, állítólagos keresztre feszítése, vagy a peréről szóló részek.

A tudósok sok hasonlóságot említenek az evangéliumok és a pogány történetek között – amelyek a kereszténységet sok száz évvel megelőzték – amelyek istenségeikről szólnak.

Csillagok megjelenése az istenségek születésénél

Máté azt mondta Krisztus születéséről: „**Amikor a júdeai Betlehemben Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és kérdezősködtek: «Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat.» Ennek hallatára Heródes király megriadt, s vele egész Jeruzsálem. Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. «Júda Betlehemében – válaszolták –, mert így jövendölt a próféta: Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pásztora lesz.» Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét. Aztán elküldte őket Betlehembe: «Menjetek – mondta – s szerezzetek pontos értesülést a gyermek felől! Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki.» Azok meghallgatták a királyt és útra keltek. S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. A csillagot megpillantva nagyon megörültek. Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd**

előveették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát." (Máté 2:1-11)

Máté története hasonlít ahhoz, amelyet a buddhisták mondanak Buddháról. Benson *Az angyal Krisztus* című könyvében azt mondta: *„A buddhista szent könyvek leírják, hogy az egek jelezték Buddha születését egy fényes csillaggal, ami megjelent az égen, és ezekben a könyvekben 'Krisztus csillagaként' említik."* Bail történész ugyanezt mondta.

Thornton *A kínai történelem* című könyvében elmondja, hogy Yu születésénél, aki egy szűztől született, egy csillag jelent meg az égen, és ugyanez történt a kínai bölcs, Lao-Ce születésekor.

Krisztus élete című könyvében Geeks tiszteletes azt mondta: *„Rendkívüli események rendszeresen történtek nagy emberek születésekor vagy halálakor, csillag vagy üstökös, vagy égitestek együttállása következett be."*[57]

Ajándékok a született istenségeknek

Máté mondta a napkeleti bölcsek történetét elmesélve, hogy ajándékokat hoztak az újszülöttnek: **„A csillagot megpillantva nagyon megörültek. Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd elővették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát." (Máté 2:10-11)**

A régi pogányok számon tartják, hogy amikor Krisna megszületett, a pásztorok tudtak a születéséről, és ajándékokat adtak neki, növényeket és illatszert. Ugyanezt tették a bölcsek Buddha születésekor.

Ezt tették a mágushitűek Mitra, a megváltó születésekor, a bölcsek aranyat és illatszereket ajándékoztak neki. Ugyanezt tették

---

[57] Mohammad Tahir At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 65-85. old, Ahmad Shalabi, *Kereszténység*, 153. old.

a mágushitűek Szókratész születésekor (Kr. e. 469.); hárman jöttek napkeletről, és aranyat, illatszert és ételt hoztak neki.

Isteni öröm az istenség születésekor

Lukács említette, hogy az angyalok nagyon örültek Krisztus születésekor. **„Pásztorok tanyáztak a vidéken, kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: «Ne féljetek! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.» Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: «Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarat embereinek!»" (Lukács 2:8-14).**

A régi pogányok Lukács előtt ugyanezt mesélték a *Fishno Burana* című könyvben: *„Devaki, a szűz állapotos volt a világ őrzőjével és az istenek dicsőségével. A szülés napja örömmel volt tele, az univerzum megtelt fénnyel, az istenek az égen boldogok voltak, és a lelkek énekeltek, amikor a segítő megszületett. A felhők is boldogok voltak, és virágeső hullt belőlük."*

A buddhisták is hasonlóban hisznek, ahogy Fu Neb Honk, a történész idézi: *„A lelkek, akik körbevették a szűz Mayát és fiát, a megmentőt, imádkozni és énekelni kezdtek: «Dicsőség neked, Királynő, légy boldog, mert a gyermek, akit megfogantál, szent.»"*

Ez közel áll ahhoz, amit az egyiptomiak mondanak Ozirisz születésekor, és a kínaiak Konfuciusz születésekor, ahogy S. Francis és Bounwick említette *Egyiptomi hit* című könyvében. Ugyanezt említették más népekről is.

Az istenségek születési helye

Lukács evangéliuma elbeszéli, hogy Krisztus egy istállóban született (lásd: Lukács 2:16), a régi pogányok ugyanezt mondják. Krisna, ahogy mondják, egy barlangban született, és születése után jászolba fektették, ahol jó pásztorok nevelték fel. Huat ze-t, a menny fiát a kínaiak szerint édesanyja elhagyta, mikor kisgyermek volt, és tehenek és juhok vették körül és megvédték minden rossztól.

Krisztus böjti tapasztalása

A Máté szerinti evangélium elmondja, hogy a Sátán megkísértette Krisztust negyven napig. **„Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett." (Máté 4:2)**. Ugyanezt mesélik Buddháról Kínában és Zoroaszterről a mágushitűek és más pogány nemzetek.

Connery atya azt mondta *Buddha böjtölő élete* című könyvben: *„A nagy Buddha kimerítette magát olyannyira, hogy nem evett és nem lélegzett. Mara herceg (az ördögök hercege) oda ment és meg akarta kísérteni Buddhát."*[58]

Az istenségek feltámadása, és joguk az ítélkezéshez

Az Újtestamentum írói említik Krisztus ítélkezését az emberek felett. A János szerinti evangélium azt mondja: **„s hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mert hiszen ő az Emberfia." (János 5:27)**

Ez szintén pogány hiedelem. A történészek beszéltek az egyiptomi hitről, miszerint megváltójuk feltámad halottaiból és ő lesz az, aki megjutalmazza vagy megbünteti a halottakat az Ítéletnapon.

---

[58] Mohammad Tahir At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 97-98. old., Abdul Wadoud Shalabi, *Őszinte beszélgetés Allah imádója és Krisztus imádója között*, 43-46. old.

Legendáikban említik Oziriszt, aki igazságos uralkodó volt. Testvére ellene fordult és megölte őt, és testének részeit szétosztotta az egyiptomi tartományok között. Özvegye, Ízisz összegyűjtötte testrészeit mindenhonnan, míg a világot megtöltötte sírással és könnyel. Majd egy fény jött az égből; a halott testrészek összekapcsolódtak. Felment az égbe az igazság és a könyörület mérlegét a kezében tartva.

Az indiaiak szerint istenségük, Krisna a megváltó. George Cox tiszteletes azt mondta: *„Krisnát egy lágyszívű hősként írják le, aki istenséggel telt, mert feláldozta magát. Abban hisznek, hogy senki nem teheti meg azt, amit ő tett."*

Doan történész azt mondta: *„Az indiaiak abban hisznek, hogy Krisna, az elsőszülött, aki ugyanaz, mint az isten, Fishno, akinek nincs kezdete és vége – hitük szerint – kedves volt és megmentette a Földet terheitől. Eljött és feláldozta magát, hogy megmentse az embereket."* Hawk tudós ugyanezt említette.[59]

Felmerül egy fontos kérdés: ***a keresztények hogy magyarázzák, hogy hitük ennyire megegyezik az ősi pogány hiedelmekkel, hogy a kereszténységet akár e vallások egy változatának is lehet tekinteni?***

Sokan azt mondják, hogy ezek a vallások hitüket a kereszténységből merítették, de ezek a vallások a kereszténység előtt több száz évvel már léteztek.

A kéziratok és a források, amelyek lejegyezték ezeket a hiedelmeket sokkal régebbiek, mint a kereszténység és az evangéliumok.

Ezért a keresztényeknek be kell vallaniuk, hogy az Újszövetség írói merítettek a régi pogány legendákból, vagy

[59] Mohammad Tahir At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 29-32. old., ‘Abd ar-Rahim Mohammad, *Olvasmányok a Szent Bibliából*, 2. kötet, 238-239. old.

elmenekültek a titkok sötét világába, ahol nincs érvelés és bizonyíték, csak a mítosz uralkodik.

James Ted atya, az Oxfordi Egyetem tanára azt mondta erről a hasonlóságról: *„Ez egy isteni titok, túlmegy az emberi elme képességein, és nem lehet értelmezni az emberek értelmezése és felfogása szerint.”*[60]

Allah (S.W.) megmondta az igazat a keresztényekről:

„(...)És mondták a keresztények: «A Messiás Allah fia!» Ezek az ő szavaik a szájaikban. Hasonlítanak ők azoknak a szavához, akik korábban hitetlenkedtek. Allah verje meg őket! Hogyan fordulhatnak el ennyire?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, At-Taubah:30]

Allah (S.W.) figyelmeztette őket, hogy ne legyenek olyanok, mint a hitetlenek. Azt mondta (S.W.):

„Mondd: «Ó Könyv Népe! Ne kövessetek el túlzást a vallásotokban! Csak az Igazságot *(kövessétek)*! És ne kövessétek azon nép kényét, akik már eltévelyedtek ezelőtt és sokakat tévelygésbe is vittek és ők maguk is eltévelyedtek az Egyenes Úttól.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Al-Máidah:77]

Krisztus (BLV) Evangéliuma

Ha emberek írták ezeket az evangéliumokat és leveleket, és ha az írók nem állították, hogy ezek Isten szavai, hogyan lehetnek ezek az írások szentek és isteniek, és hol van az az Evangélium, amelyet Allah (S.W.) kinyilatkoztatott Jézusnak (BLV), amelyben a muszlimok hisznek?

---

[60] ‘Abd al-Wadoud Shalabi, *Őszinte beszélgetés Allah imádója és Krisztus imádója között*, 41. old.

Az igaz Evangélium: Krisztus Evangéliuma

A tudósok sokáig keresték Krisztus Evangéliumát, amelyet Allah (S.W.) kinyilatkoztatott Jézusnak (BLV), amelyben a muszlimok hisznek, és amelyet az evangéliumok gyakran említenek. A keresztény válasz azonban a teljes csend, ennek az Evangéliumnak nem tudnak a létezéséről. Abban hisznek, hogy az evangélium, vagy az Újszövetség akkor kezdődött, amikor az apostolok elkezdték leírni az evangéliumokat és a leveleket.

Pál levelei, amelyek az első század második felében íródtak, számos részben említik Krisztus Evangéliumát, de nem említik a négy evangéliumot. Pált – akinek tizennégy levele szerepel az Újszövetségben – Kr. u. 62.-ben ölték meg, Márk az első evangéliumot Kr. u. 65.-ben írta. Evangéliumok tucatjait írták ezek után, amelyek szintén említik Krisztus (BLV) evangéliumát, vagy Isten Evangéliumát.

Részek, amelyek Krisztus Evangéliumáról beszélnek

Pál, majd az evangélisták is beszéltek Krisztus Evangéliumáról több helyen. Pál azt mondta: **„Csodálkozom, hogy attól, aki meghívott titeket Krisztus kegyelmére, ilyen hamar átpártoltatok egy más evangéliumhoz, jóllehet nincs más; legföljebb néhány ember akad, aki megzavar titeket, és igyekszik elferdíteni Krisztus evangéliumát. De ha akár mi, akár egy mennyei angyal más evangéliumot hirdetne nektek, mint amit mi hirdettünk: átkozott legyen!" (Galatáknak írt levél 1:6-8)** A valódi Evangéliumról beszél, amelyet az emberek elhagytak és egy másik, hamis evangéliumhoz fordultak.

Figyelmeztetve őket azt mondta: **„lobogó tűzzel megbünteti azokat, akik Istent nem ismernek és Urunk Jézus evangéliumának nem engedelmeskednek. Örök kárhozattal fognak bűnhődni: eltaszítva az Úr színe elől és távol fönséges hatalmától" (Tesszalonikaiaknak írt II. levél 1:8-9)**

A négy evangélium említi a valódi Evangéliumot. Amikor egy nő parfümöt öntött Jézus (BLV) lábára, azt mondta: **„Bizony mondom nektek, ahol a világon csak hirdetni fogják az evangéliumot, mindenütt megemlékeznek majd arról is, amit ez az asszony tett.” (Máté 26:13)** Kétségtelen, hogy nem Máté evangéliumáról beszélt, amelyet évekkel e történet után írtak.

A Márk szerinti evangélium azt mondja: **„Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti. Aki elveszíti értem és az evangéliumért, az megmenti életét.” (Márk 8:35)**

Figyelemreméltó, hogy ezek a részek egy evangéliumról beszélnek, nem négy evangéliumról, és nem hetven evangéliumról, amelyet az egyház elutasított. Az idézett részek ezt az evangéliumot Isten Evangéliumának nevezik, és Krisztus Evangéliumának.

A szöveg Allah (S.W.) inspirációjáról beszél Krisztus (Isten Szava) részére. Az emberek összegyűltek a tó partján, hogy hallják Isten szavát. **„Amikor egyszer a Genezáret tavánál állt, nagy tömeg sereglett oda hozzá, hogy hallgassa az Isten szavát.” (Lukács 5:1)**

Ugyanez történt, mikor elment Nahom falujába. **„annyian összejöttek, hogy még az ajtó előtti téren sem fértek el. Hirdette nekik az igét.” (Márk 2:2)** Ez az isteni beszéd, amelyet az emberek tömegesen hallani akartak, ez volt az az Evangélium, amelyben a muszlimok hisznek. Ez volt Allah (S.W.) szava Krisztusnak (BLV), amelyet a Szent Korán „Indzsíl”-nek, Evangéliumnak nevez.

A keresztények nem ismerik el a valódi evangélium – Krisztus Evangéliuma létezését. Azt mondják, hogy semmi nem lett kinyilatkoztatva Krisztusnak. Az evangélium az ő személyes szavai, amelyet az evangélisták idéztek tőle. Ez természetesen egybevág azzal a hitükkel, hogy Krisztus isteni személy. Nem való egy istennek, hogy könyvet kapjon; az a prófétákhoz illik.

Ezt az állítást cáfolja az a szöveg, amely Allah (S.W.) Jézushoz (BLV) küldött inspirációjáról beszél. **„Én azt hirdetem nektek, amit Atyámnál láttam.” (János 8:38)** Azt is kijelentette, hogy kinyilatkoztatást és inspirációt kapott Allahtól (S.W.). **„Mert nem magamtól beszéltem, hanem aki küldött, az Atya hagyta meg, mit mondjak és mit hirdessek. S tudom, hogy parancsa örök élet. Így amit hirdetek, úgy hirdetem, amint az Atya mondta.” (János 12:49-50)** és azt mondta: **„semmit nem teszek magamtól, hanem azt hirdetem, amire Atyám tanított.” (János 8:28)**

Keresztelő János (BLV) Allah (S.W.) Jézusnak küldött szavait ’tanúságtételnek’ nevezte; és megjövendölte, hogy sokan Izraelben el fogják utasítani. Azt mondta: **„Aki felülről jön, az mindenkinek fölötte van. Aki a földről való, az földies és a földi dolgokról beszél. Aki a mennyből jött, azt tanúsítja, amit látott és hallott, de tanúságát nem fogadja el senki. Ám aki elfogadja tanúságát, bizonyítja, hogy Isten igazmondó. ” (János 3:31-34)**

Egy másik szövegben Jézus (BLV) azt mondja, hogy kinyilatkoztatást kapott, mint minden próféta; tanítványai úgy hittek benne, mint küldött, és elhitték, hogy amit mond, az Allah (S.W.) szava. Azt mondta: **„(...)megtartották tanításodat. Most már tudják, hogy minden, amit nekem adtál, tőled van. A tanítást, amit kaptam tőled, továbbadtam nekik. El is fogadták, s ezzel valóban elismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem.” (János 17:6-8)**

Tehát amikor édesanyja és testvérei eljöttek és megálltak az ajtóban, elfordult tőlük, és tanítványaihoz ment, akik Allah (S.W.) szavára hallgattak és azt követték. **„Azok az anyám és a testvéreim, akik hallgatják és tetté is váltják az Isten szavát.” (Lukács 8: 21)** Allah (S.W.) szavai nem csak jó hír, amelyben az emberek hisznek – ahogyan néhányan állítják, hogy az evangélium a megváltásról szóló jó hír – hanem tettek is.

Jézus (BLV) azt mondta, Allah (S.W.) neki küldött kinyilatkoztatását megerősítve: **„Aki nem szeret, az nem tartja**

meg tanításomat. A tanítás, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki engem küldött." (János 14:24) Ez az inspiráció lesz a bíró az Ítéletnapon. **„Van annak bírája, aki elvet és nem fogadja el szavaimat: a tőlem hirdetett tanítás ítéli majd el az utolsó napon. Mert nem magamtól beszéltem, hanem aki küldött, az Atya hagyta meg, mit mondjak és mit hirdessek." (János 12:48-49)**

Krisztus Evangéliuma, amiben a muszlimok hisznek, Allah (S.W.) szava Jézus Krisztusnak (BLV), és amit hiányolunk és szeretnénk látni, de sajnos elveszett az üldöztetés és nehézségek alatt, amelyet a keresztények elszenvedtek az első századokban.

Az Újtestamentum dokumentációja és a kanonizáció

Új kérdések merülnek fel: hogyan jelentek meg ezek az evangéliumok Krisztus Evangéliumának eltűnése után, ki írta őket, és milyen körülmények között írták őket?

Ezekre a kérdésekre felelve azt mondjuk, hogy néhány keresztény történész egyetért abban, hogy voltak szóbeli történetek és kijelentések. Később ezekből a kijelentésekből írott szöveg alakult, amelynek a célja az volt, hogy az alakuló keresztény egyház igényeit kielégítse. Elég megemlíteni, amit Joachim Iremia mondott *Krisztus szavai, amelyek nem szerepelnek az evangéliumokban* című könyvében, amelyet az Egyiptomi Egyház adott ki. Azt mondta: *„Észben kell tartanunk két kulcsfontosságú faktort az evangéliumokkal és leírásukkal kapcsolatban: hogy hosszú ideig minden Jézussal foglalkozó ismert hagyomány szóbeli volt, és így folytatódott még Jézus ideje után körülbelül harmincöt évig. A helyzet nem változott, amíg Néró üldözni nem kezdte a keresztényeket. Az egyház vénei találkoztak Kr. u. 64-ben, és azt találták, hogy az egyház legjobb emberei közül sokan elvesztek. Nem találtak mást, csak Jánost, akit Márkként ismertek, aki Péterrel, az apostollal dolgozott együtt szolgálatában, hogy lejegyezzen annyit, amennyire emlékezett Krisztus tanításaiból. Márk leírta rövid evangéliumát, amely a nevét viseli, és ez volt a legrégebbi írott történet Krisztus életéről.*

A második tény, hogy Márk története Jézusról és a mondásairól arra indított másokat is, hogy ugyanezt tegyék, így sok más evangélium is megjelent… Jelentős lett az evangéliumok száma. Amikor az egyház megérezte a helyzetből származó veszélyt, elkezdte kutatni ezeknek az evangéliumoknak az alapját, és a négy ismert evangéliumot elfogadta, a többit apokrifnak ítélte, ezeket összegyűjtötték és elégették, amíg el nem tűntek.”

Az Újszövetség dokumentációjáról a Jezsuita Rend bevezetője azt mondja: *„Márk evangéliumát Kr. u. 65-70-ben írhatták. Máté és Lukács nem ugyanazt a környezetet tükrözi, mert őket máshová küldték, és tíztől huszonöt évvel Márk evangéliuma után írták meg az evangéliumaikat.”*

A második század közepén mozgalom indult egy olyan keresztény szent könyv összegyűjtésére, mint a zsidóké. Ennek a mozgalomnak az eredményei azok a könyvek, amelyeket ma ismerünk az Újszövetségben. Az Újszövetség francia bevezetője azt mondja: *„A korai keresztények nem vették észre, hogy le kell írni és meg kell őrizni az apostolok tetteit, amíg az utolsó apostol meg nem halt.*

Úgy tűnik, hogy a keresztények Kr. u. 150.-ig lassan eljutottak odáig, hogy megalapoztak egy új sorozat szent könyvet. A legvalószínűbb, hogy elkezdték Pál leveleit összegyűjteni és használták templomaikban; céljuk soha nem az volt, hogy új fejezeteket adjanak a Szent Bibliához. Ezeknek a szövegeknek a fontosságát figyelembe nem véve, nincs írott tanúság a második század előtt (2 Péter 3:16) ami bizonyítaná, hogy az emberek ismerték volna evangéliumi szövegek egy csoportját. Nincs említve, hogy ezek a szövegek megfeleltek-e a szükséges feltételeknek. Ez csak a második század második felében jelent meg. Mondhatjuk, hogy a négy evangéliumot törvényesen Kr. u. 170.-ben fogadták el, még ha addig ezt a szót nem is használták.

Fontos megemlíteni, hogy mi történt a 150 és 200-as évek közt, ahogy az Apostolok Cselekedeteit fokozatosan elfogadták, és egyetértésre jutottak János első levelével kapcsolatban… Nagyszámú munkát néhány atya megemlít jogi művekként, míg mások hasznos olvasmányoknak tartják ezeket. Más könyvek is voltak, amelyeket a Szent Biblia részeiként tartottak számon, és Törvényként. Ez azonban nem tartott soká; egy idő után eltávolították a törvényből. Ez történt Hermasz pásztorával, a

Didache-al, Kelemen levelével, Barnabás levelével és Péter Apokalipszisével."[61]

Összefoglalhatjuk, amit az Újszövetség bevezetője említ, hogy az evangéliumokat a legfontosabb tanítványok halála után kezdték el összegyűjteni, és a második század közepén fogadták el őket. Markión, aki Kr. u. 16-ban részt vett az Újszövetség összeállításában, amikor az Ószövetség elutasítására hívott, egyházának biztosítania kellett más szent könyveket.

Követői részt vettek ezeknek az evangéliumoknak a terjesztésében. Összegyűjtötte az evangéliumokat, amelyekhez abban az időben hozzájutott, és ez volt az Újszövetség kezdete.

Az egyháztörténészek megegyeztek abban, hogy a négy evangélium és Pál levelei a második század végére lettek elfogadva. Az első történész, aki a négy evangéliumot említi, Iréneusz volt Kr. u. 200-ban. Majd Alexandriai Kelemen, aki említette őket, védte őket, és szükségesnek tartotta elfogadásukat.

Dr. Dodwell *Disszertáció Iréneusz -ról* című könyvében azt mondta: *„Ma biztosak vagyunk benne, hogy a régi idők leghitelesebb egyházi írói Római Kelemen, Barnabás, Hermasz, Ignatius és Polikárp voltak, akik olyan sorrendben írtak, ahogy felsoroltam őket, és mind az Újszövetség írói után. Hermasznál azonban nem lehet egyetlen sort vagy említést sem találni az Újszövetségről, és egyiküknél sem valamelyik evangélistáról."*

Justinus mártír, a legkiválóbb egyházatyák egyike a második század közepén írt Krisztus istenségéről. Több mint háromszáz idézetet hozott az Ószövetségből, majdnem százat az apokrif könyvekből, de egyet sem a négy evangéliumból.

Dr. Giles tiszteletes *Keresztény emlékek* című könyvének 71. oldalán azt mondta: *„Az evangélistáknak (Justinus) még a nevét,*

---

[61] ʻAbd ar-Rahim Mohammad, *Olvasmányok a Szent Bibliából*, 2. kötet, 268-269. old., Ahmad ʻAbd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hitelvek forrásaiban*, 33-35. old.

Mátét, Márkot, Lukácsot és Jánost sem említette soha – egyszer sem fordulnak elő írásaiban.” Az Újszövetség többi könyve is vita tárgya marad az egyházak között a harmadik század folyamán. A könyvekből néhányat elfogadtak a keleti egyházakban, mint a Zsidóknak szóló levelet, míg a nyugati egyházak követői elutasították, viszont elfogadták a Jelenések könyvét.[62]

Így az üldöztetések miatt elveszett Krisztus evangéliuma, és szükség volt arra, hogy az egyház új evangéliumokra és levelekre, amelyeket az egyház a Kr. u. második század közepén vezetett be. Majd az egyház különböző szentségi fokozatot adott nekik. Az egyet nem értés a Kr. u. 6. századig folytatódott, amíg az egész könyv szent könyvként lett elfogadva. Emberek írták és emberek tartják szentnek és Allah (S.W.) szavának. Ember alkotta, és ember tette szent könyvvé.

[62] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 2. kötet, 381. old.

Az evangélium hibái

Minden emberi munka hibás, és ilyenek az evangéliumok is. Tele vannak hibákkal, amelyeket a történelem és a valóság megerősített. Ezek a hibák a könyvben lehetetlenné teszik, hogy szent legyen, és az inspirációról szóló állítás délibábként szertefoszlik. A hibák az evangéliumokban sokan vannak, sokfélék; a Szent Könyv meghazudtol sokat, mint hiba vagy hazugság, az ész és a gondolkodás meghazudtol néhányat, míg a történelem és a valóság meghazudtolja a többit.

Első: Bizonyított hibák a szent könyvekben.

Mennyire messze vannak ezek a részek attól, hogy tiszteletet adjanak Istennek és a prófétáknak!

A Jelenések könyve János látomásairól beszél, amikor látta az Isten fiát a trónján ülni egy bárány formájában, amelynek hét szarva és hét szeme van, a Mindenható Allah magasan felette áll ennek. A szerző azt mondta: **„Most azt láttam, hogy a trón és a négy élőlény és a huszonnégy vén között ott áll a Bárány, mintha leölték volna. Hét szarva volt és hét szeme – ezek az Isten hét szelleme, akiknek küldetésük az egész földre szól.” (Jelenések 5:6)**

A részlet úgy folytatódik, hogy arról beszél, akik előtte állnak: **„Ezért állnak Isten trónja előtt, s éjjel-nappal szolgálnak neki a templomában. A trónon ülő közöttük lakozik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, a nap nem égeti őket, sem másfajta hőség, mert a Bárány, aki a trón közepén áll, legelteti, és élő vizek forrásához tereli őket, az Isten pedig letöröl a szemükről minden könnyet.” (Jelenések 7:15-17)**

A szöveg megmutatja, hogy aki a trónon ül bárány formában, az Isten fia, a Szentháromság második tagja. Azt mondja: **„Harcot indítanak a Bárány ellen, de a Bárány legyőzi őket, mert ő az**

Urak Ura és a Királyok Királya. A vele meghívottak, a kiválasztottak és a hűségesek." (Jelenések 17:14)

János szövege emlékeztet, hogy a tömeg, amely Isten trónja előtt volt, Isten és a bárány megváltását kérte. **„Ezután akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számolni. Minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből álltak a trón és a Bárány előtt, fehér ruhába öltözve, kezükben pálmaág. Nagy szóval kiáltották és mondták: «Üdv Istenünknek, aki a trónon ül és a Báránynak!» Az angyalok mind a trón, a vének és a négy élőlény körül álltak, arcra borultak a trón előtt, és imádták az Istent, mondván: «Ámen, áldás, dicsőség, bölcsesség, hála, tisztelet, hatalom és erő a mi Istenünknek örökkön-örökké! Ámen.»" (Jelenések 7:9-12)**

Istennek szüksége van megváltásra? És kitől, ki fogja megmenteni? Nincs jobb módja a Mindenható Isten imádatáról beszélni?

Az Újszövetség Istennek bolondságot és gyengeséget tulajdonít, bár bolondsága bölcsebb, mint az emberek bölcsessége és gyengesége erősebb, mint az emberek ereje. **„Hiszen Istennek a «balgasága» bölcsebb az embereknél, és Istennek a «gyöngesége» erősebb az embereknél." (1 Korintus 1:25)** Semmiképpen nem lehet azonban elfogadni, hogy a Mindenható Istenre bárminemű gyengeség vagy tudatlanság lenne jellemző, Ő (S.W.) a Mindenható, a Bölcs és a Mindentudó.

Pál – vagy pontosabban, a Zsidó levél ismeretlen szerzője – megsértette Isten könyvét és Törvényét, és réginek titulálta. Ez nem lehet Isten könyve, vagy egy olyan könyv, amelyben Ő kinyilatkoztatást küld a Prófétáinak, akiknek feladata megerősíteni és dicsőíteni az Ő kinyilatkoztatását és szavait. Pál azt mondta: **„Ám ezzel a korábbi törvény megszűnt mint hatástalan és erőtlen, a törvény tudniillik nem vezetett el a tökéletességre, csak előkészítője volt egy jobb reménynek, amely közelebb visz az Istenhez." (Zsidók 7:18-19)**

Azt mondta a Tóráról, amelyet Isten nyilatkoztatott ki Mózesnek: **„Ha tehát itt új szövetségről beszél, a régit elévültnek tekinti. Ami pedig elévült és idejét múlta, az közel van a megszűnéshez.” (Zsidók 8:13)** Azt is mondta: **„Ha ugyanis az első (szövetség) kifogástalan lett volna, nem volna szükség a másodikra.” (Zsidók 8:7)**

Minden olyan könyvet figyelmen kívül hagyva, amely megtilt bizonyos ételeket (lásd: Leviticus 11:1-47) és ezeket zsidó mítoszoknak és a hitehagyottak örökségének bélyegezve Pál azt mondja: **„Ne hallgassanak zsidó mesékre, és ne kövessék az igazságtól elfordult emberek parancsait. A tisztának minden tiszta, a tisztátalannak és a hitetlennek pedig semmi sem tiszta, mert romlott az értelmük és a lelkiismeretük.” (Titusz 1:14 - 15)**

Ezt mondta Pál és a Zsidóknak írt levél ismeretlen írója Isten Törvényéről, amelyet a Zsoltárok a következőképpen jellemeznek: **„Az Úr törvénye tökéletes, enyhíti a lelket. Az Úr tanúsága megbízható, a balgát bölccsé teszi. Az Úr parancsai egyenesek, földerítik a szívet, útmutatása érthető, megvilágítja a szemet. ” (Zsoltárok 19:8-9)**

Az Újszövetség Jézusnak (BLV) tulajdonítja prófétai testvéreinek sértegetését, hogy tolvajoknak írja le őket, és azzal vádolja őket, hogy nem vezették népüket. János azt mondta: „Jézus folytatta: **„Bizony, bizony, mondom nektek: Én vagyok a juhok számára a kapu. Azok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók. Nem is hallgattak rájuk a juhok. Én vagyok a kapu. Aki rajtam keresztül megy be, üdvözül, ki-be jár és legelőt talál. A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen. Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem sajátjai, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas aztán elragadja és szétkergeti őket.” (János 10:7-12)**”

Lehetetlen, hogy a Mindenható Isten ilyeneket mondjon Önmagáról, a könyvéről vagy a küldötteiről.

A lényeg és a törvény jellege elvész

Az Ószövetség hitelességét megerősítendő az evangélisták Jézusnak (BLV) tulajdonították a következő mondást: **„Hamarabb ér véget ég és föld, mint hogy egyetlen vessző is elvesszen a törvényből. ” (Lukács 16-17)** Emellett azt mondta Máté evangéliuma szerint: **„Bizony mondom nektek, míg ég és föld el nem múlik, egy i betű vagy egy vesszőcske sem vész el a törvényből, hanem minden beteljesedik.” (Máté 5:18)** Ezek a kijelentések igazak, vagy voltak olyan szavak, sorok, vagy egész könyvek, amelyek elvesztek a Törvényből?

Sok példát idéztek elveszett szavakról ennek a sorozatnak az előző könyvében. Ezért csak három példát idézünk itt, hogy az értelmes olvasó dönthessen erről a szövegről. Ezek a példák bebizonyítják, hogy a fenti kijelentések nem Isten Szava, vagy az ő Prófétája, Krisztus (BLV) szavai, hanem hozzátételek íróktól, amelyeket később hamisan Istennek tulajdonítottak.

A bizonyítékok a rövidítésre és a Törvény lényegének és a karaktereinek elvesztésére a Krónikák könyvében találunk. **„Ezra fiai: Jeter, Mered, Efer és Jalon*****. Ezután a felesége szülte Mirjamot, Sammájt és Jisbát, Estemoa apját. ” (1 Krónikák 4:17)**

Nem említette Ezra többi gyermekét, sem azt, hogy ki foganta meg Miriamot és testvéreit, a másoló csak öt csillagot írt oda, hogy ráirányítsa a figyelmet a szövegben való hiányosságra.

A Bibliában még több csillagot láthatunk a következő helyeken: (2 Krónikák 36:32), (Ezra 1:3), (Ezra 6:5-6), (2 Sámuel 5:8), (Ezékiel 22:43), (2 Királyok 5:6), (Zakariás 6:15), és sok más helyen, annyi van, hogy nem is lehet őket felsorolni.

Egész könyvek is vesztek el, amelyek tanítások és levelek ezreit tartalmazták, mint az Úr háborúinak könyve, amelyet a Számok könyve említ: **„Ezért mondja az Úr háborúiról szóló könyv: „…Váheb Szufában és Arnon patakja. ” (Számok 21:14)** Ez a könyv ma nem található meg, ugyanúgy, mint Nátán próféta könyve, a silonita Ahijah próféciája, és Iddo víziói, melyeket a Krónikák könyve említ: **„nemde megírták Nátán próféta krónikáiban, a silói Achija prófétai könyvében, meg Iddó látóembernek Jerobeám, Nebat fia ellen írt látomásaiban.” (2 Krónikák 9:29)**

Még több hiányzó levelet és könyvet a következő helyeken találunk: (Józsué 10:3), (2 Sámuel 1:18), (1 Krónikák 29:29), (1 Királyok 4:13:32) és sok más helyen.

Mindezek bizonyítják, hogy a Törvényből sok szó és betű elveszett, ahogyan a mennyek és a föld tanúskodnak Krisztus (BLV) ártatlanságáról attól, amit az evangélisták neki tulajdonítottak.

Máté hibásan utalt Jeremiás könyvére

Egy Máté által idézett próféciában hibásan idézett a Tórából: **„Amikor Júdás, az áruló látta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek. «Vétkeztem – mondta –, elárultam az igaz vért.» «Mi közünk hozzá? – válaszolták. – A te dolgod!» Erre az ezüstöt beszórta a templomba, aztán elment és felakasztotta magát. A főpapok fölszedték a pénzt, de úgy vélték: «Nem szabad a templom kincstárába tenni, mert vér díja.» Tanácsot tartottak, és megvették rajta a fazekas telkét az idegenek számára temetőnek. Ezért hívják azt a telket még ma is Vérmezőnek. Így beteljesedett, amit Jeremiás próféta jövendölt: Fogtam a harminc ezüstöt, annak árát, akit ennyire becsültek, akit Izrael fiai becsültek ennyire, s a fazekas telkéért adták, ahogy az Úr parancsolta nekem.” (Máté 27:3-10)** Ez az idézet nem Jeremiás könyvéből való, Jeremiás könyvében semmi ilyesmi nincs; ez

Zakariás könyvéből származik. **„Így szóltam hozzájuk: «Ha jónak látjátok, fizessétek meg a béremet; ha nem, akkor csak maradjon.» Erre kimérték béremet: harminc sékel ezüstöt. Az Úr ekkor azt mondta nekem: «Dobd be a kincstárba azt a szép bért, amennyit érek nekik!” Fogtam hát a harminc sékel ezüstöt, és bedobtam az Úr házának kincstárába.»” (Zakariás 11:13)**

Fontos megjegyezni, hogy a Zakariás könyvében szereplő történetnek semmi köze sincs Krisztushoz (BLV) vagy Júdáshoz. A Zakariás által kért pénz a munkájáért járó tisztességes fizetség volt, míg Júdás árulásért és cselvetésért kapott pénzt.

Az igazság az, hogy a referencia nem Zakariás vagy Jeremiás könyvében található, hanem egy nem kanonizált könyvben, amelyet Jeremiás prófétának tulajdonítanak. Adam Clarke Biblia-értelmezésében Jerome-ot idézi, aki azt mondja: *„A Nasserites-i zsidók megmutatták neki ezt a próféciát a Jeremiás héber szövegében, amely kérdőjeles (apokrif). De valószínű, hogy belehelyezték ezt a próféciát Jeremiás könyvébe, csak hogy bebizonyítsák, hogy a Máté evangéliumában található idézet helyes.”*

Saman Calhoun tiszteletes szerint az eredeti szöveg nem nevezi meg a prófétát az idézetben, csak annyit mond: *„Akkor beteljesedett, amit a próféta mondott”*, ahogy a szír fordításban olvashatjuk.

Dávid társai nem ettek az Áldozati kenyérből Ahimelech pap idején.

Márk evangéliumának szerzője kétszer hibázott, amikor Dávidról beszélt: egyszer, hogy éhes volt, és evett az áldozati kenyérből, amelyet csak papok ehetnek. Azt mondta: **„De ő megfelelt nekik: «Sose olvastátok, mit csinált Dávid, amikor ínséget szenvedett, és társaival együtt éhezett? Abjatár főpap idejében bement az Isten házába, és megette a szent**

kenyereket, amelyeket csak a papoknak volt szabad megenniük, s adott a társainak is.» ” (Márk 2:25-26)

Az a mondása, hogy *„s adott a társainak is”* mindenképpen téves, mert Dávid egyedül volt, amikor elment a főpaphoz, miután elmenekült Saul elől, ahogy Sámuel könyve mondja: **„Aztán Dávid fölállt és elment, Jonatán meg visszatért a városba. Dávid elment Nobba Ahimelech paphoz. Ez reszketve ment elé, és megkérdezte: «Miért vagy egyedül, miért nincs veled senki?» (...)Hanem van kéznél öt kenyered.” (1 Sámuel 21:1-4)**

A második hiba az, hogy Márk a főpapot Abjatár-nak nevezi. Sámuel könyve kijelenti, hogy a főpap akkor Ahimelech volt, az ő apja, akit Saul megölt, mert a szent kenyeret Dávidnak adta. (Lásd: 1 Sámuel 22:20-23)

A *Szent Biblia Szótárának* szerkesztői emlékeztetnek arra, hogy Abjatár elmenekült akkor Dávidhoz Sadouk-kal, a főpappal, apja, Ahimelech halála után. A katolikus tudós, Ward *Hibák* című könyvében elismerte ezt a hibát, és Joe Will-t idözte: „Márk hibázott, Abjatár-t írt Ahimelech helyett.”[63]

Az áruló Júdás dicsérése

Amikor az evangélisták a tanítványokról beszéltek, tizenkettőről beszéltek, és köztük volt az áruló, Júdás. Még olyan eseményekről is beszéltek, amelyek halála után történtek.

Máté említette Jézust (BLV), hogy azt mondta tizenkét tanítványának: **„Bizony mondom nektek, ti, akik követtetek, a megújuláskor, amikor az Emberfia dicsőséges trónjára ül, ti is ott ültök majd vele tizenkét trónon és ítélkezni fogtok Izrael tizenkét törzse fölött. ” (Máté 19:28)**

[63] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 2. kötet 339. old., *Szent Bibliai Szótár*, 20. old.

Máté nem zárta ki Júdást, az árulót, akit Jézus (BLV) úgy jellemzett: **„Az Emberfia ugyan elmegy, amint megírták róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja. Jobb lett volna neki, ha meg sem születik.” (Máté 26:24)**

Lukács észrevette Máté hibáját, és nem követte el ugyanazt; ő nem említette a székek számait. (Lásd: Lukács 22:28-29)

Pál ugyanezt a hibát követte el, amikor Krisztus feltámadásáról beszélt, amely Júdás halála után és Mitas megválasztása előtt kellett bekövetkezzen. (Lásd: Apostolok Cselekedetei 1:26). Pál azt mondta: **„eltemették és harmadnap feltámadt, az Írások szerint. Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek. Később egyszerre több mint ötszáz testvérnek jelent meg.” (1 Korintus 15:4-6)**

Márk írója észrevette a hibát, amikor elmondta ugyanezt a történetet, majd azt mondta: **„Végül a tizenegynek jelent meg.” (Márk 16:14)**

Meg kell itt említenünk, hogy Jézus megjelent először tíz tanítványnak, mert Tamás lemaradt erről az első találkozásról, mivel akkor nem tartózkodott velük. János azt mondta: **„A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimusz, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus.” (János 20:24)**

Krisztus nem három nap és három éjjel volt a föld szívében

Máté egy másik hibát ejtett, amikor említette, hogy az emberfia (Krisztus) a földben volt három nap és három éjjel. Azt mondta: **„Ekkor néhány írástudó és farizeus így szólt hozzá: «Mester, jelet szeretnénk tőled látni.» «A gonosz és házasságtörő nemzedék jelet kíván – válaszolta –, de nem kap mást, csak Jónás próféta jelét. Amint ugyanis Jónás próféta három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is három nap és három éjjel a föld szívében.»” (Máté 12:38-40)**

Közismert tény az evangéliumokból, hogy Jézust pénteken feszítették keresztre, szombat éjjel eltemették, és vasárnap hajnal előtt már kint volt a sírból. Ez azt jelenti, hogy nem maradt a sírban, csak szombat és vasárnap éjjel. Ez két nap és egy éjszaka, nem három nap és három éjszaka, ahogy Máté mondta.

Basle, egy keresztény tudós elismerte, hogy Máté hibázott, és úgy magyarázta, hogy félreértette Krisztus szavait; ez a magyarázat a három napra és három éjszakára, ami Máté félreértésére alapult.

Jézus (BLV) úgy értette, hogy *„Ahogy Ninive lakói hittek az igehirdetésnek, és nem kértek csodát, az embereknek hinniük kell az én igehirdetésemnek is, és ne kérjenek csodát."*

Yohanna Fam Athahab megpróbálta megváltoztatni a szöveg jelentését értelmezésével: *„A három napot és három éjjelt csütörtöktől kell számolni, amikor Jézus vacsorázott a tanítványaival, és az étel az ő testévé lett. A föld gyomra átvitt értelmű kifejezés az ő gyomrukra."*[64] Ez rendkívül visszataszító magyarázat.

[64] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 2. kötet, 318. old.

Második: Hibák, amelyeket a valóság igazolt

Krisztus közeli visszatérése és a világ gyorsan bekövetkező vége

Sok más olyan szöveg is van, ahol az evangélisták hibáit a valóság és a történelem bizonyította. A Máté szerinti evangélium egy közeli Feltámadás Napját említ, Krisztus (BLV) közeli visszatérésével együtt, amelyet szerintük Krisztus határozott meg, hogy még az ő generációjában bekövetkezik. Ezért megkérte tanítványait, hogy ne menjenek igét hirdetni a szamaritánusokhoz, mert hamarosan bekövetkezik a Feltámadás.

Körülbelül tíz rész van az evangéliumokban, amely Krisztus visszatértéről és a Feltámadásról beszél. A legfontosabbak: **„Eljön ugyanis az Emberfia Atyja dicsőségében, angyalai kíséretében, és megfizet mindenkinek a tettei szerint. Bizony mondom nektek: az itt állók közül némelyek nem halnak meg, amíg meg nem látják az Emberfiát, amint eljön országában.” (Máté 16:27-28)**

Azt is mondta: **„Ha valamelyik városban majd üldöznek benneteket, meneküljetek a másikba, mert bizony mondom nektek, nem járjátok végig Izrael városait, amíg az Emberfia el nem jön.” (Máté 10:23)** Matta Al-Miskeen atya úgy kommentálta ezt a részt: *„A tudósok sokáig igyekeztek megmagyarázni ezt a részt, majd kijelentették, hogy nem látják a megoldást, mert nincs megoldás.”*[65]

Emellett a Jelenések könyve szerint azt mondta: **„Hamarosan eljövök.” (Jelenések 3:11)** Máté említ olyan eseményeket, amelyek kísérik Jézus eljövetelét: **„Amikor az Olajfák hegyén leült, egyedül tanítványai járultak hozzá, és kérdezték:**

---

[65] Matta Al-Miskeen atya, *Máté szerinti evangélium*, 364-365. old.

«Mondd meg nekünk, mikor következik ez be? S mi lesz a jel eljöveteled és a világ vége előtt?»” (Máté 24:3)

Matta Al-Meskeen azt mondta: *„A templom lerombolása iránti kérdésükhöz hozzátették: Mi a jele az emberfia eljövetelének. Teljesen biztosak voltak benne, hogy a templom lerombolása a világ végét jelenti, és az Emberfia eljön, és az Ítéletnap beteljesedik, és Isten királysága elkezdődik.”*[66]

Jézus (BLV) felelt a tanítványok első kérdésére, és elmondta a templom lerombolásának jeleit. Majd felelt a második kérdésükre, azt mondta második eljöveteléről és az idők végezetéről: **„Mindjárt e gyötrelmes napok után a Nap elhomályosul, a Hold nem világít, a csillagok lehullanak az égről, és az egek erői megrendülnek. Akkor feltűnik az égen az Emberfia jele, és a mellét veri a föld minden népe, mert látja, amint az Emberfia eljön az ég felhőin, nagy hatalommal és dicsőséggel.(...) Bizony mondom nektek: Nem múlik el ez a nemzedék, míg ezek be nem következnek. Ég és föld elmúlik, de az én igéim el nem múlnak.**[67]**” (Máté 24:29-35)** (lásd: Márk 13:24-31)

Lukács könyvében: **„Kard élén hullanak el, és fogságba hurcolják őket, a pogány népek közé, Jeruzsálemet pogányok fogják tiporni, míg idejük be nem teljesedik. Jelek lesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban, a földön pedig kétségbeesett rettegés a népek között a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt. Az emberek meghalnak a rémülettől, és a világra zúduló szörnyűségek várásától. Az egek erői megrendülnek. Akkor majd meglátják az Emberfiát,**

---

[66] Matta Al-Miskeen atya, *Máté szerinti evangélium*, 367. old.

[67] A magyarázók és a kommentátorok nagyon igyekeznek megoldani ezt a dilemmát; Iréneusz azt mondta, hogy a ’generáció’ szó az emberi lényekre utal, Oregano szerint a keresztény egyházat jelenti, mások azt mondták, hogy a zsidó törvényt jelenti. Azonban vannak mások, akik elismerik, hogy egy időszakot (70-100) évet jelent. Lásd: Ibrahim Said tiszteletes, *Lukács evangéliumának értelmezése*, 525. old.

amint eljön a felhőben, nagy hatalommal és dicsőséggel(...) Bizony mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, míg mindezek be nem következnek. Ég és föld elmúlnak, de az én igéim nem múlnak el." (Lukács 21:24-33)

Matta Al-Miskeen atya azt mondta: *„Minden tudós megegyezik abban, hogy ez a vers Jeruzsálemnek és a templomnak a lerombolásáról szól, amely valóban az ő generációjában történt."*[68]

A levelek íróit eltöltötte a közeli visszatérés gondolata. Köztük volt Pál, aki azt mondta: **„Mindez előkép a számunkra, a mi okulásunkra írták meg, akik a végső időkben élünk." (1 Korintus 10:11)**

Tesszalonikaiaknak szóló levelében Pál arról beszélt, hogy hogyan fog találkozni Jézussal, miután a Jézusban hívők feltámadnak halottaikból. Azt mondta: **„Az Úr tanítása alapján ugyanis ezt mondjuk nektek: Mi élők, akik az Úr eljöveteléig megmaradunk, nem előzzük meg az elhunytakat. A parancsszóra, a főangyal szólítására, Isten harsonájának zengésére az Úr maga száll le a mennyből. Először a Krisztusban elhunytak támadnak fel, azután mi, akik életben maradtunk. A felhőkön velük együtt elragadtatunk a magasba Krisztus elé, és így örökké az Úrral leszünk." (1 Tesszalonika 4:15-17)**

Megerősítette ebben a gondolatban való hitét a következő mondásával: **„Nos, titkot közlök veletek: Nem halunk ugyan meg mindnyájan, de mindnyájan elváltozunk, hirtelenül, egy szempillantás alatt, a végső harsonaszóra. Amikor az megszólal, a halottak feltámadnak a romlatlanságra, mi pedig elváltozunk." (1 Korintus 15:51-52)**

---

[68] Matta Al-Miskeen atya, *Lukács szerinti evangélium*, 674. old.

A Jezsuita rend ez utóbbi szöveget a következőképpen kommentálta: *„Pál úgy beszél, mint egy olyan ember, aki azt várta, hogy élni fog Krisztus eljövetelekor.”*

A Teológiai szótár azt mondja: *„Úgy tűnik, hogy a hívők az egyház kezdetekor azt gondolták, hogy Jézus azonnal el fog jönni… Pál nem azt mondta, hogy a dicsőséges második eljövetel sok idő múlva lesz, épp ellenkezőleg, remélte, hogy még élni fog akkor.”* (Lásd: 1 Tesszalonika 4:17).

János azt mondta: **„Gyermekeim, itt az utolsó óra, és mint hallottátok, hogy eljön az antikrisztus, most sok antikrisztus támadt. Ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra.” (1 János 2:18)**

A Jezsuita rend kommentárja erről a versről a következő: *„Arra utalva, hogy ez a történelem utolsó órája, az első keresztények, köztük János, meg voltak győződve, hogy az óra közel van, de abban hittek, hogy az Úr dicsőséges eljövetelét megelőzi a romlás: az Antikrisztus (eljövetele).”*

Ezek és más mondások arra utalnak, hogy a feltámadás és Jézus (BLV) eljövetele az első generáció ideje alatt fog bekövetkezni. Azonban sok évszázad eltelt már azóta, és még mindig nem történt meg. Ez megmutatja, hogy ezek a próféciák az evangélisták hibái.

A hívők csodái

A valóság bebizonyította az evangélisták hibáját. Jézus (BLV) nem hazudott, és lehetetlen, hogy olyanokat mondott volna, amelyeket az evangélisták neki tulajdonítottak ezeken az oldalakon.

Márk evangéliumának vége kijelenti, hogy Jézus (BLV) megjelent a tanítványainak keresztre feszítése után, és azt mondta nekik: „**Akik hisznek, azokat ezek a jelek fogják kísérni: Nevemben ördögöt űznek, új nyelveken beszélnek, kígyókat vehetnek kezükbe, és ha valami mérget isznak, nem árt nekik,**

ha pedig betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak.” (Márk 16:17-18)

Ehhez közel van a jelentése annak, amit Márk mondott, hogy Jézus (BLV) mondta a tanítványainak: **„Ha hisztek Istenben, bizony mondom nektek, hogyha valaki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel és vesd magad a tengerbe, és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, akkor az csakugyan megtörténik.” (Márk 11:22-23)**

Emellett Máté evangéliuma azt mondja: **„Bármit kértek hittel az imádságban, megkapjátok.” (Máté 21:22)**

Amikor egy ember odament Jézushoz (BLV), könyörögve neki, hogy gyógyítsa meg a fiát az epilepsziából, azt mondta: **„«Sokszor tűzbe meg vízbe kergette, csakhogy elpusztítsa. Ha valamit tehetsz, segíts rajtunk, és légy részvéttel irántunk.» Jézus így felelt: «Ha valamit tehetsz?… Minden lehetséges annak, aki hisz.» A fiú apja erre felkiáltott: «Hiszek! Segíts hitetlenségemen!»” (Márk 9:22-24)** Jézus (BLV) megérttette vele, hogy a hívők tudnak csodákat tenni – mindenféle csodát. Tehát Jézus (BLV) azt kérte tőle, hogy higgyen, hogy meggyógyuljon a fia. Az ember megígérte, hogy hinni fog, és Jézus (BLV) meggyógyította a fiát, mert az ember még nem volt hívő.

János Jézust (BLV) idézte: **„Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi végbe, amelyeket én végbevittem, sőt még nagyobbakat is végbevisz.” (János 14:12)** Így minden hívő képes lenyűgöző csodák megtételére, olyanokéra, mint amelyet Jézus (BLV) tett, mint feltámasztani a halottakat, meggyógyítani a betegeket; és aki nem hiszi, járjon utána!

Akik kételkedik tapasztalata sikerességében, olvassa el Matta Al-Miskeen atya következő sorait: *„Adjatok behajlott térdeket és őszinte hittel telt szíveket Jézus ígéretében, és látni fogjátok, hogy a vakok látnak, a süketek hallanak, a bicegők sétálnak, futnak és*

táncolnak. Mindenféle betegségekből meg fognak gyógyulni, még olyan krónikus betegségekből is, mint a rák, a májgyulladás, a veseelégtelenség, vagy a szívbetegség; mert Jézus tegnap, ma, és örökké Jézus."[69]

Akik hisznek ezen részek szentségében, de nem képesek csodát tenni, azoknak nincs hitük. Máté azt mondta a tanítványokról, akik titokban Jézushoz mentek, hogy megkérdezzék, miért nem sikerült nekik meggyógyítani a leprásokat. Azt felelte nekik: **„Bizony mondom nektek, ha csak akkora hitetek lesz is, mint a mustármag, s azt mondjátok ennek a hegynek itt: Menj innét oda! – odamegy, s nem lesz nektek semmi sem lehetetlen." (Máté 17:20)** Tehát minden hívő keresztény fel tudja támasztani a halottakat, meg tudja gyógyítani a betegeket, ki tudja űzni az ördögöket, és ha nem sikerül neki, akkor nem hívő.

Ezek a részek olyan csodákról beszélnek, amelyeket a hívők képesek megtenni. Volt olyan csoda, amelyet olyan emberek tettek meg, akik azt állítják, hogy Krisztusban hisznek?

Az egyházatyák és a többi hívő tettek olyan, vagy még jobb csodákat, mint Krisztuséi? Visszahozták a halottakat, meggyógyították a betegeket; különböző nyelveket beszéltek, vagy nem is hívők, ha nem sikerült nekik létrehozni ezeket a csodákat?

Az Ahmad Deedat és Svédország főlelkésze, Stanley Sjöberg közti vitában a közönség egy tagja felállt, és elolvasta a Márk 16:16-18 részt Sjöberg tiszteletesnek. Az ember megkérte, hogy igya meg az üvegből a mérget és azt mondta: *„Idd meg ezt a halálos mérget, de nem fogsz meghalni, mert hiszel Jézusban, és igaz a hited."*

Akkor Sjöberg arca megváltozott, és meglepetten azt mondta: *„Nem halunk meg, ha mérget iszunk! Ez furcsa. Én hiszek Istenben és a Szentlélekben. A Szentlélek elmondja nekünk, hogy mi fog*

[69] Matta Al-Miskeen atya, *Máté szerinti evangélium*, 514. old.

történni velünk. A feleségem azt mondta nekem harminc napja: 'Stanley, légy óvatos, valaki meg akar mérgezni téged'... Látom benned (az emberben) az ördögöt, nem akarok műsort csinálni...” Majd fogta a mérget, és ráöntötte egy növényre.

A hívők gyors jutalma az életben

A valóság és az élet ismét bebizonyította az evangélisták hibáját. Márk említette, hogy Péter azt mondta Jézusnak (BLV): **„«Nézd, mi mindent elhagytunk, és követtünk téged.» Jézus így válaszolt: «Bizony mondom nektek, mindenki, aki értem és az evangéliumért elhagyja otthonát, testvéreit, anyját, apját, gyermekeit vagy földjét, százannyit kap, most ezen a világon otthont, testvért, anyát, gyermeket és földet – bár üldözések közepette –, az eljövendő világban pedig örök életet.»” (Márk 10:28-30)** Máté könyvében azt olvassuk: „ százannyit kap, s az örök élet lesz az öröksége.” (Máté 19:29). Lukács könyvében a következőt olvassuk: **„hogy ne kapna ezen a világon sokkal többet.” (Lukács 18:30)**

A tudósok nem értették, hogyan lehet megkapni ezt a jutalmat; hogyan lehet valakinek több édesanyja és édesapja… Ha a szülők, a testvérek és az édesanyák átvitt értelmű kifejezések, hogyan kell érteni a földek és a feleségek jutalmát? Mikor láttunk ilyesmit, hogy megtörtént azokkal, akik elhagyták az otthonaikat, hogy a kereszténységet hirdessék? Mikor elhagyták édesanyjukat, testvéreiket és vagyonukat, mikor kaptak százszor annyi jutalmat?

Ezek a versek világosan földi jutalomról beszélnek, „üldöztetésekkel”, és „ezen a világon” fog megtörténni, majd az örök élet ígérete a Túlvilágon.

Ez a vers egy hazugság. Ha igaz lenne, az emberek futva felelnének a hívásra, és a kísérlet megmutatná, hogy az emberek versenyeznének egymással értük.

Matta Al-Miskeen atya azonban ezt az ígéretet egy furcsa szimbólumnak mondja: *„Az apa helyett Jézus fogja nekik adni a*

mennyei atya fiának lelkét, és az anya helyett az egyház anyaságát fogják érezni. Az itteni nők helyett a férfiaktól és a nőktől elvétetik az egymás iránti szükség érzése… a mennyei születés iránti szükség fejlődik ki bennük, lélek által, olyan gyermekek iránt, akik a mennyei királyságot öröklik. A gyermekek iránti vágy helyett Isten gyermekei iránti nosztalgia lesz.”[70]

A Föld gömbölyű vagy lapos?

A Jelenések könyve János látomásáról beszél, amikor látta a Földet, ami lapos, és négy sarka van, és egy angyal áll minden sarkában. János azt mondta: **„Ezután négy angyalt láttam, a föld négy sarkán álltak. Feltartóztatták a föld négy szelét, hogy ne fújjanak a földön, sem a tengeren, sem semmiféle fán.” (Jelenések 7:1)** János ismét említette a föld négy sarkát, mikor azt mondta: **„Amikor eltelik az ezer esztendő, a sátán kiszabadul börtönéből, és útra kel, hogy a föld négy sarkán félrevezesse a népeket.” (Jelenések 20:7-8)**

Máté megerősítette ezt az elképzelést a Földről, amikor arról beszélt, hogy az ördög megkísértette Krisztust. Amikor meg akarta mutatni Jézusnak (BLV) a föld minden királyságát, felvitte egy nagyon magas hegyre, hogy megmutassa neki a föld minden királyságát: **„Végül egy igen magas hegyre vitte az ördög, s felvonultatta szeme előtt a világ minden országát és dicsőségüket.” (Máté 4:8)**

Látta a magas hegyről, ez akkor lenne lehetséges, ha a föld lapos lenne, ha a föld gömbölyű, akkor lehetetlen, ahogy tudjuk is.

---

[70] Matta Al-Miskeen atya, *Máté szerinti evangélium*, 553. old.

Harmadik: A tudat által bebizonyított hibák

Vannak olyan hibák, amelyeket a tudat bizonyít be, hogy nem kinyilatkoztatások. A tudat felismeri, hogy hibás, és észreveszi, hogy az író nem ismerte Allah (S.W.) természeti törvényeit.

Egy csillag Jeruzsálem egén

Máté említette a napkeleti bölcsek történetét, akik eljöttek Krisztushoz, amikor megszületett, hogy imádják őt. Azt mondta: **„Amikor a júdeai Betlehemben Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és kérdezősködtek: «Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat.» Ennek hallatára Heródes király megriadt, s vele egész Jeruzsálem. Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. «Júda Betleheméban – válaszolták –, mert így jövendölt a próféta: Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pásztora lesz.» Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét. Aztán elküldte őket Betlehembe: «Menjetek – mondta – s szerezzetek pontos értesülést a gyermek felől! Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki.» Azok meghallgatták a királyt és útra keltek. S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. A csillagot megpillantva nagyon megörültek.” (Máté 2:1-10)**

Sok oka van, hogy a tudat elutasítsa ezt a történetet.

♦ Máté egy mozgó csillagról beszélt és a mozgásáról – és bármilyen messze is van – látható a földről; amely egy városnegyedre, azon belül egy házra mutat Jeruzsálemben, ahol a

Krisztus volt. Majd a csillag megáll, amikor az égen volt. Hogyan mozgott, hogyan vezette őket a házhoz, hogyan állt meg, és hogyan látták mindezt? Ezekre a kérdésekre nincs válasz.

♦ A Bölcsek hogyan tudtak Krisztusról és a csillagáról, ha Istent sem ismerték? Hogyan borulhattak le egy prófétának, akinek nem hittek a vallásában? Ezek hazugságok, mert sem a mágushitűek történészei, sem mások nem említették ezt az esetet, sőt, a többi evangélista, köztük Lukács sem, aki mindent pontosan lejegyzett.

♦ A Bölcsek miért fárasztották magukat ezzel a hosszú úttal, csak hogy leboruljanak előtte, odaadják az ajándékokat, majd visszatérjenek?

♦ A rész beszél arról, hogy Heródes király érdeklődött az újszülött iránt, és meg akarta ölni. Megkérte a Napkeleti Bölcseket, hogy mondják meg neki, hogy hol találták meg a gyermeket, hogy ő is tiszteletét tehesse neki. A Bölcsek álmot láttak, hogy ne térjenek vissza Heródeshez, és ezt tették, mert ha Heródes érdeklődött volna, elmehetett volna velük Betlehembe, ami közel van Jeruzsálemhez, vagy elküldhette volna velük egy emberét, mivel ez olyan fontos volt neki.

♦ Máté említette, hogy Heródes lemészárolta a gyermekeket, miután a Bölcsek elmentek, mielőtt megtalálta volna a gyermeket. Ez a történet hamis, mert egyik történész sem említi ezt az eseményt, fontossága ellenére. Azt is meg kell itt említenünk, hogy Nagy Heródes négy évvel Jézus (BLV) születése előtt halt meg minden történelmi forrás szerint.

A szamáron és a szamárcsikón való utazás

Amit az ész nem tud elképzelni, ahogy Máté leírta, hogy Jézus hogyan lépett be Jeruzsálembe: **„Elhozták a szamarat és csikaját, ráterítették ruhájukat, ő pedig felült rá. ” (Máté 21:7)** Krisztus nem ülhetett egyszerre két állaton. Ez a hiba bizonyosan egy hazugság, amellyel Máté a Tórában lévő próféciát akarta

beteljesíteni: **„Ez azért történt, hogy beteljesedjék a próféta szava: Mondjátok meg Sion leányának: Nézd, királyod jön hozzád, szerényen, szamárháton, a teherhordó állat csikaján." (Máté 21:4-5)**

A csodák Máténál a keresztre feszített halálakor

Ehhez hasonlóan, a tudat nem tudja felfogni azokat a csodákat, amelyeket Máté mondott, hogy megtörténtek Krisztus halálakor. Azt mondta: **„(...)kilehelte lelkét. Erre a templom függönye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg, sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Feltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és többeknek megjelentek." (Máté 27:50-53)**

Ez a történet egy hazugság, mert soha nem történt, hogy szentek vagy mások visszatértek a halálból.

Mi történt velük ezután? Megházasodtak, miután visszatértek? Hazatértek házaikba, vagy meghaltak ezek után? Hogyan reagáltak erre a nagy eseményre a zsidók, Pilátus, és a tanítványok?

A válasz az, hogy 'semmi', mert sem Máté, sem azok, akik nem beszélnek ezekről a csodákról, nem válaszolnak ezekre a kérdésekre. Ha ezek a csodák igazak lennének, mindenki beszélt volna róluk, és az emberek hittek volna Krisztusban. Kenningser atya azt mondta: *„Nem szabad kritizálni Mátét, mert a szándéka nagyon tiszteletre méltó volt, beépítette a régi történeteket az írásába, de a történet még így is illik Jézus Krisztushoz, a csillaghoz."*

Norton, akit az evangélium védelmezőjének neveznek, azt mondta: *„Ez a történet hamis, és valószínűleg ezek a történetek népszerűek voltak a zsidók közt Jeruzsálem pusztulása után. Lehet, hogy valaki leírta Máté könyve héber változatának a margójára, majd a fordító ugyanúgy lefordította és beillesztette a szövegbe."*

Lehetséges, hogy sok rész volt az Újszövetség margóján, amelyet hibásan beillesztettek a szövegbe. Hogyan tudjuk megtalálni ezeket a hamis bekezdéseket, hogy kivegyük a könyvből?

Kétségtelen, hogy az egyházi emberek, akik lezárták elméjüket az igazság előtt, elutasítják annak a ténynek az elfogadását, hogy az evangéliumban vannak hibák, mert a Szentlélek nem vét hibákat. Míg azok, akik tisztelik az eszüket, azt mondják, hogy ez a könyv emberi, nem Isten szava, és a bizonyíték az, amit itt megmutattunk.

Változtatások az Újszövetségben

Az ember csodálkozik, hogy hogyan kerültek ezek a változtatások az evangéliumba. Az evangélisták tették bele, vagy a levelek írói, vagy a másolók, akik saját hitelveik szerint írták át a szövegeket, vagy azok, akik a tanítványok személyes írásait szentté tették, vagy mindannyian? Valószínűleg ez utóbbi a helyes válasz.

Első: Változtatás az evangélisták által: Az evangélisták hitelesen másoltak egymástól?

Tagadhatatlan, ahogy már említettük, hogy Lukács 51%-át míg Máté Márk szövegének 91%-át másolta le. Máté és Lukács hitelesen másoltak Márktól, vagy saját tetszésük szerint?

Az igazság az, hogy mindketten tetszésük szerint másoltak Márktól, különösen Máté, aki mindig felnagyította a lemásolt eseményeket, hogy illjen Krisztus személyiségéhez, vagy, hogy beteljesítsen egy próféciát a Tórából, amelyet Márk története nem tudott átadni. A tudósok sok példát hoznak, ezek közül valók a következők:

Márk azt mondta a keresztre feszítettről: **„Mirhával kevert bort adtak neki inni.” (Márk 15:23)**

Máté viszont ahogy másolta a szöveget Márktól, megváltoztatta: **„Itt epével kevert bort adtak neki inni.” (Máté 27:34)** Nyilvánvaló, hogy az epe és a bor különböznek. Máté az Ószövetségben lévő próféciát akarta beteljesíteni: **„Ételembe epét kevertek, szomjúságomban ecettel itattak.” (Zsoltárok 69:22)** Megváltoztatta a ’bor’ szót ’epére’.

Márk azt mondja: **„Aki teljesíti az Isten akaratát, az az én testvérem, nővérem és anyám.” (Márk 3:35)**

Máté ezt így másolta: **„Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.” (Máté 12:50)** Az „atya” szót teológiai okokból tette hozzá.

Ugyanez történik egy másik versben. Amikor Krisztus megkérdezte a tanítványokat, hogy mit gondolnak róla, azt felelték: **„A Messiás vagy.” (Márk 8:29)** Máté viszont megváltoztatta Péter válaszát: **„Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.” (Máté 16:16)**

A Máté általi változtatásokra az is egy példa, mikor átírta, amit Márk mondott Krisztusról, hogy nem tett csodát Galileában. Azt mondta: **„S nem is tehetett ott csodát, csupán néhány beteget gyógyított meg, kézrátétellel. Maga is csodálkozott hitetlenségükön.” (Márk 6:5-6)** Egy csodát sem tett, csak meggyógyított néhány beteg embert, de kevés ember meggyógyítása nem volt elég nekik ahhoz, hogy higgyenek, és ezért meglepődött, hogy nem hittek.

Máténak viszont nem tetszett az a gondolat, hogy Krisztus nem tesz csodákat. Azt mondta. **„Hitetlenségük miatt ott több csodát nem is tett.” (Máté 13:58)** Tett csodákat, de nem sokat, és igazolta, hogy Jézus (BLV) azért nem tett sok csodát, mert az emberek hitetlenek voltak. A hitetlenség itt a csodák nem megtételének az oka, míg Márknál egy eredmény.

Lukács is megváltoztatta, amit másolt Márktól. Márk – aki a keresztény források szerint a leginkább valósághű képet mutatta Krisztusról – lejegyezte a keresztre feszített legutolsó szavait. Ez egy kétségbeesett ember kiáltása: **„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Márk 15:34)**

Azonban Lukácsnak – Will Durant szerint – nem tetszett a Márknál olvasható mondat, és hite szerint nem egyezett meg Pál tanításaival Krisztusról, a Megváltóról, aki keresztre kellett, hogy feszíttessen, ezért megváltoztatta: **„Atyám, a kezedbe ajánlom lelkemet!” (Lukács 23:46)**

Máté sok változást eszközölt ki a részekben, amelyeket Márktól másolt. Hozzátette, amiről azt gondolta, hogy emelni fogja Krisztus rangját. Márk említette a tisztátalan lelkekkel rendelkező embert, akit Jézus (BLV) meggyógyított, és kiűzte belőle az ördögöket, és a disznókba küldte őket. Azt mondta: **„Átértek a tó túlsó partjára, a gadaraiak vidékére. Amint kiszállt a bárkából, a sírok felől egy tisztátalan lélektől megszállott ember jött szembe vele. A sírboltokban lakott, és még lánccal sem tudták fogva tartani. Már sokszor megbilincselték és láncra verték, de széttépte a láncokat, összetörte a bilincseket. Senkinek sem sikerült megfékeznie. Éjjel-nappal állandóan sírboltokban és a hegyekben tanyázott, kiáltozott, és kövekkel ütötte-verte magát. Amikor messziről meglátta Jézust, odafutott hozzá, a földre vetette magát előtte, és hangosan kiabált: «Mi közöm hozzád, Jézus, a magasságbeli Istennek Fia? Az Istenre kérlek, ne gyötörj!» Mert ráparancsolt: «Menj ki, tisztátalan lélek, ebből az emberből!» Meg is kérdezte: «Mi a neved?» «Légiónak hívnak – válaszolta –, mert sokan vagyunk.» Együttal nagyon kérte, ne zavarja el őket erről a vidékről. Ott legelészett a hegyoldalon egy nagy sertéskonda. «Küldj a sertésekbe – kérték –, hadd szálljuk meg azokat.»Megengedte nekik. Erre a tisztátalan lelkek kimentek (az emberből), és megszállták a sertéseket.” (Márk 5:1-13)**

Máté két embert csinált az egyből. Azt mondta: **„Amikor a túlsó parton Gadara környékére ért, két ördögtől megszállt emberrel találkozott. A sírboltokból jöttek elő. Annyira elvadultak voltak, hogy senki sem mert az úton járni. Így kiabáltak: «Mi közünk hozzád, Isten Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt gyötörj minket?» Messze tőlük nagy sertéskonda legelészett. Ezért az ördögök kérték: «Ha kiűzöl minket, küldj a sertéskondába!» «Menjetek!» – mondta nekik. Erre kimentek és megszállták a sertéseket.” (Máté 8:28-32)**

Tadrus Yacob Malaty lelkész a Máté szerinti evangélium értelmezésében igyekezett közös nevezőre hozni a két történetet. Azt mondta: *„Úgy tűnik, hogy a két ember közül az egyik egy jól*

ismert személyiség volt, és nyilvánvaló, hogy őrült volt, tehát Máté és Lukács rá koncentráltak, és figyelmen kívül hagyták a másikat." Az egyik ember népszerűsége miatt nem figyeltek arra, hogy Jézus (BLV) csodálatos módon meggyógyította a másikat, aki szintén őrült volt, de nem volt híres.

Márk és Lukács azt mondta a vak meggyógyításáról: **„Közben Jerikóba értek. Amikor Jerikót tanítványainak és nagy tömegnek a kíséretében elhagyta, egy vak koldus, Timeus fia, Bartimeus ott ült az útszélen kéregetve. Hallva, hogy a názáreti Jézus közeledik, elkezdett kiáltozni: «Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!» Többen csitították, hogy hallgasson. Ő annál hangosabban kiáltotta: «Dávid fia, könyörülj rajtam!» Jézus megállt, és így szólt: «Hívjátok ide!» Odaszóltak a vaknak: «Bízzál, kelj fel, téged hív!» Az eldobta köntösét, felugrott, és odasietett Jézushoz. Jézus megkérdezte: «Mit tegyek veled?» «Mester – kérte a vak –, hogy lássak.» Jézus így szólt hozzá: «Menj, a hited meggyógyított.» Nyomban visszakapta látását, és követte az úton." (Márk 10:46-52)** (Lásd: Lukács 18:35-24)

Máté elmondta ugyanezt a történetet, két vakkal. Azt mondta: **„Amikor elhagyták Jerikót, nagy tömeg kísérte. Az útszélen két vak ült. Hallva, hogy Jézus megy arra, elkezdtek kiáltozni: «Uram, Dávid fia, könyörülj rajtunk!» A nép csitította őket, hogy hallgassanak, de ők annál jobban kiáltoztak: «Uram, Dávid fia, könyörülj rajtunk!» Jézus megállt, odahívta őket magához, és megkérdezte tőlük: «Mit akartok, mit tegyek?» «Uram – felelték –, hogy megnyíljék a szemünk.» Jézus megkönyörült rajtuk, és megérintette szemüket. Azon nyomban visszakapták látásukat és követték őt." (Máté 20:29-34)** Ez egy túlzás Máté részéről, és a megváltoztatása annak, amit Márktól másolt.

Meg kell említenünk itt, hogy Lukács szerint a történet az előtt történt, mielőtt Krisztus belépett Jerikóba. Azt mondta: **„Történt, hogy amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak koldus ült az út**

szélén és kéregetett.” (Lukács 18:35) Jézus (BLV) a vakot Jerikóba menet gyógyította meg, vagy miután eljött onnan?

Van egy másik változtatás, egy csodának a helyszíne, amely Márk és Lukács szerint (Márk 5:1) (Lukács 8:26) Gerasa volt, Máté szerint viszont Gadara (Máté 8:28). A két név két különböző helyekre utalnak.

Az első – a Szentírás enciklopédiája szerint – ma *„Om Qais-ban található a felföldön, a hőforrástól délre, a Yarmouk völgyben, ma Hamma-nak hívják, körülbelül hat mérföldre délkeleti irányban a Galileai tengertől.”*

Míg Gerasa körülbelül hatvan kilométerrel délebbre van, Jerash híres római romjai mai napig láthatóak a Jordánnál. A két város helye világos mindenki számára, aki ránéz egy bibliai térképre. Az ember észrevesz egy másik fontos részletet is: egyik város sincs tenger mellett; tehát nem megfelelő helyek ehhez a csodához.

A tudósok nem tudták, hogyan helyezhetik ezt a két távoli várost egymáshoz közelebb. Az enciklopédia írói megegyeztek egy feltevésben, amelyre nincs bizonyíték. Azt mondták: *„Bizonyos, hogy a gadarai fennhatóságot – amely a terület legfontosabb városa volt – kiterjesztették az egész, tengertől keletre lévő területre, amely magába foglalja Gerasa városát is.”*[71]

Ezen az akrobatikus módon Gadara és Gerasa egy város lettek.

Márk elmondja, hogy Jézus (BLV) egy szamárcsikón ülve érkezett Jeruzsálembe. Azt mondta: **„Amikor Jeruzsálemhez közeledtek, Betfagé és Betánia táján, az Olajfák hegyénél előreküldte két tanítványát ezzel az utasítással: «Térjetek be a szemközti faluba! Mindjárt amikor beértek, találtok ott egy megkötött szamárcsikót, amelyen még nem ült ember. Oldjátok el és vezessétek ide! Ha valaki szólna, hogy mit csináltok, mondjátok, hogy Urának van rá szüksége. Erre**

[71] *A Szentírás Enciklopédiája*, Gadara szócikk

rögtön elengedi.» El is mentek és megtalálták a szamárcsikót, kint az úton egy kapuhoz kötve. Eloldották. Azok közül, akik ott ácsorogtak, valaki megkérdezte: «Miért oldjátok el a szamarat?» Úgy válaszoltak, ahogy Jézus meghagyta nekik. Erre elengedték őket. A szamárcsikót Jézushoz vezették, ráterítették köntösüket, és ő ráült.” (Márk 11:1-7)

Máté eltúlozta ugyanezt a történetet azt mondta, hogy egy szamáron és egy szamárcsikón ült egyszerre. Máté azt mondta: **„Amikor Jeruzsálemhez közeledve Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldte két tanítványát, ezzel a megbízatással: «Menjetek a szemközti faluba! Találtok ott egy megkötött szamarat a csikajával. Oldjátok el és vezessétek ide! Ha valaki szólna érte, mondjátok, hogy szüksége van rá Urunknak, akkor rögtön elengedi.» Ez azért történt, hogy beteljesedjék a próféta szava: Mondjátok meg Sion leányának: Nézd, királyod jön hozzád, szerényen, szamárháton, a teherhordó állat csikaján. A tanítványok elmentek, s úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik. Elhozták a szamarat és csikaját, ráterítették ruhájukat, ő pedig felült rá.” (Máté 21:1-7)**

Máté nem mutatta meg nekünk, hogyan ült Jézus (BLV) egyszerre a szamárra és a szamárcsikóra. Ez nem is fontos, ami fontos volt neki, hogy beteljesített egy Ószövetségi próféciát Zakariás könyvéből: **„Ujjongj, Sion leánya! Zengj éneket Jeruzsálem leánya! Nézd, közeleg királyod: igaz és győzedelmes, alázatos, szamáron jő, szamár hátán, szamárnak csikaján.” (Zakariás 9:9)** és Máté ezt ki is jelentette (Máté 21:4).

Amikor Jézus (BLV) a Feltámadás napjáról beszélt, azt mondta, hogy ő sem tudja, mikor jön el. Márk azt mondta: **„Ám azt a napot vagy órát senki sem tudja, az ég angyalai sem, sőt még a Fiú sem, csak az Atya.” (Márk 13:32)** Máténak ez nem tetszett, mert ő nem tudja elképzelni, hogy Jézus (BLV) nem tudja, mikor lesz a Feltámadás, ezért megváltoztatta a verset. Azt mondta: **„Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül.” (Máté 24:36)**

Máté megváltoztatta azokat az eseményeket is, amelyek a keresztre feszített halálakor következtek be, elképzelése szerint. **„(...)kilehelte lelkét. Erre a templom függönye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg, sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Feltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és többeknek megjelentek." (Máté 27:50-53)**

Máté azt sem mondta el nekünk, hogy mit csináltak azok, akik visszatértek a halálból, sem az emberek reagálását ezekre a nagy eseményekre. Márk nem említette ezek az eseményeket, fontosságuk ellenére. Ha igazak lettek volna, nem hagyta volna figyelmen kívül. Lukács sem említette őket, aki mindent pontosan lejegyzett, és János sem, tehát ez azt jelenti, hogy Máté képzeletéről van szó.

Az evangélisták megváltoztatták Jézus (BLV) szavait, amikor tanítványaihoz intézett szavait idézték. Lukács szerint azt mondta nekik: **„(..)Sokkal többet értek ti, mint a verebek. Mondom nektek, hogy aki tanúságot tesz mellettem az emberek előtt, azt majd az Emberfia is magáénak vallja az Isten angyalai előtt. Aki azonban megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom Isten angyalai előtt." (Lukács 12:7-9)** Lukács szerint Jézus (BLV) elfogadása vagy megtagadása Isten angyalainál előbbre való.

Ezzel Máté nem egyezik, aki Jézus (BLV) elfogadását vagy megtagadását Isten elé helyezte, nem az angyalai elé. Ő így idézi Jézust: **„Sokkal többet értek a verebeknél. Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt. De aki megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt." (Máté 10:31-33)** Jézus (BLV) melyiket mondta, és a másik mondással mi a helyzet?

John Fenton *Máté evangéliumának értelmezésében* (a 271. oldalon) nem tagadhatta a tényeket, és elismerte, hogy léteznek ilyen változtatások a történetekben. Ezt igyekezett igazolni, amikor azt mondta: *„A(z evangéliumok) kéziratai jelentőségteljes*

változtatásokon mentek keresztül azoknál a részeknél, ahol az Úr volt említve.” Elismerte, hogy történt változtatás, de a kéziratok másolóit hibáztatta, nem Mátét, az írót.

A tény az, hogy az evangéliumok írói végezték el ezeket a változtatásokat, nem a másolók. A hozzátételek mindig Máté könyvében találhatóak, ha a változtatásokat az eredeti kéziratok másolásakor illesztették volna be, akkor nemcsak Máté könyvét érintené. Keys Man tudós találóan megjegyezte: *„Lukács és Máté készakarva változtatott száz helyen Márk könyvének szövegén, ami náluk volt, vallási célokból.”*

Második: Az evangélisták változtatása, amikor az Ószövetségből másoltak

Az Újszövetség írói megváltoztatták az Ószövetség szövegeit, amikor másoltak belőlük:

❖ Pál megváltoztatta a szöveget, amikor a Zsoltárok könyvéből másolt. Pál azt mondta: **„Lehetetlen ugyanis, hogy a bikák és bakok vére bűnöket töröljön el. Ezért nyilatkozik így, amikor a világba lép: Áldozatot és felajánlást nem kívántál, de testet alkottál nekem. Nem kedves előtted az engesztelő és égőáldozat.” (Zsidók 10:4-6)**

Pál másolt a Zsoltárok könyvéből és megváltoztatta. A Zsoltárokban így olvashatjuk: **„Te nem kívánsz véres vagy ételáldozatot, de megnyitottad fülem a hallásra. Nem követelsz égő és engesztelő áldozatot.” (Zsoltárok 40:7)** Pál megváltoztatta: *„megnyitottad fülem a hallásra”* arra, hogy *„testet alkottál nekem”*.

❖ Az evangélisták is változtattak, amikor olyat állítottak az Ószövetségről, ami nincs benne. Máté azt mondta Krisztusról: **„Odaérve Názáret városában telepedett le. Így teljesedett a próféták jövendölése: «Názáretinek fogják hívni.»” (Máté 2:23)** Nincs ilyen a próféták könyveiben.

Ami megerősíti, hogy ez a változtatás Mátétól származik, hogy amikor Fülöp beszélt Nátánael tanítványnak a Názáreti Jézusról, meglepődött, hogy a Krisztus Názáretből jön. **„«Jöhet valami jó Názáretből?» – kérdezte Natánael. ” (János 1:46)** Ha lett volna prófécia Názáretről, nem lett volna meglepve.

Erről a versről a Jezsuita rend kiadásában azt olvashatjuk: *„Nehéz számunkra megtudni, Máté melyik részre utalt.”* A Szent Biblia tudósai azt mondták: *„Názáret nem volt fontos hely a régi időkben, ezért az Ószövetség nem említette, sem Josephus, sem az egyiptomi, asszír, hettita, főníciai vagy arámi dokumentumok Jézus születése előtt, és legelőször az evangéliumok említik.”*

❖ Egy másik példa a változtatásra, amikor Jakab és Lukács beszéltek az eső hiányáról Illés próféta imájára, azt mondták, hogy három évig és hat hónapig tartott, megváltoztatva ezzel az Ószövetséget, amely szerint kevesebb, mint három évig tartott. Jakab azt mondta: **„Illés hozzánk hasonlóan esendő ember volt, de esedezve imádkozott, hogy ne essék az eső, s nem is esett a földön három évig és hat hónapig.” (Jakab 5:17)** Lukács egyetértett vele és azt állította, hogy Jézus (BLV) azt mondta: **„S igazán mondom nektek, sok özvegy élt Izraelben Illés idejében, amikor az ég három évre és hat hónapra bezárult, úgyhogy nagy éhínség támadt az egész földön.” (Lukács 4:25)**

Lemásolták és megváltoztatták a történetet – ahogy említettem – a Királyok könyvéből. Ott ezt olvashatjuk: **„A gileádi Tisbéből való Illés, a tisbei így szólt Achábhoz: «Amint igaz, hogy él az Úr, Izrael Istene, akinek a szolgálatában állok: ezekben az években ne hulljon se harmat, se eső, csak az én szavamra.»” (1 Királyok 17:1)**, majd: **„Hosszú idő elteltével, a harmadik esztendőben történt, hogy az Úr szólt Illéshez: «Menj, s jelenj meg Acháb színe előtt, mert esőt hullatok a földre.»” (1 Királyok 18:1)** A harmadik évben esett, talán a harmadik évnek az elején, ami azt jelenti, hogy az eső kevesebb, mint három évig állt el, nem három évig és hat hónapig, ahogy Jakab és Lukács mondták.

❖ Pál a menny leírását, amelyet Isten elkészített a hívőknek, a próféták könyveinek tulajdonította: **„Így érvényes az Írás szava: Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik." (1 Korintus 2:9)** Nincs ilyen rész az Ószövetségben a próféták könyveiben.

❖ Máté evangéliumának 5. fejezetében Jézusnak (BLV) tulajdonította, hogy azt mondja, ami nincs a Tórában: **„Hallottátok a parancsot: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért!" (Máté 5:43-44)**. Máté a Leviticus egyik versére utal: **„Ne légy bosszúálló, és ne gyűlölködj néped fiaival. Szeresd embertársadat úgy, mint magadat. Én vagyok az Úr." (Leviticus 19:18)** Sem ez, sem más vers nem említ semmi olyasmit, hogy gyűlölni kellene az ellenséget; Máté állítása, hogy ez a régi könyvekben volt (az Ószövetségben) hazugság és változtatás. Ezért Samuel Yousouf tiszteletes azt mondta: *„Isten azt kérné, hogy gyűlöljünk? Az ember azt gondolná, hogy ez volt az Ószövetségben, de nincs Istennek ilyen parancsa.* (Lásd: Leviticus 19:18)*"*[72]

Az evangélisták Zakariás próféciáját idézték: **„Ujjongj, Sion leánya! Zengj éneket Jeruzsálem leánya! Nézd, közeleg királyod: igaz és győzedelmes, alázatos, szamáron jő, szamár hátán, szamárnak csikaján." (Zakariás 9:9)**, azonban, mint általában, nem találták nehéznek a szavak megváltoztatását, ha a szükség úgy hozta. Máté azt mondta: **„Ez azért történt, hogy beteljesedjék a próféta szava: Mondjátok meg Sion leányának: Nézd, királyod jön hozzád, szerényen, szamárháton, a teherhordó állat csikaján." (Máté 21:4-5)** Máté sokat változtatott a szövegen, lerövidítette és kitörölte azt, ami nem illik Krisztus személyéhez. Kitörölte az *„igaz és győzedelmes"* jelzőket, mert felismerte, hogy Krisztus nem a dicsőséges király, akit vártak, és megtartott két másik jelzőt, hogy *„alázatos és szamáron jő"*.

---

[72] Samuel Yousouf tiszteletes, *Bevezetés az Ószövetségbe*, 367. old.

János ugyanezt tette, és kitörölte, amit Máté kitörölt, és hozzátette a szöveghez, hogy Jézus (BLV) egy állaton ült, nem kettőn. Úgy gondolta, hogy két állaton ülni nem illik Jézus (BLV) érett személyiségéhez. Az idézett próféciából az örömöt és boldogságot: **„Ujjongj, Sion leánya!”** kicserélte arra, hogy **„Ne félj, Sion leánya! Nézd, királyod jön, nőstényszamár csikóján.” (János 12:15)**

Pál nem idézett hitelesen Ézsaiás könyvéből: **„Ezt mondja az Írás: Amint igaz, hogy élek – mondja az Úr –, előttem meghajlik minden térd, s minden nyelv magasztalja az Istent.” (Rómaiak 14:11)** Megváltoztatta az Ószövetség szövegét két alkalommal, először, mikor Istennek tulajdonította azt a mondást, hogy él. A másik, mikor azt mondta, hogy a nyelvek dicsérik az Istent, míg Ézsaiás azt mondta, hogy a nyelvek esküsznek Istenre. Ézsaiás azt mondta: **„Megesküszöm önmagamra, igaz beszéd fakad ajkamon, egy visszavonhatatlan szó: Előttem hajlik meg minden térd, és rám esküszik minden nyelv.” (Ézsaiás 45:23)**

Emellett Máté megváltoztatta Krisztus leszármazását; kitörölt mindent, ami nem tetszett neki, és igyekezett becsapni az olvasót. Máté észrevette, hogy Jeojákin király gyermekeinek tilos volt Dávid trónjára ülni (lásd: Jeremiás 36:30-31), ezért kitörölte a nevét Krisztus ősei közül, nehogy az olvasó rájöjjön, hogy Krisztus nem ülhet Dávid trónjára. Azt mondta: **„Jozija nemzette Jechonját és testvéreit – a Babilonba való elhurcoláskor.” (Máté 1:11)** Ismert, hogy Jekonjás Józsiás unokája, nem a fia, ő a tiltott Jeojákin király fia, aki Józsiás fia (Lásd: 1 Krónikák 3:14-15).

Lukács azt állította, hogy Sélah Kénán fia, aki Arfaxad fia, és ez különbözik a Tórától. Lukács azt mondta: **„ez Héberé, ez Selaké, ez Kenáné, ez Arpachsádé.” (Lukács 3:35-36)** A Teremtés könyve azt mondja: **„Arpachsád fia Selak.” (Teremtés könyve 10:24)** Ezt megerősíti a következő fejezet, amely szerint Arfaxad 35 éves volt, amikor fia, Sélah megszületett. **„Arpachsád 35 éves korában Selakot nemzette.” (Teremtés könyve 11:12)**, lásd: (1 Krónikák 1:18) és (1 Krónikák 1:24). A Kénán nevet nem

említi a Tóra, és amit Lukács mondott, az vagy egy változtatás, vagy azt gondolta, hogy az evangéliumot megváltoztatták, és ezért ő megváltoztatta azt.

Samaan Kalhoon tiszteletes egyetért velünk abban, hogy ez egy változtatás, de nem ért egyet azzal, hogy ki volt a felelős. Szerinte *„A Kénán nevet nem említi az Ószövetség eredeti héber szövege; véletlenül adhatta hozzá az egyik másoló.”*[73] Véleménye szerint a másoló a felelős ezért a változtatásért, nem Lukács, az olvasó döntse el, hogy velem ért egyet, vagy Kalhoon tiszteletessel ezzel a bekezdéssel kapcsolatban.

Lukács azt állította, hogy Jézus (BLV) kinyitotta a könyvet, és elolvasott egy mondatot az Ézsaiás 61. versét, amelyet nem találunk ma a könyvben. Azt mondta: **„Izajás próféta könyvét adták neki oda. Szétbontotta a tekercset, és épp azon a helyen, ahol ez volt írva: «Az Úr Lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, és hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét.»” (Lukács 4:17-19)**. Mondása: *„Visszaadja a látást a vakoknak, megszabadítja az elnyomottakat”* nem abban a részben van, amelyet Jézus olvasott; lásd: (Ézsaiás 61:1-3), és a második rész az (Ézsaiás 58:6) részben található.

Matta Al-Miskeen atya említette a zavart, amelyet a tudósokban okozott ennek a résznek az olvasása. Azt mondta: *„A tudósok különböző véleményen vannak erről a hozzátételről: néhányan azt mondják, hogy később tette hozzá egy keresztény. Mások, például K. Prott tudós azt mondta, hogy ez a hozzátétel két, a zsidó liturgiában létező rész kombinációjából keletkezett. Míg B. Rike tudós bátran kijelenti, hogy maga a Messiás tette hozzá, prófétai fennhatóságával.”*[74] Mindenki egyetért, hogy ez egy hozzátétel, és hogy nem Ézsaiás könyvének 61. fejezete, de nem

---

[73] Samaan Kalhoon, *Két evangélista megegyezése*, 86. old.

[74] Matta Al-Miskeen atya, *Lukács szerinti evangélium*, 202. old.

értenek egyet abban, hogy ki volt az a személy, aki hozzátette: maga Krisztus, a zsidók, vagy később a keresztények.

Végül Máté is változtatott, amikor Mikeás könyvéből idézett. Azt mondta: **„(...)mert így jövendölt a próféta: Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pásztora lesz.” (Máté 2:5-6)** Mikeás nem tagadta, hogy Betlehem a legkisebb zsidó város, hanem úgy írta le, mint a legkisebb város Júdeában. Azt mondta: **„De te, (Betlehem) Efrata, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett.” (Mikeás 5:1)**

Harmadik: A nyomtatás feltalálása és az Újszövetség megváltoztatása

A tizenhatodik században feltalálták a könyvnyomtatást, és ez a változtatások új típusát indította útjára. Frederick Grant és George Caird az *Evangéliumok, eredetük és növekedésük* című könyvükben említették, hogy 1516-ban Erasmus kiadta az első nyomtatott könyvet.

Anglia és Skócia királya, 1. Jakab ideje alatt tartottak egy vallási konferenciát 1604-ben, amely azt eredményezte, hogy megbízást adtak a fordítóbizottságnak, hogy lefordítsák a protestáns Bibliát angolra. A hivatalos angol fordítás, a Jakab Király Változat Kr. u. 1611.-ben készült el.

Ez a változat, a kereszténység történetének leghíresebb kiadása, amelyet a legtöbb nyelvre lefordítottak, de már Jakab király idejétől kezdve folyamatosan kritika tárgyát képezi. Egy petíciót írtak Jakab királynak: *„A szövegek, amelyek imakönyveinkben szerepelnek, többé-kevésbé különböznek a héber változattól, talán kétszáz rész változott meg.”*

Breton azt mondta a papoknak: *„A ti híres angol fordításotok megváltoztatta az Ószövetség szavait nyolcszáznegyvennyolc*

pontban, és miatta az emberek elutasítják az Újszövetséet, és a pokolba kerülnek.”

1881-ben a Jakab Király Változatot felülvizsgálták, és ezt Javított Szabvány Változatnak nevezték. Harminckét teológus, akiket egy ötventagú tanácsadó bizottság segített, újra átnézte 1951-ben, és ezt is Javított Szabvány Változatnak nevezték. Majd 1971-ben ismét átnézték, és újra ezt a nevet kapta. Ennek a kiadásnak a bevezetőjében olvashatjuk: *„A Jakab Király Változatnak nagyon súlyos hibái vannak… Ezek a hibák annyian vannak, és olyan súlyosak, hogy javítást igényel.”*

A Javított Szabvány Változat eltörölte a Jánosnál jól ismert Szentháromságról szóló részt. Lásd: (1 János 5:7), és Márk evangéliumának végét (Márk 16:9-20).[75]

Az Újszövetség fejlődése a katolikusok szerint lehetséges, ahogy kijelentették az ő Újszövetség-változatuk bevezetőjében: *„Ma mondhatjuk, hogy az Újszövetség szövegét helyrehozták, és nincs rá szükség, hogy javításokat végezzenek rajta, kivéve, ha új dokumentumokat találunk.”*[76]

A katolikusok kiadták saját latin változatukat *Douay* címen. Először 1582-ben, majd 1609-ben adták ki. Ez a változat különbözik a modern Jakab Király Változattól sok mindenben. A legfontosabb, hogy héttel több verset tartalmaz az Ószövetség (az apokrif verseket), amelyeket nem tartalmaz a Protestáns Jakab Király Változat.

Példák a változatok megváltoztatására

[75] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 2. kötet, 572-573. old., Ahmad Deedat, *A modern vita*, 133-139. old., Ahmad Deedat, *A Biblia Isten szava?*, 18-19. old.

[76] Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Különbségek a Szent Biblia fordításaiban*, 26. old.

Akik az evangéliumokat megváltoztatták, szándékosan adtak hozzá részeket a nyomtatott szöveghez, és zárójeleket, hogy jelezzék, hogy a legrégebbi verziókban nem szerepel az a rész, vagy magyarázó hozzátételeket.

Azonban más változatokban a zárójelek eltűnnek, és ami a zárójelben volt, a szent szöveg része lesz. Más változatokban kitörölték a zárójelben lévő szöveget és a zárójeleket. Melyik szöveg ezek közül Isten szava? Kinek van joga hozzátenni vagy elvenni a Szent Bibliából? Nem növeli a büntetését, ha hozzátesz a könyvhöz, vagy megvonja tőle a jogot az élet fájához és a szent városhoz, amikor eltöröl a könyvből? (Lásd: Jelenések 22:18-19)

Egy példa a változatok megváltoztatására, amelyet János első levelében láthatunk: *„Mert három van, aki tanúskodik a mennyben, az Atya, az Ige és a Szentlélek: és e három egy. És három van, aki tanúskodik a földön: a lélek, a víz és a vér: és e három megegyeznek.”* Az első rész nincs benne a legrégebbi kéziratokban, és a Niceai Zsinaton sem említették.

Ez a rész benne van minden Újszövetség-fordításban, amelyet a tizenhatodik század után nyomtattak. Közismert, hogy a szöveghez való hozzáadás a Szentháromság doktrínájának a bebiztosításához volt szükséges, amelynek nem volt ilyen erős bizonyítéka.

Olyan keresztény teológusok, mint Crespak, Schulz, Horne, az előítéletes, aki összegyűjtötte Henry, Eckstein és Fender tiszteletes magyarázatait, elismerték, hogy ez a szöveg egy hozzátétel, és Luther Márton kihagyta a fordításából. Isaac Newton írt egy ötvenoldalas levelet, bebizonyítva a vers megváltoztatását, amely minden kiadásban és fordításban benne maradt a világ számos nyelvén e század közepéig.

1952-ben a Szent Biblia átnézésének bizottsága kiadta az Új Javított Kiadást; ez a szöveg a kitörölt szövegek között volt, de nem lett minden Biblia-fordításból kitörölve.[77]

Néhány változatban zárójelek között szerepel, hogy megmutassa, hogy nincs benne a legrégebbi kéziratokban. Azonban a bekezdés a szöveg szerves részévé vált, amint zárójelek nélkül jelent meg, sok változatban a világon. Más változatokból kitörölték a szöveget, és – teológiai fontossága ellenére – hozzátételnek tekintik a Biblia szövegéhez.

A tudósok azzal igazolják a szöveg kitörlését, hogy *„ezek hozzátételek néhány régi latin kézirathoz”*, vagyis hogy a görögről latinra fordító tette hozzá. Meg kell itt említenem, hogy Szent Jeromos latin fordítása (a Vulgata) nem tartalmazza ezt a bekezdést.

Kitörölték azt a két részt is, amely Jézus (BLV) mennybemeneteléről beszél, a (Márk 16:19) és a (Lukács 24:51). Kitörölték ezeket 1952-ben a Javított Szabvány Változatból, de benne maradtak a többi fordításban.

Majd 1971-ben két egyén két vallási felekezetből számos igényt nyújtott be a javító bizottságnak. Ennek következtében a Szentháromságról szóló részt, a Márk evangéliuma záró részét (Márk 16:9-20) és a (Lukács 24:51) verset kitörölték a következő kiadásból, amelyet ugyanazon cím alatt adtak ki.[78] Azonban az átlag arab fordításban Márk evangéliumának vége zárójelben szerepel, és a lábjegyzetben jelzik, hogy *„nem szerepel a legrégebbi kéziratokban”*.

[77] Rahmat Allah Al-Hindi, *A Kinyilatkoztatott Igazság*, 2. kötet, 497-504. old., Ahmad ‘Abd al-Wahab, *A régi könyvek megváltoztatásának valódi bizonyítéka*, 34-38. old., Ahmad Deedat, *A Biblia Isten szava?* 26-28. old.

[78] Ahmad Deedat, *A Biblia Isten szava?* 26-28. old., Ahmad Deedat, *Két vita Stockholmban*, 65. old.

Van egy másik átírás Márk evangéliumának néhány változatban: **„Ha egy helyen nem fogadnak be titeket, és nem hallgatnak rátok, akkor kimenve onnan, még a port is verjétek le lábatokról, bizonyságul ellenük.” (Márk 6:11)** Az Újszövetség új változataiban nem találjuk a második bekezdést, amely azzal kezdődik, hogy *„Bizony mondom néktek”*. Más változatokban zárójeles magyarázatot olvashatunk, miszerint: *„Néhány görög változatban így folytatódik: «Elmondom nektek az igazat, az Ítéletnapon jobb lesz Szodoma és Gomora városainak, mint e város népének.»”*

Azonban más verziókban eltűntek a zárójelek, és ami a zárójelben szerepel, a szöveg részévé vált. Megint más változatok kitörölték a zárójeleket azzal együtt, ami bennük található. A rész eszerint Isten szava, vagy nem? Ezt a kérdést azoknak tesszük fel, akik még mindig abban hisznek, hogy a Szent Biblia mentes az átírásoktól, és hogy a menny és a föld egy részét könnyebb elveszíteni, mint belőle egy részt!

Ugyanilyen átírás történt sok más versnél, mint a következőknél: **„mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.” (Máté 6:13)**, **„ne egyétek meg: amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt.” (1 Korintus 10:28)**

A Biblia más fejezeteiben a teológusok haboztak, hogy betegyenek néhány részt, mert nem voltak biztosak eredetiségükben; ezért néhány változatban zárójelek közt szerepelnek, más változatokból pedig teljesen kitörölték. Azonban ettől még más változatok eltörölhették a zárójeleket, és így a bennük található szöveg Isten Szavának részévé válhattak, ***Isten Szava amely nem változhat meg!***

Máté azt mondta: **„Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztoztak ruháján, (hogy beteljesedjen, amit a próféta mondott: szétosztották ruháimat és köntösömre sorsot vetettek).” (Máté 27:35)** Wycliffe Újszövetség – a második bekezdés zárójelben szerepel.

A Jakab Király Változat eltörölte a zárójeleket, és a bennük található szöveget a szöveg részévé tette: **„Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztoztak ruháján, hogy beteljesedjen, amit a próféta mondott: szétosztották ruháimat és köntösömre sorsot vetettek.” (Máté 27:35)**

Megint másik változatok kitörölték a zárójeleket és a bennük található szöveget is: **„Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztoztak ruháján.” (Máté 27:35)**, mint az Amerikai Szabvány Változat, Új Nemzetközi Változat – Egyesült Királyság, és Mai Új Nemzetközi Változat.

Máté azt mondta: **„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát, és színlelésből mégis hosszasan imádkoztok: ezzel súlyosabb ítéletet vontok magatokra.” (Máté 23:14)** A Jakab Király változatban egy széljegyzet jelzi, hogy *„Néhány kézirat nem tartalmazza a 14-es verset.”*

A keresztény teológusok megváltoztatták a Zsidóknak szóló levél végét; átírták, amit az ismeretlen szerző írt: **„Az angyalok alá csak kevéssel aláztad, dicsőséggel, tisztességgel koszorúztad. Lába alá vetettél mindeneket, s úrrá tetted kezed művei fölött. Ha mindent uralma alá vetett, semmit sem hagyott, ami nem volna neki alávetve. Most ugyan még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll.” (Zsidók 2:7-8)** Sok változat kitörölte azt a részt, hogy: *„s úrrá tetted kezed művei fölött”*, és így ennyi maradt: *„tisztességgel koszorúztad. Lába alá vetettél mindeneket. Ha mindent uralma alá vetett, semmit sem hagyott, ami nem volna neki alávetve.”*

A zsidóknak szóló levél ismeretlen szerzője azt mondta: **„Mert nem tudták elviselni a parancsot: «Még ha állat ér is a hegyhez, meg kell kövezni.»” (Zsidók 12:20)** Ez a szöveg: *„vagy keresztülszúrják egy tőrrel”* ki lett törölve sok kiadásból és fordításból, viszont az arab fordítás Isten szavának tartja, amelyről azt állítják, hogy örökre megmarad.

Vannak olyan esetek is, hogy a teológusok hozzátesznek vagy elvesznek zárójelek használata nélkül is, ahogy az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyv közel-keleti protestáns és katolikus változataiban történt Fülöp történetének esetében az etióp királynő szolgájával. **„Amint tovább haladtak az úton, valami vízhez értek, és így szólt a főember: Íme, itt a víz! Mi akadálya annak, hogy megkeresztelkedjem? Ezt mondta neki Fülöp: Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet. Ő pedig így válaszolt: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia. Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és a főember, és megkeresztelte őt." (Ap. Csel. 8:36-38)** Ez a vers: „**Ezt mondta neki Fülöp: Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet. Ő pedig így válaszolt: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia."**, ami akkor történt, miután meglátták a vizet, nincs benne az Új Nemzetközi Változatban, a Mai Új Nemzetközi Változatban és az Új Nemzetközi Olvasói Változatban. *„és így szólt a főember: Íme, itt a víz! Mi akadálya annak, hogy megkeresztelkedjem? Ezt mondta neki Fülöp: Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet. Ő pedig így válaszolt: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia. Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és leszálltak a vízbe mind a ketten"* Azért törölték ki, mert nem szerepel a régi kéziratok többségében.

Egy másik példa az átírásra Jézus (BLV) kérdése a vakhoz, akit meggyógyított: **„Meghallotta Jézus, hogy kiközösítették, és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: «Hiszel te az Emberfiában?»" (János 9:35)** Ezt sok kiadásban megváltoztatták: *„Jézus hallotta, hogy kiűzték: és mikor megtalálta, azt mondta neki: Hiszel az Isten Fiában?"*[79]

[79] További átírásokat találhatunk a következő helyeken: Máté 18:11, 19:9, 20:16, 23:14, Márk 7:8, 7:16, 9:44, 10:21, 11:26, 15:28, Lukács 1:28, 8:45, 11:11, 17:36, 23:17, 24:42, János 3:13, 11:51, Apostolok Cselekedetei 9:5-6, 15:34, 24:6-7, 28:29, Rómaiak 11:6, 1 Péter 4:14, és más helyek.

Végül Lukács könyve szerint Jézus (BLV) azt mondta a zsidóknak: **„És felelvén nékik, monda: Ki az közületek, a kinek szamara vagy ökre a kútba esik, és nem vonja ki azt azonnal szombatnapon?" (Lukács 14:5)**[80] Sok fordítás megváltoztatta a 'szamarat' 'fiúra'. **„Hozzájuk pedig így szólt: «Vajon, ha közületek valakinek a fia, vagy ökre szombaton esik a kútba, nem húzza-e ki azonnal?»" (Lukács 14:5)**

Mindez összezavarja az olvasót, és a kérdés ott marad a fejében, hogy e különböző részek közül melyik az Isten szava?

---

[80] Károli Biblia

Ellentmondások az evangéliumokban

﴿ Hát nem gondolkodnak el a Koránon? Ha nem Allahtól származna, bizony sok ellentmondást találnának benne. ﴾ [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, An-Niszáa:82]

Ez a vers meghatározza a kritériumot, hogy hogyan lehet megbizonyosodni bármilyen, a Mindenható Istennek (Allah S.W.) tulajdonított könyv hitelességéről. Az emberek hibáznak; elfelejtenek dolgokat, összekevernek valamit, ahogy telnek a napok, ezért írásaik ezt az emberi természetet tükrözik.

Ha ezt a négy evangéliumra és a levelekre alkalmazzuk, látni fogjuk az emberi természet hatásait az evangélisták írásain, és hogy ellentmondásokat hoztak létre az eseményekkel kapcsolatban, amelyeket említettek. Ezen ellentmondások jelenléte bizonyítja, hogy ezek a könyvek nem Isten szavai, és nem lehetnek Isten Szavának a része, amelyet Isten inspirációja alapján írtak Krisztus tanítványai.

A keresztények elismerik ennek a kritériumnak az érvényességét, ezért nézzük meg, hogy az Újszövetség értelmezői hogy magyarázzák meg ezeket az ellentmondásokat attól az igazságtól távol, amelyet a szövegek mutatnak és mondanak, mert hitük szerint az ellentmondások azt jelentik, hogy a könyvek emberek, nem Isten könyvei.

A keresztények hisznek a négy evangéliumban, amelyekből mindegyik Krisztus történetét meséli el; tehát mindegyik történetnek hasonlónak kellene lennie jelentésében és tartalmában – vagy legalább – ki kellene egymást egészítenie, hogy Krisztus teljes életrajzát megörökítse. Azonban amikor összehasonlítjuk az evangéliumok szövegeit ugyanazon esettel kapcsolatban, ellentmondásokat fedezünk fel, amely lehetetlenné teszi az elme számára ugyanannak az eseménynek a felismerését.

Ezen ellentmondásokat figyelembe véve szükséges lenne a keresztények számára, hogy válasszanak az evangéliumok vagy a

bennük található történetek közül egyet, és elutasítsák a többit. Emellett el kell ismerniük, hogy a négy evangélium emberek által írt könyvek, mert akkor, és csakis akkor fogják az emberek megérteni ezeket az ellentmondásokat. Amit mi elutasítunk, az az, hogy ezek az ellentmondások Istentől származnak.

Vannak ellentmondások az evangéliumokban?

Példák az Újszövetségben lévő ellentmondásokra

A tudósok példák tucatjait hozták a négy evangéliumban és a levelekben található ellenmondásokra; néhány eseményekkel kapcsolatos, vagy Jézus (BLV) ellentmond saját magának, vannak ellentmondások a keresztre feszítéssel kapcsolatban, és olyanokat is találunk, amelyek az Ószövetségnek mondanak ellent.

Első: Az evangélisták ellentmondásai események lejegyzésével kapcsolatban

Krisztus származása

Talán a legmegrázóbb és legfontosabb ellentmondás az Újszövetségben a (Máté 1:1-17) és (Lukács 3:23-38) közti ellentmondás József, az ács (nem Jézus! – a ford.) származásáról. A tudósok a következő ellentmondásokat fedezték fel a két családfával kapcsolatban:

❖ Lukács és Máté megegyezett abban, hogy a leszármazást Józseffel, az áccsal kezdik, majd különböztek, majd találkoztak ismét Zerubbábelnél, Salathiel fiánál, akit Máté József tízedik nagyapjának, míg Lukács a tizenkilencediknek tekintett.

A két evangélista ismét különbözik, amikor Máté szerint Krisztus Izrael királyainak, Salamon, Roboám, Abia, Asa, majd Jozafát leszármazottja, míg Lukács szerint Dávid fia, Nátán leszármazottja, akinek a fiai közül egyik sem volt Izrael királya.

❖ Felfoghatatlan, hogy Krisztus (BLV) hogyan lehet két testvér, Salamon és Nátán egyidejű leszármazottja, akik mindketten Dávid (BLV) fiai voltak, és annak sincs értelme, hogy akkor Zerubbábel és édesapja, Salathiel kinek a leszármazottjai: Salamonnak, vagy testvérének, Nátánnak?

❖ A nevek listája közti különbség túl nagy, lehetetlen kombinálni a kettőt. Még a generációk száma is különbözik, a leszármazás kiegyensúlyozatlan, és kitöröltek néhány elődöt.

❖ Máté megpróbálta felosztani a családfát három tizennégyes csoportra. Azt mondta: „**Így a nemzedékek száma: Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzedék, Dávidtól a Babilonba való elhurcolásig tizennégy nemzedék, és a Babilonba való elhurcolástól Krisztusig tizennégy nemzedék.” (Máté 1:17)**

Azonban Máté nem ugyanannyi számot említett. Krisztus (BLV) és a Babiloni fogságba hurcolás között csak tizenkét őst említett. Kitörölt néhány nevet a második listáról, hogy megőrizze a tizennégyes számot; három nevet Jórám és Uzziás között. Ők Ahazia, Jórám fia, az ő fia, Jóás, és az ő fia, Amazia, Azaria apja.

A következő táblázat világosan megmutatja az ellentmondásokat. Összehasonlítja a Lukács, a Máté, és a Krónikák 1. könyve közti listákat Jézus származását illetően Dávid és József, az ács között. Látni fogjuk azokat a neveket, amelyeket Máté kitörölt, hogy listáját összeállítsa. Megváltoztatta Krisztus leszármazását, hogy megfeleljen saját céljainak.

szám	Máté 1:1-17	1Krónikák 3:10-19	Lukács 3:23-38	szám	Máté 1:1-17	1 Krónikák 3:10-19	Lukács 3:23-38
1	Dávid	Dávid	Dávid	22	Zerubbábel	Zerubbábel	Salathiel
2	Salamon	Salamon	Nátán	23	Abiud		Zerubbábel

3	Roboám	Roboám	Mattata	24	Eljakim		Rhésa
4	Abia	Abia	Minan	25	Azor		Jóánás
5	Asa	Asa	Meliás	26	Szádok		Júda
6	Jozafát	Jozafát	Eljakim	27	Áchim		József
7	Jórám	Jórám	Jónán	28	Eliud		Semei
8	…	Aháziás	József	29	Eleazer		Mattatiás
9	…	Jóás	Júda	30	Matthan		Mááth
10	…	Amáziás	Simeon	31	Jákob		Nagge
11	Uzziás	Azáriás	Lévi	32	József		Esli
12	Jóáthám	Jóáthám	Mattatiás	33			Náum
13	Ahház	Ahház	Jórim	34			Ámós
14	Ezékiás	Ezékiás	Eliezer	35			Mattatiás
15	Manassé	Manassé	Jósé	36			József
16	Ámón	Ámón	Ér	37			Janna
17	Józsiás	Józsiás	Elmodám	38			Melki

18	…	Jehoja kim	Kószá m	39			Lévi
19	Jekon jás	Jekonj ás	Addi	40			Mattat
20	Salat hiel	…	Melki	41			Héli
21	…	Pedaiá s	Néri	42			József

Ki kérte a királyságot, az anya, vagy a két fia?

Ennél az esetnél Máté ellentmondott Márknak. Máté azt mondta: **„Akkor odament hozzá a Zebedeus-fiak anyja a fiaival együtt, és leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit.(...) «Intézd úgy – felelte –, hogy két fiam közül az egyik jobbod, a másik balod felől üljön országodban.» Jézus így válaszolt: «Nem tudjátok, mit kértek.»” (Máté 20:20-22)**

Márk elmondta ugyanezt a történetet, de a két fiú kérte a királyságot, nem édesanyjuk. Márk azt mondta: **„Zebedeus fiai, Jakab és János eléje járultak, s megszólították: «Mester, szeretnénk, ha teljesítenéd egy kérésünket.»(...) «Add meg nekünk – felelték –, hogy egyikünk jobb oldaladon, másikunk bal oldaladon üljön dicsőségedben.» Jézus így válaszolt: «Nem tudjátok, mit kértek.»” (Márk 10:35-38)**

E versről John Fenton azt mondja Máté evangéliumának értelmezésében a 324. oldalon: *„Máté néhány változást hozott Márk evangéliumába. A legfontosabb, hogy Márk evangéliumában a tanítványok kértek Jézustól, míg Máté evangéliumában az édesanyjuk.”*

Jézus megkérte tanítványait, hogy vigyenek magukkal botot, vagy nem?

Márk elmondta Jézus (BLV) tanítványainak mondott utasításait; miután erőt adott nekik a tisztátalan lelkek felett. Azt mondta: **„Meghagyta nekik, hogy az útra ne vigyenek semmit, csak vándorbotot; sem kenyeret, sem tarisznyát, sem pénzt az övükben. Sarut kössenek, de két ruhadarabot ne vegyenek magukra.” (Márk 6:8-9)**

Azonban ez különbözik a Lukács evangéliumától, ahol ezt olvashatjuk: **„Aztán elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát és gyógyítsák meg a betegeket. «Semmit se vigyetek az útra – hagyta meg nekik –, se botot, se tarisznyát, se kenyeret, se pénzt, se egy váltás ruhát.»” (Lukács 9:2-3)**

Máté evangéliuma különbözik Márkétól abban, a bot és saru kérdésében, amit Jézusnak (BLV) tulajdonított: **„Övetekbe ne szerezzetek se arany-, se ezüst-, se rézpénzt! Ne vigyetek magatokkal az útra tarisznyát, se két ruhát, se sarut, se botot!” (Máté 10:9-10)** Máté szerint sarut és botot sem vihettek magukkal, ebben ellentmondott Márk evangéliumának.

Hallották Isten hangját, vagy Isten hangját nem lehet hallani?

János azt mondta Istenről, az atyáról: **„Tehát maga az Atya tesz mellettem tanúságot, aki küldött. Ám ti sem szavát nem hallottátok, sem színét nem láttátok.” (János 5:37)** Tehát senki sem hallotta Isten hangját.

Míg a három másik evangélista beszélt Isten hangjáról, amelyet az emberek hallottak, miután Keresztelő János megkeresztelte Krisztust. Márk azt mondta: **„Szózat is hallatszott az égből: «Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.»” (Márk 1:11)**, és lásd: (Máté 17:5) és (Lukács 3:22).

Keresztelő János azonos Illéssel?

János azt mondta, hogy a papok és a léviták elküldtek Keresztelő Jánosért, hogy megkérdezzék tőle: **„Talán Illés vagy?” „Nem vagyok” – felelte.” (János 1:21)**

Azonban Máté említette, hogy Jézus (BLV) azt mondta, hogy Keresztelő János Illés. **„Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a mennyek országában a legkisebb, az nagyobb nála.(...) S ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie. Akinek van füle, hallja meg!” (Máté 11:11-15)** Egy másik versben Jézus (BLV) azt mondta, és Keresztelő Jánosra utalt: „**Azt mondom nektek, hogy Illés már eljött, de kényük-kedvük szerint bántak vele, ahogy előre megírták róla.” (Márk 9:13)** Ez azt jelenti, hogy vagy az egyik próféta hazudott, vagy az evangéliumok írói hazudtak, ami valójában a helyzet.

Mikor száradt el a fügefa?

Az evangéliumok említik, hogy Krisztus (BLV) elment egy fügefához, és amikor nem talált rajta fügét, imádkozott, hogy soha ne teremjen rajta gyümölcs: **„«Ne teremjen rajtad gyümölcs soha többé!» A fügefa azon nyomban kiszáradt. Ennek láttán a tanítványok csodálkozva kérdezték(...).” (Máté 21:19-20)**

Márk ellentmondott ezzel, és Jézus (BLV) imája említésekor azt mondta: **„Amikor beesteledett, elhagyták a várost. Amikor másnap korán reggel elmentek a fügefa mellett, látták, hogy tövestül kiszáradt. Péternek eszébe jutott (az átok): «Mester – mondta –, nézd, a fügefa, amelyet megátkoztál, elszáradt.»” (Márk 11:19-21)** Ez azt jelenti, hogy a fügefa nem azonnal száradt el, és a tanítványok nem tudták meg egészen másnapig.

A százados elment Jézushoz?

Máté említette, hogy amikor Jézus (BLV) belépett Nahom falujába: **„Amikor beért Kafarnaumba, egy százados járult**

eléje, kérve őt: «Uram – szólította meg –, szolgám bénán fekszik otthon, és rettenetesen kínlódik.»” (Máté 8:5-6)

Lukács is elmondja ugyanezt a történetet, de úgy, hogy a százados nem megy Jézushoz (BLV), hanem: „**A százados már hallott Jézusról, ezért elküldte hozzá a zsidók véneit azzal a kéréssel, hogy jöjjön el, és gyógyítsa meg a szolgáját. Amikor ezek odaértek Jézushoz, nagyon kérték: «Megérdemli, hogy teljesítsd kérését.»” (Lukács 7:3-4)** Most odament a százados, vagy nem?

Mikor kenték meg kenettel Jézus (BLV) lábát?

Mind a négy evangélium elmeséli azt a történetet, amikor a bűnös nő kenetet kent Jézus (BLV) lábaira, és hajával törölte meg lábait. Az evangélisták azonban nem egyeznek meg a történet idejében; Lukács azt mondja, hogy ez Jézus (BLV) küldetésének kezdetén volt, míg mások szerint a keresztre feszítés idejének közelében volt, de nem egyeztek meg abban, hogy két vagy hat nappal pészach előtt volt. Lukács azt mondta, hogy ez Jézus (BLV) küldetésének elején volt (Lásd: Lukács 7:36-50), Keresztelő János életében. Lukács ugyanebben a fejezetben (lásd: Lukács 7:19-23) említette, hogy Keresztelő János a tanítványait küldte Jézushoz.

Azonban Márk azt állítja, hogy a történet két nappal pészach előtt történt. Márk azt mondta: **„Két nap múlva volt a páska és a kovásztalan kenyerek ünnepe. A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogy Jézust valamiképpen csellel elfogják és megöljék, mert ezt mondták: Ne az ünnepen, nehogy zavargás legyen a nép körében(…) odament egy asszony, akinél valódi és drága nárdusolaj volt egy alabástromtartóban” (Márk 14:1-3)** A páska, amit Márk említ, az a húsvét, amikor a keresztre feszítés történt.

János szerint a történet hat nappal pészach előtt történt. Azt mondta: **„Jézus tehát hat nappal a páska ünnepe előtt(…)**

Mária ekkor elővett egy font drága valódi nárdusolajat, megkente Jézus lábát, és hajával törölte meg." (János 12:1-3). Ugyanarról a pészachról beszélt, amit Márk is említett, amely a keresztre feszítés előtt történt. Mikor történt az eset? A Szentlélek követett el hibát, hogy mikor elmondta nekik, vagy az evangélisták hibáztak?

Az ördög először a hegyen kísértette meg Jézust (BLV), vagy a templomban?

Az evangélisták említették, hogy az ördög megkísértette Jézust (BLV) két helyen, az egyik Jeruzsálemben, a templomban volt, a másik egy nagyon magas hegyen. Azonban az evangélisták nem egyeztek meg abban, hogy mi volt a két esemény sorrendje, Máté abban hitt, hogy a templomban történt az első kísértés, majd utána a hegyen. Azt mondta. **„Most a szent városba vitte az ördög, és a templom párkányára állította.(...) Végül egy igen magas hegyre vitte az ördög, s felvonultatta szeme előtt a világ minden országát és dicsőségüket." (Máté 4:5-8)** Máté ellentmondott Lukáccsal, aki szerint először a hegyen történt**.** **„Erre az ördög fölvezette egy magas hegyre, és egy szempillantás alatt megmutatta neki a földkerekség minden országát. «Mindezt a hatalmat és dicsőséget neked adom(...)» Ekkor Jeruzsálembe vitte, a templom párkányára állította és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magad innét!" (Lukács 4:5-9)**

Dr. Ibrahim Said tiszteletes is összezavarodott az események sorrendjét illetően; nem talált semmit, ami megnyugtató választ adhatna az ő és olvasói kérdésére. Azt mondta: „*A múlt század legtöbb tudósa a Máté evangéliuma szerinti sorrendet fogadta el, míg a kortárs tudósok inkább a Lukács evangéliumában lévőt*

részesítik előnyben.”[81] A kérdés az, hogy melyik esemény történt előbb. Ez az Újszövetség egyik nyitott kérdése.

Mikor jelent meg Illés és Mózes a tanítványoknak?

Az evangélisták említették Mózes és Illés (BLV) megjelenését a tanítványoknak, miután elmentek Jézussal (BLV) a hegyre imádkozni; napokkal azt követően, hogy Jézus elhagyta a várost. Azonban az evangélisták nem egyeznek meg abban, hogy ez hat vagy nyolc nap volt. Lukács azt mondta: **„E beszéde után mintegy nyolc napra történt, hogy kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre imádkozni.” (Lukács 9:28)**

Máté ellentmondott neki: **„Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre.” (Máté 17:1)** Mózes és Illés hat vagy nyolc nappal később jelentek meg?

Matta Al-Miskeen atya kétségbeesve igyekezett megoldani ezt az ellentmondást: *„Ez a zavar azért lehetett, mert Szent Máté nem számolta a szombatot, míg Szent Lukács számolta, és azt a napot is beleszámolta, amikor Szent Péter beszélt Krisztusról.”*[82]

Azt gondolom, az olvasó tisztában van vele, hogy a „lehetett” szó egy alap nélküli feltételezésre utal; jobb és etikusabb azt mondani, hogy az egyik evangélista hibázott.

Ábrahám csak hit által igazult meg?

Az egyik legfontosabb ellentmondás az Újszövetségben a jócselekedetek fontosságának különbözősége, a hit fontosságával

---

[81] Dr. Ibrahim Said tiszteletes, *Lukács evangéliumának értelmezése*, 85. old.

[82] Matta Al-Miskeen atya, *Máté szerinti evangélium*, 502. old.

egyetértésben. Pál lekicsinyítette a cselekedetek fontosságát, és abban hitt, hogy nem használ Istennél. Ábrahám (BLV) jóságára utalt hite előtt, és a Törvény iránti elkötelezettségére, és úgy tekintette, hogy a cselekedeteket a jósága miatt tette, amelyet Isten adott neki. Azt mondta: **„Ha ugyanis Ábrahám cselekedetekből igazult volna meg, akkor volna mivel dicsekednie, de nem Isten előtt. De mit mond az Írás? «Hitt Ábrahám Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságul.» Aki fáradozik, annak a bért nem jutalomként számítják, hanem azért, mert tartoznak azzal. Aki pedig nem fáradozik, hanem hisz abban, aki megigazítja az istentelent, annak Isten a hitét számítja igazságul. Ahogyan Dávid is azt az embert mondja boldognak, akinek Isten cselekedetek nélkül tulajdonít igazságot.” (Rómaiak 4:2-6)**

Hit cselekedetek nélkül, ez a jámborság útja, ahogy Ábrahám (BLV) hit által igazult meg, úgy a hívők is; ez Pál hitelve: **„Mi azt valljuk, hogy az ember a hit által válik igazzá, a törvény szerint tettektől függetlenül.” (Rómaiak 3:28)**

A tanítvány, Jakab nem értett vele egyet és ellenkezett vele, mert ő abban hitt, hogy a hit cselekedetek nélkül nem más, mint halott hit. Pállal ellentmondva ő is Ábrahámra (BLV) hivatkozott, ahol Ábrahám hite nem volt elég a jámborsághoz. Cselekedetek által igazult meg, hogy feláldozta a fiát Istennek. Jakab ezt tartotta jámborságnak, amikor azt mondta: **„Ábrahám, a mi atyánk, nem a tettei alapján igazult meg, amikor odatette fiát, Izsákot, áldozatul az oltárra? Láthatod, hogy hite működött tetteiben és tettei tették teljessé a hitét. Így teljesült az Írás szava: «Ábrahám hitt Istennek, ez megigazulására vált» és: «Isten barátjának» nevezték. Látjátok tehát, hogy az embert a tettek teszik igazzá, nem a hit egymagában.(...) Mert ahogy lélek nélkül halott a test, a hit is halott tettek nélkül.” (Jakab 2:21-26)** Ábrahám (BLV) csakis a hitétől igazult meg, vagy a hit cselekedetek nélkül olyan, mint egy halott test?

Hol tartott Jézus (BLV) beszédet?

Az evangélisták beszéltek Krisztusnak a tanítványaihoz intézett hosszú tanításáról, amelyben együttérzését fejezte ki a szegényekkel és éhezőkkel, és megfenyegette a gazdagokat. Abban azonban nem értettek egyet, hogy Jézus (BLV) hol tartotta a beszédet. **„A tömeg láttára fölment a hegyre és leült. Tanítványai köréje gyűltek, ő pedig szólásra nyitotta ajkát.” (Máté 5:1)** Máténál olvashatunk a Hegyi beszédről.

Lukács azt mondta, hogy a beszédet egy sík helyen tartotta, nem egy hegyen; azt mondta: **„Aztán lejött velük a hegyről és egy sík terepen megállt. Rengeteg tanítvány sereglett oda hozzá, s hatalmas tömeg gyűlt köré(...) hogy hallgassák.” (Lukács 6:17)**

Második: Jézus (BLV) ellentmondott önmagának?

Az evangéliumok szerint Jézus (BLV) ellentmondott saját magának kijelentéseiben, a négy evangélista egymásnak való ellentmondása, vagy valamelyikük önmagával való ellentmondása miatt.

Péter ördög, vagy próféta?

Jézus (BLV) véleménye Péterről Máténál egy oldalon belül megváltozik. Azt mondta: **„Boldog vagy, Simon, Jónás fia, mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Én is mondom neked: Péter vagy(...) Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkötsz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” (Máté 16:17-19)**

Néhány sorral később ellentmondott ennek, amikor azt mondta: **„Megfordult és rászólt (Péterre): «Távozz tőlem, sátán! Botránkoztatsz, mert nem arra van gondod, amit az**

Isten akar, hanem arra, amit az emberek akarnak.»” (Máté 16:23)

Máté később elbeszélte, hogy Péter megtagadta, sőt, meg is átkozta Jézust (BLV) az elfogatás éjszakáján (lásd: Máté 26:74), majd azt mondta egy másik versben: **„(...)amikor az Emberfia dicsőséges trónjára ül, ti is ott ültök majd vele tizenkét trónon és ítélkezni fogtok Izrael tizenkét törzse fölött.” (Máté 19:28)** Mely szavak igazak Péterrel kapcsolatban azok közül, amelyeket Jézusnak (BLV) tulajdonítottak?

Mi volt Krisztus (BLV) válasza az ellenségeinek?

Lukács két ellentmondásos választ tulajdonított Krisztusnak az ellenség felé. Egyszer azt állította, hogy Jézus (BLV) azt tanította, hogy szeretni kell őket: **„Nektek, akik hallgattok, ezt mondom: Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót gyűlölőitekkel. Azokra, akik átkoznak benneteket, mondjatok áldást, és imádkozzatok rágalmazóitokért.” (Lukács 6:27-28)** Azonban ennek az ellenkezőjét tulajdonította Jézusnak (BLV), amikor Jézus elmondta a királysága tíz megbízottjának példáját, amelyben a királyt megtagadta a népe. Azt mondta: **„Ellenségeimet pedig, akik nem akarták, hogy királyuk legyen, vezessétek ide, és öljétek meg a szemem láttára.” (Lukács 19:27)** Melyik a helyes viselkedés az ellenséggel szemben Jézus (BLV) szerint?

Szeressük, vagy gyűlöljük szüleinket?

Egy másik ellentmondás, amikor Lukács azt állította, hogy Jézus (BLV) azt mondta: **„Ha valaki követni akar, de nem gyűlöli apját, anyját, feleségét, gyermekeit, fivéreit és nővéreit, sőt még saját magát is, nem lehet a tanítványom.” (Lukács 14:26)** Egy másik versben Lukács említette, hogy egy ember megkérdezte Jézust (BLV) az örök életről, és ő azt felelte: **„(...)tiszteld apádat és anyádat!” (Lukács 18:20)**

A Márk szerinti evangéliumban Jézus (BLV) azt mondta: **„Szeresd felebarátodat, mint saját magadat!” (Márk 12:31)** A tanítványoknak szeretniük és tisztelniük, vagy gyűlölniük kell apjukat és anyjukat?

Lehetséges, hogy a Pokol tüze Krisztus (BLV) sorsa?

Máté említette, hogy Krisztus (BLV) azt mondta azokról, akik megsértik testvéreiket, hogy a pokolba kerülnek. Azt mondta: **„Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére.” (Máté 5:22)** Míg Lukács azt állította, hogy Krisztus megsértette két tanítványát, akik nem ismerték fel őt feltámadása után: **„Erre így szólt: «Ó, ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták jövendöltek.»” (Lukács 24:25)** Azt mondta Péternek is: **„Távozz tőlem, sátán!” (Máté 16:23)**, és egy másik versben azt mondta neki: **„Te kishitű – vonta kérdőre –, miért kételkedtél?” (Máté 14:31)** A keresztények szerint a Pokol tüze Krisztus sorsa, vagy ellentmondásosan ítélik meg ezeket a részeket?

Harmadik: Az ellentmondások az Ószövetség és az Újszövetség között

Az evangélisták ellentmondtak az Ószövetség íróival is különböző, történelmi és teológiai kérdésekben.

Ellentmondások Isten tulajdonságainak tekintetében

János azt mondta: **„Istent nem látta soha senki(..).” (János 1:18)**, és igaza volt. Azonban ez ellenkezik azzal, amit a Tóra mondott több helyen. Jakab azt mondta: **„színről színre láttam Istent, és életben maradtam.” (Teremtés könyve 32:30)**

Ugyanez az Exodus könyvében is szerepel, amikor Mózes (BLV) látni akarta Istent. Isten azt mondta neki: **„állj ide a sziklára. Ha majd elvonul előtted dicsőségem, a szikla mélyedésébe teszlek és kezemmel befödlek, amíg elvonulok előtted. Ha visszavonom a kezemet, hátulról látni fogsz, arcomat azonban nem láthatod.” (Exodus 33:21-23)**

Emellett János ellentmondott annak, amit Lukács mondott, amikor azt mondta, hogy István látta Isten képét és dicsőségét: **„Ő azonban a Szentlélekkel eltelve fölnézett az égre és látta az Isten dicsőségét és Jézust az Isten jobbján. Felkiáltott: «Látom, hogy nyitva az ég, és az Emberfia ott áll az Isten jobbján».” (Apostolok Cselekedetei 7:55-56)**

János azt mondta, hogy senki sem hallotta Isten, az Atya hangját. Azt mondta: **„Tehát maga az Atya tesz mellettem tanúságot, aki küldött. Ám ti sem szavát nem hallottátok, sem színét nem láttátok.” (János 5:37)**, tehát senki nem hallotta Isten hangját, ami ellentmond azzal, amit a Tóra említ, hogy Izrael népe hallotta Isten hangját, amikor beszélt velük a Hóreb hegyen: **„S az Úr szólt hozzátok a lángok közül, hallottátok dübörgő szavát. Alakot nem láttatok, csak hangot (hallottatok).” (Deuteronomium 4:12)** Hallották az emberek Isten hangját, vagy nem?

Pál Istent helyesen jellemezte, amikor azt mondta: **„Isten ugyanis nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek az Istene.” (1 Korintus 14:33)**

Azonban ellentmondott azzal, amit a Teremtés könyve említett: **„Így szólt: «Nézzétek, egy népet alkotnak és egy nyelvet beszélnek(...). Ezért szálljunk le és zavarjuk össze nyelvüket, hogy senki ne értse a másik nyelvét!” Az Úr tehát szétszórta őket onnét az egész földön,(...) Úr ott zavarta össze az egész föld nyelvét és onnét szórta szét őket az Úr az egész földön.” (Teremtés könyve 11:6-9)**

Minden étel megengedett?

A Tóra említi, hogy milyen ételt lehet, és milyet nem lehet enni (Lásd: Leviticus 11:1-47). Azonban Márk azt mondta, hogy Jézus (BLV) ellentmondott ennek, és furcsa dolgokat mondott; hogy minden ételt megengedett nekik. **„Hallgassatok rám mindnyájan – mondta –, és értsétek meg: Kívülről semmi sem kerülhet be az emberbe, ami beszennyezhetné. Hanem ami belőle származik, az teszi az embert tisztátalanná.” (Márk 7:14-15)**

Nehéz volt a tanítványoknak ezt megérteni, ezért ismét megkérdezték, és azt felelte: **„«mert nem hatol a szívébe, hanem csak a gyomrába: aztán a félreeső helyre kerül?» Ezzel tisztának minősített minden ételt.” (Márk 7:19)** Ez a legfurcsább módja az étel tisztasága leírásának, és ez ellenkezik a Tóra Törvényével.

Ki vette meg Szichem földjét?

Ellentmondás feszül az Apostolok Cselekedetei és a Teremtés könyve között azzal kapcsolatban, hogy ki vette meg Szichem földjét a Hámor fiaitól: Ábrahám, vagy Jákob?

Az Apostolok Cselekedetei szerint: **„Jákob így Egyiptomba költözött, ott is halt meg, s atyáink szintén. Szichembe szállították, és abban a sírban temették el őket, amelyet Ábrahám ezüstpénzen vett meg a szichemi Hámor fiaitól.” (Ap. Csel. 7:15-16)**

A Teremtés könyvében: **„Jákob Paddan-Aramból való visszatérése után szerencsésen elért Szichem városához, amely Kánaán földjén fekszik. A város előtt ütötte fel sátortáborát. A darab földet, ahol táborát felállította, száz pénzegységért megvásárolta Szichem atyjának, Hámornak a fiaitól.” (Teremtés könyve 33:18-19)**

A hiba az Apostolok Cselekedetei írójánál van, mert a föld, amit Ábrahám vett, az Hebron földje Galileában. Efrontól vette, és itt temette el Sárát, és itt lett ő is eltemetve. A Teremtés könyvében azt olvashatjuk: **„Ábrahám lemérte az árat Efronnak, amit az a hettiták jelenlétében megnevezett: négyszáz ezüstsékel,(...) Ezután Ábrahám eltemette a feleségét, Sárát a barlangban, a machpelai telken, Mamrétól keletre, Kánaán földjén." (Teremtés könyve 23:16-19)** Ki vette Szichem földjét, Ábrahám, vagy Jákob?

Hány évig uralkodott Saul Izrael népe felett?

Sámuel könyve szerint Saul két évig uralkodott Izrael népén: **„Saul már egy éve volt király, és uralkodásának második esztendejébe lépett Izráelben" (1 Sámuel 13:1)**[83], amely ellentmond az Apostolok Cselekedeteinek: **„Ekkor királyt kértek maguknak, Isten pedig Sault, Kís fiát, a Benjámin törzséből való férfit adta nekik negyven esztendőre." (Apostolok Cselekedetei 13:21)**. Saul negyven vagy két évig uralkodott?

Ki Isten fia, akiről Dávid prófétált?

Pál említette a Zsidóknak szóló levelében Isten ígéretét Dávidnak a fiáról, Salamonról, de ezt Krisztusról (BLV) szóló jövendölésként állította be. Azt mondta: **„ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit mindennek örökösévé tett(...) Annyival feljebb való az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt náluk. Mert az angyalok közül kinek mondta valaha Isten: «Fiam vagy te, ma nemzettelek téged», majd pedig: «Atyja leszek, és ő az én Fiam lesz»?" (Zsidók 1:2-5)**

[83] Revideált Új Fordítás Biblia

Pál ezt a részt Sámuel második könyvéből idézi (7:14), és szerinte Krisztusra utal: **„Atyja leszek, és ő az én fiam lesz." (2 Sámuel 7:14)** Pál azt gondolta, hogy ez a rész megjövendöli Krisztust (BLV) és idézte levelében. Azonban ez az idézet nem helytálló, mivel Dávidnak szól. Isten azt mondta Nátán prófétának, hogy mondja el Dávidnak: **„Most azért ezt mondd szolgámnak, Dávidnak:(...) Ha majd letelik az időd, és pihenni térsz őseidhez, fölemelem majd utódodat, aki a te véredből származik, és szilárddá teszem az ő királyságát... Atyja leszek, és ő az én fiam lesz. Ha bűnt követ el, megfenyítem férfihoz illő bottal, embereknek kijáró csapásokkal(...) Nátán pontosan e beszéd és látomás szerint beszélt Dáviddal." (2 Sámuel 7:8-17)**

A jövendölés olyan valakiről szól, aki Dávidtól született, nem a gyermekei közül, aki uralkodni fog Izrael népén Dávid halála után. Olyan valakiről, aki Isten házát építi meg, és akit Isten megbüntet, ha nem követi a Törvényt. Mindezek a jellemzők az Ószövetség szerint beteljesedtek Salamon személyében.

A Krónikák könyve említi is, hogy ez a személy Salamon. Azt mondja: „**De fiad fog születni, ő a nyugalom embere lesz, mert mindenfelől nyugalmat adok neki ellenségeitől. Salamon lesz a neve, mert békességet és nyugalmat adok Izráelnek az ő idejében. Ő épít majd házat nevem tiszteletére. Ő fiam lesz, és én atyja leszek, és örökre megszilárdítom királyi trónját Izráelben." (1 Krónikák 22:9-10)**

Kit hívot ki Isten Egyiptomból?

Egy másik változtatás az állítólagos próféciákkal kapcsolatban, amit Máté mondott Jézus (BLV) visszatéréséről Egyiptomból gyermekkorában. Máté azt mondta: **„És ott maradt Heródes haláláig. Ez azért történt, hogy beteljesedjen, amit az Úr mondott a próféta által: «Egyiptomból hívtam el fiamat.»" (Máté 2:15)** Azt állította, hogy ez beteljesítette a Hóseás könyvében lévő jóslatot (lásd: Hos 11:1-2).

Azonban a Hóseás könyvében található résznek semmi köze Krisztushoz; ez Izrael népének visszatéréséről szól Mózessel Egyiptomból. Jákobról, majd a fiairól szól, és az ő Egyiptomból való visszatérésükről, valamint bálványimádásukról és arról, hogy figyelmen kívül hagyták Isten hívását. **„Mikor Izrael gyermek volt, szerettem őt, és Egyiptomból hívtam el fiamat. Minél inkább hívtam, annál távolabbra mentek; áldozatokat mutattak be a Báloknak és égő áldozatokat a bálványoknak.” (Hóseás 11:1-2)**

A szövegnek semmi köze nincs Krisztushoz. A bálványimádás Krisztus előtt történt. Nem illeszthető azokra, akik Krisztus idejében éltek, mert a zsidók bűnbánatot tartottak, és abbahagyták a bálványimádást ötszázharminchat évvel Krisztus születése előtt, mikor megmenekültek Babilonból. Ezek után a bűnbánat után nem tértek vissza a bálványimádáshoz, ahogyan ez a Szent Biblia olvasói számára közismert, és a történelemkönyvek is bizonyítják.

Negyedik: A keresztények az ellentmondások elismerése és az arrogancia között

A keresztény tudósok kétségbeesett és naiv kísérleteket tettek arra, hogy ezeket az ellentmondásokat kibékítsék és összeegyeztethetőként, vagy egymást kiegészítőként tálalják. Azonban mindezek a próbálkozások gyakran hiábavalónak tűnnek, és az összeegyeztetésekre nincs bizonyíték.

Ezért a zsidó kritikus és filozófus, Espinoza helyesen magyarázta el a Tórát, és mondása az Újszövetségre is alkalmazható: *„Ha valaki azt gondolja, hogy általánosságban beszélek, alapok nélkül, megkérem, hogy mutasson egy bizonyos rendszert ezekben az elbeszélésekben, amelyet követni lehet a történészek írásaiban anélkül, hogy súlyos hibába csúsznánk. Az egyik, amire az embernek oda kell figyelnie, amikor igyekszik összeegyeztetni az elbeszélések magyarázatait, az a kifejezések, a módszerek és a szavak közötti kapcsolatok, és az, hogy ezeket meg kell magyaráznia, hogy követhessük magyarázatát írásainkban.*

Kész vagyok meghajolni tiszteletből azok előtt, akik képesek erre a feladatra, és arra, hogy Apollónak nevezzem őket.

Be kell vallanom, hogy nem találtam olyan embert, aki megpróbálkozott volna ezzel, annak ellenére, hogy sokáig kerestem. Annak ellenére, hogy gyerekkorom óta telítődtem a Biblia általános felfogásával, lehetetlen volt nem elérni azt, amit elértem. Akárhogy is, nem kell itt vesztegetni az olvasó idejét, fel kell ajánlani neki, kihívásként, hogy megkíséreljen egy reménytelen próbálkozást."[84]

Nagyon kevesen ismerik fel az igazságot. Közöttük vannak a keresztény magazin, a *Világos igazság*. 1975. júliusi számukban azt olvashatjuk: *„A Bibliát sokan vádolják következetlenségekkel, amelyre a tudósok máig nem tudtak választ adni. Tele van olyan dolgokkal, aminek a hitetlenek és az ateisták örülnek. A tudósok a mai napig küzdenek néhány kérdéssel. Senki nem tagadja, hogy ez így van, csak az, aki nem ismeri a Bibliát."*

[84] Yahya Rabee, *A szent könyvek pontosság és átírás között*, 325. old.

Az Újszövetség törvénykezési és etikai hatásai

Krisztus azt mondta: **„Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik báránybőrbe bújva jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Tüskebokorról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fügét? Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, a rossz fa sem hozhat jó gyümölcsöt. Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják, és tűzre vetik. Tehát gyümölcseikről ismeritek meg őket." (Máté 7:15-20)**

A muszlimok bemutatják ezt a Biblia-részletet, és megkérik a keresztényeket, hogy tekintsék ezt bírónak, majd az eredmény megmutatja a helyest és a helytelent.

A keresztény társadalmak valósága

Ha megnézzük a keresztény társadalmakat általában, a tudósok egyre növekvő számú problémákat figyeltek meg, mint házasságtörés, homoszexualitás, öngyilkosság, rasszizmus, családok szétesése, rossz társadalmi kapcsolatok, alkohol, drogok, vallásoktól való elidegenedés és az ateizmus általánossá válása, és kegyetlenség más nemzetekkel szemben.

A *Ponte* német magazin kiadott egy statisztikát a németek hitéről, és az eredmény az lett, hogy a németek 65%-a hisz Istenben, és 50%-uk hisz a halál utáni életben és az Ítéletben.

Dél-Afrikában, ahol a keresztények aránya 98%, a fehéreknél a családon belüli erőszak 8%, az Egyesült Államokban az alkoholfüggők száma Jimmy Swegart tiszteletes szerint negyvennégy millió, és ehhez még hozzáadódik a tízmillió rendszeresen alkoholt fogyasztók száma.

John Weston végzett egy kutatást, és az eredménye szerint az amerikai társadalom 4%-a tartja magát homoszexuálisnak vagy

leszbikusnak egész életében, és 10%-a három évig így élt. A Brit Szülők Szövetsége adatai szerint a 16 éves lányok felének volt már szexuális tapasztalata.

Az Újszövetségnek hogyan nézz szembe ezzel a valósággal?

Az ember csodálkozhat, hogy az evangéliumnak ki kellene javítania ezeket a szörnyűségeket és járványszerű adatokat. Az evangéliumnak van kapcsolata ezekkel a számokkal?

A válasz az evangélium törvénykezésének képtelenségében található, hogy nem tudja ezeket az állapotokat megoldani a keresztény társadalmakban. Nem hazugság, ha azt mondjuk, hogy a Szent Biblia az egyik oka e társadalmakban található romlottságnak, közvetetten vagy közvetlenül.[85]

A könyv felelőssége ezekért a bűnökért különböző a hatásokat tekintve, de egészében tartalmazza a problémák okát és gyökerét. Ez megmutatja, hogy nem Isten szava, mert Isten pontosan azért küldte a prófétáit a könyvekkel, hogy vezessék az embereket, és kivigyék őket a sötétségből a fényre.

Első: Az Újszövetség ellenkezik az emberi természettel.

Sok olyan rész van az Újszövetségben, amely ellenkezik az emberi természettel, és ez negatív erkölcsi és társadalmi hatást gyakorol az olvasókra. Ezek közül valók a következők:

[85] Ez nem azt jelenti, hogy a Szent Biblia nem tartalmaz nemes tanításokat, amelyek a próféták fénye és vezetése. Azonban ezek a tanítások összekeveredtek a hamis átírásokkal, és ezért nehéz őket felismerni.

♦ Az Újszövetség arra buzdít, hogy az ember ne házasodjon, és maradjon egyedülálló. Pál azt mondta: **„A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is.” (1 Korintus 7:8)** Egy másik versben azt mondta: **„test törekvése ellenségeskedés Istennel” (Rómaiak 8:7)** Ezért Pál szerint az emberek, akik isznak, esznek, alszanak, házasodnak, és más emberi szükségleteket elégítenek ki, ellenségesek lesznek Istennel.

Pál azt mondta, hogy egy rossz gondolat hatalmába kerítette, ez ellenkezés a test és a lélek között. **„Mert a test kívánsága a Lélek ellen tör, a Léleké pedig a test ellen, ezek viaskodnak egymással, hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek.” (Galácia 5:17)** Ez a feltételezett konfliktus a lélek és a test között tönkreteszi az emberi életet, amely nem lehet boldog, csak ha harmóniát ér el a test szükségletei és a lélek vágyai közt.

Jakab tanítvány túlzásba esett az evilág szeretete ellen figyelmeztetve, és nem tett különbséget jó és rossz között. Azt mondta: „**Paráznák, nem tudjátok-e, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés Istennel? Ha tehát valaki a világgal barátságot köt, ellenségévé válik Istennek.” (Jakab 4:4)** A jó, a szülők szeretete, az emberek szükségletei, mint a házasság, az utódnemzés, az étel és az ital ellenségesség Istennel szemben!

Máté említette, hogy Krisztus azt kérte, hogy el kell fordulni a világtól, beleértve a tisztességes emberi élet alapvető szükségleteit is. Egy ember elment Krisztushoz és azt mondta, hogy megtanulta az összes parancsolatot: „**Ezt mind megtartottam, mi fogyatkozás van még bennem? Jézus így válaszolt neki: Ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem! Amikor hallotta az ifjú ezt a beszédet, szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt. Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: Bizony mondom nektek, hogy gazdag ember nehezen megy majd be a mennyek országába. Ismét mondom nektek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni. Amikor**

meghallották ezt a tanítványok, nagyon megdöbbentek, és így szóltak: Akkor kicsoda üdvözülhet?" (Máté 19:20-25) Ez a rész és más hasonlók az élet alapjai ellen vannak, amelyek civilizációkat építenek.

Hasonlóképpen, amikor látunk egy hívást a lustaságra, amelytől az emberiség tönkremenne, ha ezt tenné, Lukács azt mondta: **„Tanítványaihoz pedig így szólt: Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek, mert több az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál. Nézzétek meg a hollókat: nem vetnek, nem is aratnak, nincsen kamrájuk, sem csűrük, Isten mégis táplálja őket.(...) Nézzétek a liliomokat, miként növekednek: nem fáradoznak, nem is fonnak(...) Ti se kérdezzétek tehát, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, és ne nyugtalankodjatok!(...) Inkább keressétek az ő országát, és ezek ráadásként megadatnak majd nektek." (Lukács 12:22-31)**

Egy másik konfliktus az emberi természettel az Újszövetség értelmetlen gondolatai. Krisztust idézve Máté azt mondta: **„De én azt mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket." (Máté 5:44)** Amellett a tény mellett, hogy az ellenségek szeretete lehetetlen, és a keresztény társadalmak soha nem valósították meg, lehetetlen, hogy Krisztus azt kérné, hogy szeressük a sátánt, az emberiség legnagyobb ellenségét. Ugyanezt mondhatjuk az emberiség démonjaira, akiket Isten nem szeret, és nem helyes, ha az emberek szeretik őket.

Furcsa, hogy a könyv azt kéri a hívőktől, hogy szeressék az ellenségeiket, bármit is tettek, míg máshol a hívőktől el van várva, hogy gyűlöljék azokat, akik jót tettek velük, vagy a szüleiket, testvéreiket és fiaikat. A gyűlölet egy alapvető követelmény, hogy Jézus (BLV) tanítványa legyen valaki, ahogy Lukács állította: **„Ha valaki hozzám jön, de nem gyűlöli meg apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit, sőt még a saját lelkét is, az nem lehet az én tanítványom." (Lukács 14:26)**

Második: Az Újszövetség törvénykezési csődje

Az evangéliumok törvényei képtelenek arra, hogy egy egyenes, teljes életet hozzanak létre, és lehetetlen, hogy az élet helyes irányba menjen velük. Máté Krisztusnak tulajdonította a következő mondást: **„De ha valaki megüti a jobb arcodat, fordítsd felé a másikat is.” (Máté 5:39)** A szöveg alternatívát kínál a büntetlenségre, tehát eltörli a megtorlás törvényét, vagy erkölcsileg hozzátesz valamit, amelyből hiányzik az ésszerűség, mintha a sértés és az igazságtalanság elfogadására buzdítana, amely kétségtelenül nagy oka a romlás és a gonoszság elterjedésének.

Ehhez hasonlóan Lukács azt mondta: **„Aki arcul üt téged, tartsd oda annak arcod másik felét is, és aki elveszi felsőruhádat, attól alsóruhádat se tagadd meg! Adj mindenkinek, aki kér tőled, és aki elveszi a tiedet, attól ne követeld vissza!” (Lukács 6:29-30)** Megtenné ezt bármelyik bölcs ember? Ha az emberek ezt tennék, milyen igazságtalanság, elnyomás, és gonoszság terjedne el?

Itt elgondolkozunk: Ha ez a szöveg Krisztus szava, miért szegte meg, amikor a főpap megverte: Nem fordította felé a másik orcáját, hanem azt mondta: **„Ha rosszat mondtam, bizonyítsd be, hogy rossz volt, ha pedig jót mondtam, miért ütsz engem?” (János 18:23)**

Van egy másik kérdés is, amely válaszra vár: Az egyház alkalmazta ezt a törvényt bármikor? Vagy a valóság az, hogy ez lehetetlen, tehát ha az egyház és Krisztus számára lehetetlen, akkor mások számára is az.

Az Újszövetség megtiltja a válást, kivéve, ha a házastárs házasságtörést követ el. **„Amit tehát Isten egybekötött, azt ember el ne válassza!(...) Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - a paráznaság esetét kivéve -, és mást vesz feleségül, az házasságtörő.” (Máté 19:6-9)**

Pontosan ez a törvény az, amely a házasságtörések elterjedésének egyik oka. Ez marad az egyetlen megoldás és lehetőség azok számára, akiknek problémás a házassága az élet nehézségei és az emberi természet különbségei miatt; akiknek az Újszövetség lehetetlenné teszi, hogy életüket újra tisztaságra építsék fel.

Ez a furcsa törvény nem hozza helyre az életet. Sok dolog van, amely lehetetlenné teheti a házastársak közös életét, és akkor az egyetlen megoldás a válás marad, és ennek megakadályozása sokkal nagyobb károkat okoz. Ezért a protestáns egyház megengedi a válást, amelyet sok más egyház is igyekszik hitelesíteni, hogy kikerüljenek e furcsa törvény alól.

Máté kijelentése a válás tilalmának okáról: **„Amit azért Isten összekötött, azt ember ne válassza ketté.” (Máté 19:6)** Ez nem igaz, mert a házasságot nem Isten hozta létre. Ez egy megegyezés a két házasulandó között Isten törvényeivel összhangban; mint Isten többi törvénye esetében is.

Egy másik törvénykezési csődje az Újszövetségnek a több feleség tilalma, ahogy az (1 Korintus 7:5)-ből érthető, amelyet a keresztény egyházak többsége hirdet. A statisztikák megmutatják, hogy a nők száma folyamatosan nő. Angliában négymillióval több nő van, Németországban ötmillióval, Amerikában nyolcmillióval. Hogyan oldja meg az Újszövetség ezt a problémát, amely csak nő, ha a keresztények Pál szavát követik, hogy hagyják el a házasságot, és maradjanak egyedülállóak: **„A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is. Ha azonban nem tudják magukat megtartóztatni, házasodjanak meg.” (1 Korintus 7:8-9)**

Az eredménye ennek az oktatásnak azok a botrányok, amelyek minden nap megrázzák az egyházat, és amelyek bebizonyítják, hogy az emberek nem tudnak felülkerekedni természetükön, és hogy ez az útmutatás nem Isten szava, mert Isten tudja, hogy mely az az életmód, amely megfelelő a teremtményei számára.

Harmadik: A Törvény eltörlésének szerepe a romlásban és a szétesésben

Azonban mindaz, amit eddig említettünk, a csapásnak csak a mellékhatásai. A legnagyobb probléma, amelyet a keresztény közösségek tapasztaltak, az a megváltás és a bűnök eltörlésének a hittétele. Ez a hittétel az, ami miatt Krisztus keresztre feszítésében való hit elég az ember megváltásához; és felszabadítja őt a törvény és a parancsolatok átkától. Pál eltörölte mindenféle bűn büntetését, mint házasságtörés, alkoholfogyasztás, gyilkosság, korrupció.

Szerinte a Krisztusban való hit, aki keresztre lett feszítve értünk, eltörli bűneinket, mindegy, milyen nagyok voltak. Ennek következtében az e szövegekben hívő emberek mindenféle bűnöket el fognak követni, mert nem félnek Isten büntetésétől.

Pál Isten törvényét, amely finomítja az emberi viselkedést, átoknak nevezte: **„Krisztus megváltott minket a törvény átkától.” (Galácia 3:13)** Kijelentette, hogy nincs szükség rá Jézus keresztre feszítése után. **„Tehát a törvény nevelőnk volt Krisztusig, hogy hit által igazuljunk meg. De miután eljött a hit, többé nem vagyunk a nevelőnek alávetve.” (Galácia 3:24-25)**

Biztosította a törvény eltörlését: **„Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette(...) miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelenné tette.” (Efézus 2:14-15)** Azt is mondta: **„tudjuk, hogy az ember nem a törvény cselekedetei alapján igazul meg, hanem a Krisztus Jézusba vetett hit által.” (Galácia 2:16)** Azok, akik továbbra is a törvényt akarják követni, szerinte megsértik Krisztust. **„Ha törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól.” (Galácia 5:4)**

Biztosítja, hogy nincs szükség jócselekedetekre. Azt mondta: **„mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.” (Galácia 2:21)** Azt is mondta: **„Milyen törvény által? A cselekedeteké által? Nem, hanem a hit törvénye által. Hiszen azt tartjuk, hogy hit által igazul meg az ember, a törvény cselekvésétől függetlenül.” (Rómaiak 3:27-28)** Pál

abban hitt, hogy a Krisztusban való hit a jósághoz ás a megváltáshoz vezet, és nincs szükség törvényre és cselekedetekre. **„Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink alapján, hanem saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk. Ez most nyilvánvalóvá lett a mi Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által, aki megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet." (2 Timóteus 1:9-10)**

Biztosította ezt a furcsa értelmezést egy másik kijelentésével: **„De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által." (Titusz 3:4-5)** Tehát ellentmondott a Tórának, és kijelentette, hogy minden étel engedélyezett (Lásd: Deuteronomium 14:1-24).

Azt mondta: **„Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézus által, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem csak ha valaki valamit tisztátalannak tart, annak tisztátalan az." (Rómaiak 14:14)** Azt is mondta: **„Minden tiszta a tisztának, de a tisztátalanoknak és a hitetleneknek semmi sem tiszta." (Titusz 1:15)**, **„Mert Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, ha hálaadással élnek vele." (1 Timóteus 4:4)**

Meghatározta, hogy ki a jó saját hittétele szerint: **„Isten ingyen igazít meg az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban lett váltság által. Őt rendelte Isten engesztelő áldozatul az ő vére által azoknak, akik hisznek. Ebben mutatta meg igazságát. A korábban elkövetett bűnöket ugyanis elengedte türelmében, hogy e mostani időben megmutassa igazságát: mert ő igaz, és igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz." (Rómaiak 3:24-26)**

Kijelentette a megváltás új feltételeit: **„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz." (Rómaiak**

10:9), és Márk is: **„Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözül, aki pedig nem hisz, elkárhozik." (Márk 16:16)**

Egy másik versben kijelentette, hogy a megváltást az egész emberiség megkapta. **„hanem mindnyájunkért odaadta" (Rómaiak 8:32)** és János elmagyarázza ezt: **„az igaz Jézus Krisztus mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a miénkért, hanem az egész világ bűnéért is." (1 János 2:1-2)** Ezt biztosította a következő kijelentésével: **„És mi láttuk, és bizonyságot teszünk arról, hogy az Atya elküldte a Fiát a világ üdvözítőjéül." (1 János 4:14)**

Megváltást adott minden embernek a bűneik figyelembevétele nélkül. Tehát eszerint a doktrína szerint az emberek, akik bemennek a mennybe (Isten királyságába), a lehetnek akár a legrosszabb, legetikátlanabb emberek.

Ezek a részek nagy hatást gyakoroltak a keresztényekre; úgy értelmezték, hogy mindent szabad. Luther Márton, a protestáns egyház alapítója azt mondta: *„Az evangélium nem kéri tőlünk, hogy tegyünk megváltásunkért, hanem ellenkezőleg, elutasítja tetteinket. Hogy megmutatkozzon jóságunk ereje, bűneinknek nagyoknak és számosaknak kell lenniük."*

Mila Nekton *Isteni helyek* című könyvében azt írja: *„Ne aggódj, ha tolvaj, házasságtörő, vagy bűnös vagy. Csak ne felejtsd el, hogy Isten egy nagyon kedves szülő, aki megbocsátotta bűneidet sokkal azelőtt, hogy elkövetted őket."*[86]

Így felfedeztük, hogy ami Európátokban és általában a keresztény társadalmakban történik, az emiatt a könyv miatt van, amelyről a keresztények ragaszkodnak hozzá, hogy azt tartsák – nagyfokú káros volta ellenére – hogy ez Isten útmutató szava, amely a jósághoz és a mennyhez vezet.

[86] Omayma Shaheen, *Az eredendő bűn a zsidóságnál, a kereszténységnél és az iszlámnál*, 148. old, ‘Abd al Kareem al-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 374. old.

Ez Krisztus?

Az utolsó lépcsőfoka annak, hogy bemutassuk: az Újszövetség nem Isten szava, hogy rámutatunk néhány olyan jellemzőre és tettre, amelyet az Újszövetség Jézusnak (BLV) tulajdonít. Ezek a tettek és jellemvonások nem lehetnek egy nemes és bölcs ember birtokában. Hogyan lehetnének Jézus (BLV) tulajdonságai, akit a Mindenható Isten jó példaként küldött az emberiséghez?

Az Újszövetség sok részben megsérti Jézust (BLV), és az, hogy más részekben dicséri őt, ez nem oldja meg a helyzetet. Ezek közül valók a következő példák:

Márk azt állította, hogy Jézus (BLV) nem akarta tanítani a gyenge hitűeket, csak a tanítványait. Márk azt mondta: **„Amikor egyedül maradt, tanítványai a tizenkettővel együtt megkérdezték, mi a példabeszédek értelme. Ezt felelte nekik: «Megkaptátok az Isten országa titkát, a kívülállók azonban mindent példabeszédben kapnak, hogy nézzenek, de ne lássanak, halljanak, de ne értsenek, nehogy megtérjenek s bocsánatot nyerjenek.» Aztán így folytatta: «Nem értitek ezt a példabeszédet. hogy értitek meg akkor majd az összes példabeszédet?»(…) Sok hasonló példabeszédben hirdette nekik a tanítást, hogy megértsék. Példabeszéd nélkül nem tanított. Mikor tanítványaival magukra maradtak, mindent megmagyarázott nekik.” (Márk 4:10-34)** Márk szerint Jézus (BLV) csak a tanítványainak magyarázta el a tanításait, másoknak csak példázatokat mondott: **„Nézzenek, de ne lássanak, halljanak, de ne értsenek”** és ezt azért tette, hogy félrevezesse őket **„nehogy megtérjenek, s bocsánatot nyerjenek”**.

Az evangéliumok említik Jézus (BLV) tanácsát édesanyánkról és édesapánkról. Azonban azt is említik, hogy megsértette édesanyját, amikor a Kánai menyegzőn volt. János mondta, hogy Jézus édesanyja (BLV) eljött, és megkérte őt, hogy a vizet borrá változtassa. Jézus (BLV) azt mondta neki: **„Mit akarsz tőlem, asszony! Még nem jött el az én órám.” (János 2:4)**; ugyanígy

szólította meg a bűnös nőt, akit azért hoztak, hogy megkövezzék: **„Asszony, hová lettek? Senki sem ítélt el?” (János 8:10)**

Amikor az egyik tanítvány eljött és elmondta Jézusnak (BLV), hogy édesanyja és testvérei várják, hogy beszéljenek vele, nem állt fel, hogy fogadja őket. Ellenkezőleg, Máté állítása szerint azt mondta: **„De ő megkérdezte azt, aki szólt neki: «Ki az anyám s kik a rokonaim?» Aztán kitárta tanítványai felé karját, s így szólt: «Ezek az anyám és testvéreim! Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám.»” (Máté 12:48-50)** Lehetséges, hogy Krisztus így elhanyagolta az édesanyját; nem ő volt a tiszta szűz, akinek az angyal megjelent?

Jézus nem olyan volt, ahogy az evangéliumok állítják; kedves volt édesanyjával, ahogy a Szent Korán mondja róla:

„(És meghagyta még, hogy:) «Az anyámmal szemben kegyes legyek! És nem tett engem zsarnokoskodó szerencsétlenné.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Mariam:32]

Egy másik versben az evangéliumok azzal vádolják, hogy bort ivott. Máté azt mondta, hogy Jézus (BLV) azt mondta a zsidóknak: **„Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, s azt mondják rá, lám a falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja.” (Máté 11:19)**

Ez az, amit az evangéliumok mondanak Jézusról és édesanyjáról (BLV). János azt mondta Máriáról, Jézus édesanyjáról (BLV), hogy bort készített a menyegző vendégeinek. Ezzel ellenkezőleg a Szent Korán azt mondja, hogy ő volt a legtisztább minden nő között:

„Midőn mondták az Angyalok: «Ó Mariam *(Mária)***! Bizony Allah kiválasztott téged és megtisztított. És kiválasztott téged a világok asszonyai fölé.»” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Ál-Imrán:42]**

Pál teljessé tette a tragédiát, amikor azt kérte az emberektől, hogy igyanak bort: **„Ezentúl ne csak vizet igyál, hanem gyomrod és gyakori gyengélkedésed miatt egy kevés bort is." (1 Timóteus 5:23)** Mi több, a Példabeszédek könyve a borivást a szegények problémái megoldásának tekinti; elfelejtteti velük az élet problémáit és fájdalmait. **„A kétségbeeső kapjon erős italt, és a bort az elkeseredettnek adjátok. Hadd igyék, aztán felejtse nyomorát, és ne gondoljon többé a kínjaira." (Példabeszédek 31:6-7)** Azonban a keresztény társadalmak nem egy kevés bort használtak, ahogy Pál tanította: alkoholisták tízmillióival rendelkeznek. Ez a Szent Biblia egy másik hatása.

Lukács említett egy furcsa dolgot Jézusról (BLV). Azt mondta, hogy Jézus (BLV) azt mondta a tömegnek: **„Ha valaki követni akar, de nem gyűlöli apját, anyját, feleségét, gyermekeit, fivéreit és nővéreit, sőt, még saját magát is, nem lehet a tanítványom." (Lukács 14:26)**, majd folytatta lehetetlen feltételeit: **„Így hát, aki közületek nem mond le mindenéről, amije csak van, nem lehet a tanítványom." (Lukács 14:33)**

Ezek a feltételek nemcsak nem megfelelőek az emberi természethez – ahogy korábban említettem, hanem lehetetlenek is. Mi több, a rokonok gyűlölete etikátlan és erkölcstelen, és nem valószínű, hogy Jézus (BLV) azt kérte volna az emberektől, hogy gyűlöljék édesanyjukat és édesapjukat, és szeressék ellenségeiket, köztük a sátánt.

Az is helytelen, ha Jézusnak (BLV) tulajdonítjuk, aki a béke prófétája volt, a következő szörnyű mondást. Jézust (BLV) idézve Máté azt mondta: **„Ne gondoljátok, hogy békét jöttem hozni a földre. Nem békét jöttem hozni, hanem kardot. Azért jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyet anyósával. Az embernek a tulajdon családja lesz az ellensége." (Máté 10:34-36)** Ez egy hatalmas sértés ez iránt a nagy próféta iránt, és az írók hazugságát mutatja, akikről a keresztények azt állítják, hogy Isten szavait írták le.

Hasonlóképpen Lukács azt mondta: **„Azért jöttem, hogy tüzet dobjak a földre. Mi mást akarnék, mint hogy lángra lobbanjon!(...) Azt hiszitek, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Nem azt, hanem – mondom nektek – meghasonlást. Ezentúl ha öten lesznek egy házban, megoszlanak egymás közt: három kettő ellen, és kettő három ellen. Meghasonlik az apa a fiával és a fiú az apjával, az anya a lányával és a lány az anyjával, az anyós a menyével, és a meny az anyósával.” (Lukács 12:49-53)** Az evangélium írói igazat mondtak, amikor azt mondták, hogy Jézus (BLV) az erkölcstelenség prófétája?

Máté szerint egy ember követni szerette volna Jézust (BLV), részt akart venni ebben a megtiszteltetésben, de előtte megkérte, hogy engedje meg, hogy eltemesse az apját. Jézus (BLV) elutasította a kérését és azt mondta: **„Kövess engem, és hagyd a holtakra, hadd eltemessék a halottaikat.” (Máté 8:22)**

Milyen ember tesz ilyet? Mi a hatása ennek a versnek a huszonegyedik századi olvasókra? Van ennek a furcsa versnek köze a keresztény társadalmakban észrevehető családi kapcsolatokhoz?

Egy másik tanítvány engedélyt kért Jézustól (BLV), hogy elbúcsúzzon a családjától, de ő nem engedte meg neki, és figyelmeztette őt. Lukács azt mondta: **„«Uram, követlek, de engedd meg, hogy előbb elbúcsúzzam a családomtól». Jézus így válaszolt: «Aki az eke szarvára teszi a kezét és hátrafelé néz, nem alkalmas az Isten országára.»” (Lukács 9:61-62)**. Tehát az a tanítvány nem érdemli meg Isten királyságát. Milyen vallás ez, és milyen tanítás? Ez az, amit Isten szavai kérnek tőlünk, hogy megtegyünk? Kétségtelen, hogy ezek és hasonló versek az oka a családok szétesésének Európában és a Nyugaton.

Egy másik sértés Jézus (BLV) iránt az, amit Máté írt: **„Amikor visszaértek a néphez, odalépett hozzá egy ember, térdre hullott előtte, s kérte: «Uram, könyörülj fiamon! Holdkóros szegény és sokat szenved. Hol tűzbe esik, hol meg vízbe. Elhoztam tanítványaidhoz, de ők nem tudták**

meggyógyítani.» Jézus így válaszolt: «Hitetlen és romlott nemzedék! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig tűrjelek benneteket? Hozzátok ide!» Jézus ráparancsolt, s az ördög kiment belőle. A gyerek azonnal meggyógyult.” (Máté 17:14-18) Nincs szükség erre a panaszra vagy a segítő szándék megsértésére.

Az evangéliumok ismét megsértik Jézust (BLV), amikor a kánaáni nő történetét említik. **„Ott a környékről közeledett egy kánaáni asszony és hangosan kérte: «Könyörülj rajtam, Uram, Dávidnak fia! A lányomat kegyetlenül gyötri az ördög.» De ő szóra sem méltatta. Erre odamentek hozzá tanítványai és kérték: «Teljesítsd kérését, hisz kiabál utánunk.» Ezt felelte: «Küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól.» Ám az asszony odajött, és e szavakkal borult le előtte: «Uram, segíts rajtam!» De visszautasította: «Nem helyes elvenni a gyerekektől a kenyeret, s odadobni a kutyáknak.» Az asszony ellentmondott: «Igen, Uram, de a kutyák is esznek a maradékból, amely lekerül uruk asztaláról.» Erre így szólt Jézus: «Asszony, nagy a hited. Legyen hát akaratod szerint.» Még abban az órában meggyógyult a lánya.” (Máté 15:22-28)**

Nem könyörült rajta és nem segített neki, amíg el nem fogadta, hogy ő egy azok közül, akik olyanok, mint a kutyák – a gojok. **„Ezekért a szavakért menj, az ördög elhagyta a lányodat.” (Márk 7:29)** Nincs szükség erre az udvariatlanságra. Miért és hogyan nem segített annak a szegény nőnek, és hogy mondhatta, hogy ő – vagy minden goj – olyan, mint a kutyák?

Egy másik versben az evangéliumok szerint a gojokat a disznókhoz hasonlította. Máté azt mondta: **„Ne adjátok a szent dolgokat a kutyáknak és gyöngyeiteket se szórjátok a sertések elé.” (Máté 7:6)** Elfogadhatatlan, hogy rasszizmust tulajdonítanak Jézusnak (BLV), aki állításuk szerint az egész világ megváltására jött.

Will Durand *A civilizáció története* című könyvében azt mondta: *„Az ember durva és keserű részeket talál az*

evangéliumokban, amelyek az ellenkezői annak, amiket Jézusról olvashatunk a többi részben. Néhány első látásra távol van az igazságosságtól, más helyeken tele van durva sértésekkel és gyűlölettel.”

Az Újszövetség furcsaságai közé tartozik, hogy Jézust (BLV) átkozottnak nevezi. Az átok azt jelenti, hogy ki van zárva Isten könyörületéből, és ez a büntetése a bűnözőknek, bűnösöknek, és azoknak, akik nem követik Isten parancsolatait és Törvényét (Lásd: Deuteronomium 27:15-26).

Azonban Pál megfelelőnek találta, hogy Jézust (BLV) ilyen bűnösök egyikének tartsa. Pál azt mondta. **„Krisztus megváltott minket a törvény átkától, amikor átokká lett értünk. Hiszen az Írás szerint: «Átkozott mind, aki a fán függ.»” (Galácia 3:13)** Nem talált kapcsolatot a Mózes Törvénye szerinti felakasztottak átka és állítása között a keresztre feszített Krisztusról. Krisztust egy filozófiával tette átkozottá; hogy ő lett elátkozva minden bűnös és bűnöző helyett.

János említette, hogy Jézus (BLV) hazudott – távol áll ez tőle. Azt mondta, hogy a tanítványok megkérték Jézust (BLV), hogy menjen Jeruzsálembe az ünnep alatt, hogy tegyen csodákat. Jézus (BLV), János szerint azt mondta: **„«Menjetek hát föl az ünnepre, én azonban nem megyek föl, mert még nem telt be az időm.» Ezt mondta nekik, s ott maradt Galileában. De azután, hogy testvérei fölmentek az ünnepre, ő maga is fölment, csak nem nyilvánosan, hanem titokban.” (János 7:8-10)** Azt mondta nekik, hogy nem megy, majd elment titokban, hogy ne fedezzék fel a hazugságát – nagyon távol van ez tőle.

Ha az evangéliumok hazugságot tulajdonítanak a testté lett Istennek, mit várhatunk az emberektől? Ezek nyilvánvaló hazugságok, amelyeket a keresztényeknek nem lenne szabad Jézusnak (BLV) tulajdonítaniuk. Nem meglepő ezek után, ha a keresztények maguk is hazugokká válnak, miután elolvasták és elhitték ezeket a hazugságokat.

Az ember csodálkozhat a keresztény Nyugaton elterjedt meztelenségen. Azonban nem meglepő ez azoknak, akik elolvassák ezt a történetet Jézusról (BLV) a János szerinti evangéliumban. János azt mondta: **„Mégis fölkelt a vacsora mellől, levetette felsőruháját, fogott egy vászonkendőt, és maga elé kötötte. Aztán vizet öntött egy mosdótálba, majd hozzáfogott, hogy sorra megmossa, s a derekára kötött kendővel megtörölje tanítványainak a lábát(…) Amikor megmosta lábukat, fölvette felsőruháját, újra asztalhoz ült, és így szólt hozzájuk: «Tudjátok, mit tettem veletek?»" (János 13:4-12)**

Akik meztelenséget tulajdonítottak Jézusnak (BLV), nem szégyenkeztek meztelenséget tulajdonítani a tanítványoknak. János szerint a tanítványok úszni mentek, Simon teljesen meztelen volt, és Jézus (BLV) nem ismerte fel őt. **„Erre az a tanítvány, akit Jézus kedvelt, így szólt Péterhez: «Az Úr az!» Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét – mert neki volt vetkőzve – és beugrott a vízbe." (János 21:7)**

Az evangéliumok idézték, hogy Jézus (BLV) átkozta a zsidókat. Ez nem illik egy prófétához, akit Isten azért küldött, hogy vezesse és tanítsa a népének a kedvességet és az erkölcsöt; nem illik ahhoz, aki azt mondta: **„Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért." (Máté 5:44)**

Hogyan mondhatta ezt, mielőtt azt mondta: **„Jaj nektek, írástudók és farizeusok, ti képmutatók!(...) Jaj nektek, vak vezetők!(...) Kígyók, viperák fajzata! Hogy is kerülhetnétek el a kárhozat büntetését?" (Máté 23:13-33)**

Aki azt kérte, hogy áldják meg ellenségeiket, az mondhatta azt: **„Ti bolondok!" (Lukács 11:40)** és tarthat embereket kutyáknak és disznóknak? **„Ne adjátok a szent dolgokat a kutyáknak és gyöngyeiteket se szórjátok a sertések elé, különben még eltapossák lábukkal, és megfordulva széttépnek benneteket!" (Máté 7:6)**

Az evangéliumok szerint Jézus (BLV) a tanítványait is megsértette. Azt mondta a két tanítványnak, akik nem ismerték fel: **„Ó, ti balgák, milyen nehezen tudjátok elhinni, amit a próféták megjövendöltek."** **(Lukács 24:25)** és Péternek azt mondta: **„Távozz tőlem, sátán!"** **(Máté 16:23)** és azt mondta neki egy másik alkalommal: **„Te kishitű, - vonta kérdőre – miért kételkedtél?"** **(Máté 14:31)**

Máté szerint Jézus (BLV) megfenyegette azokat, akik ennél kevesebbet tettek. Máté azt mondta: **„Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére."** **(Máté 5:22)**

Pál átkozódott, és ehhez hasonlót mondott az embereknek: **„Óvakodjatok a kutyáktól, óvakodjatok a kontár munkásoktól."** **(Filippi 3:2)** Azt mondta, hogy részegesek, sértegetők és csalók nem öröklik Isten országát: **„Sem tolvaj, sem kapzsi, sem részeges, sem átkozódó, sem rabló nem örökli az Isten országát."** **(1 Korintus 6:10).**

Saját magát és Jézust (BLV) is beleszámolta, vagy mindketten fel voltak mentve, vagy hazugság volt ezeket az értelmetlenségeket az egyik legnagyobb küldöttnek tulajdonítani, és még mindig Isten szavának állítják ezt a könyvet?

Az evangéliumok folyamatosan sértegetik Jézust (BLV), akinek nincs leszármazása, azzal, hogy a leszármazását említik. Meglepő, hogy József, az ács leszármazását Jézus (BLV) leszármazásának állítják, akinek nincs édesapja. Nincs vér szerinti kapcsolat Jézus és József, az ács között. Annak még lenne értelme, hogy Mária leszármazását említenék, de Józsefét említeni értelmetlen.

Az evangélista sokszor említette, hogy József, az ács volt Jézus (BLV) apja. Lukács azt mondta: **„Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt anélkül, hogy szülei tudták volna. Abban a hitben, hogy az úti társaságban van(…) «Gyermekem, miért tetted ezt**

velünk? Íme, atyád és én szomorúan kerestünk.»” (Lukács 2:43-48)[87]

Jézus és József esete – annak ellenére, hogy nem igaz – bebiztosítja a zsidókat arról, amit a Talmudjuk állít a tiszta Máriáról és fiáról.

Amikor elolvassuk „Jézus” leszármazását Máténál, észrevesszük, hogy négy ősanyát is említ; Támár, a hettita Uriás felesége, Rahab és Ruth. Az ember kérdezhetné, mi a titka ezeknek az ősanyáknak az említése a többiektől külön? Ők különleges nők voltak? Van valami, amit tanulhatunk abból, hogy Jézus (BLV) az ő rokonuk?

Az Ószövetség mindeme ősanyákkal egy bűnt hoz kapcsolatba. Támár a törvénytelen Fáresz anyja volt, a férjének az apjától, aki őt egyik fia után a másikhoz adta. (Történetét Júdával lásd a következő helyen: Genezis 38:2-30)

Batseba, a hettita Uriás felesége az, akit az Ószövetség hamisan azzal vádol, hogy Dávid házasságtörést követett vele. Ő Uriás felesége volt, aki hadseregparancsnok volt, és teherbe esett Dávidtól majd Dávid a halálba küldte a férjét, és elvette őt feleségül. Gyermekeik között volt Salamon, Jézus (BLV) egyik ősapja. (Lásd a történetet a következő helyen: 2 Sámuel 11:1-4)

Rahab Salamon felesége, Boáz anyja volt, és mindketten – Máté szerint – Jézus (BLV) ősei. Őrá mondta Józsué: **„Egy prostituált, akinek a neve Rahab volt.” (Józsué 2:1)**, és elbeszélte történetét könyvében.

A moábita Ruth Boáz felesége volt, Óbéd anyja. A Tóra azt mondja: **„Sem ammonita, sem moábita nem léphet be az Úr**

---

[87] E verset kommentálva Samaan Kalhoon tiszteletes azt mondta: *„Kétségtelen, hogy Jézus gyerekkorától azt tanulta, hogy József az apja, és édesanyja nem mondta el neki, hogy József nem az igazi apja; nem mondta el neki csodás születését”*. Samaan Kalhoon, *A két evangélista megegyezése*, 77-78. old.

közösségébe, még a tizedik nemzedékük sem léphet be az Úr közösségébe sohasem." (Deuteronomium 23:4) Ez szerencsére nem érinti Jézust (BLV), aki a harmincadik generáció volt Ruth után. Ez a moábita ősanya jobb, mint a három másik, mert a Biblia nem említi, hogy házasságtörést követett volna el, csak elcsábította Boázt anyósa tanácsára. Anyósa azt mondta neki: **„Mosdj hát meg, végy illatszert, öltözz fel, és menj le a szérűre, de ne ismerjen föl előbb, csak ha befejezte az evést és az ivást. Amikor lefekszik, jegyezd meg a helyet, ahol alszik. Aztán menj, emeld fel a lábánál a takarót és feküdj oda. S ő majd megmondja, mit tegyél. «Mindent megteszek, amit mondasz» – felelte Ruth. Lement hát a szérűhöz, és megtett mindent, amit anyósa meghagyott neki." (Ruth 3:3-6)**

Az ember kérdezheti, hogy mi a titkolt gondolat e négy ősanya említésekor? Nem találok más magyarázatot, csak hogy be akarták szennyezni a próféták hírnevét és tisztességét Noétól kezdve Jézusig – Isten könyörülete és békéje legyen mindannyiukkal.

Máté evangéliumának magyarázatakor, Tadros Yakoob Malaty tiszteletes kétségbeesetten igyekezett megmagyarázni Máté hibáját, hogy ennyire megsértette Krisztust: *„Krisztus felvette magára ezt a tisztátalan rokonságot, hogy megtisztítsa; azt akarta mondani: «Ő, aki a bűnösökért jött, bűnösöktől született, hogy megtisztítsa mindenkinek a bűneit.»"*

Matta Al-Miskeen atya a négy ősanyát *„Négy ékszernek"* tekintette, akik *„ki lettek emelve a nemzetek sarából, hogy ékesítsék Jézus mellkasát, aki a bűnösök megmentője; a házasságtörők neveiből gyöngyből készült láncot készített, amelyet csak a nyitott szeműek és a nagy szívűek tudnak értékelni."*

Nem tartozom azok közé, akik szeretnének egy házasságtörőkből készült gyöngynyakláncot látni, amint Jézus (BLV) mellkasát ékesíti, és nem hiszem, hogy az olvasó velem ellentétben annyira nyitott gondolkodású, hogy szeretné, ha házasságtörők nevei ékesítenék Krisztus mellkasát.

Nem hagyom, hogy sajnáljátok, amit olvastatok Krisztusról (BLV), a nagy küldöttről, aki egyáltalán nem olyan volt, ahogy leírták. Vigasztalásként szeretnék idézni Ernest Renan, a neves történész *Jézus élete* című könyvéből, amelynek 15. oldalán azt mondta: *„Ha meg akarjuk írni Jézus életét, figyelembe véve, hogy csak azt írjuk le, amiben biztosak vagyunk, akkor csak néhány sort írnánk.”*

Biztos vagyok benne, hogy ez a néhány sor nem tartalmazná azokat a sértéseket, amelyeket az evangélium lapjain olvashatunk.

Remélem, egyetértetek velem abban, hogy ezek a sértések és bántások, amelyekkel az evangélisták Jézust (BLV) illették, bizonyítékként szolgálnak arra nézve, hogy ezek az evangéliumok nem Isten szavai. Isten szava távol áll attól, hogy ilyen dolgokat mondjon tiszteletreméltó küldöttekről és prófétákról, mint amilyen Krisztus is – Isten könyörülete és békéje legyen vele.

Következtetés

E hosszú utat azzal zárjuk, hogy mi – muszlimok – hiszünk abban az Evangéliumban, amelyet a Mindenható Isten adott Krisztusnak (BLV), az emberiségnek igaz útmutató fényként, és jó hírként Mohamed Prófétáról (BLV). Azonban a keresztények elvesztették azt az Evangéliumot.

„És azok közül is, akik azt mondják, mi keresztények vagyunk, velük is egyezséget kötöttünk. Ám elfeledték egy részét annak, amire intést kaptak." [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Al-Máidah:14]

Amit az Újszövetség levelei lejegyeznek, azt állítva minden bizonyíték nélkül, hogy ezek az Isten szavai, ezekről bebizonyosodott, hogy át lettek írva, ezért hiteltelenek. Azt is láttuk, hogy az Újszövetséget nem lehet a tanítványoknak tulajdonítani, hanem ismeretlen szerzők művei, akik sok történetet a régi pogányoktól kölcsönöztek. Azt is láttuk, hogy ezek az ismeretlen szerzők egymástól másoltak anélkül, hogy ezt hűen tették volna.

Az Újszövetség könyveinek vizsgálata bebizonyította, hogy ezek az írók nem kaptak inspirációt, mert hatalmas számú hibát ejtettek. Mi több, nem is állították, hogy ők inspirálva lettek volna, csak az egyházi tanácsok állították ezt róluk. Az egyházatyák döntése hozta létre ezeket a könyveket – más első századi könyvek közül – és szentnek titulálták őket, miközben a többi könyv olvasását átokkal és halállal büntethető bűnnek ítélték.

Az Újszövetség az erkölcsiségében még inkább megbukott. Olyan erkölcsöt kínál, amely lerombolja az emberiséget és a civilizációt. Emellett megsérti Jézus Krisztust (BLV), amely ismét bebizonyítja, hogy ez nem a Mindenható Isten szava.

A Mindenható Isten igazat mondott, amikor azt mondta:

„De jaj azoknak, akik az Írást a maguk kezével írják! Majd azt mondják: «Ez Allahtól van.» Hogy azt olcsó áron elvesztegessék. Jaj nekik azért, amit a kezük írt! És jaj nekik azért, amit *(így)* megszereznek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Al-Baqarah 79]

Sok ember jutott ugyanerre a következtetésre az Újszövetséggel kapcsolatban. Akik nem követték vakon, hanem elfogadták a bizonyítékokat. Közöttük volt Philsian Chali, aki azt mondta: *„Ritka, hogy az egyházi írások eredetiek, és valóban ahhoz tartoznak, akinek tulajdonítják őket. A leggyakrabban vegyes munka, megváltoztatva, átírva, sok hozzátétellel; minden esetben emberi művek, és lehetetlen, hogy Isten szava legyen.”*[88]

Végül szeretném megköszönni az olvasónak, hogy elolvasta ezeket a sorokat, és boldogan meghívom, hogy elolvassa a sorozat következő tagját: *„Allah (S.W.) Egy, vagy három?”*

Kérjük Urunkat (Allah S.W.), hogy vezessen minket Akarata szerint, Ő az Egyetlen, Aki erre Képes.

[88] Philsian Chali, Vallástörténeti összefoglalás, 234. old.

Források és referenciák

1. Kegyes Korán, Fahd Király nevét viselő alapítvány, magyar nyelvű fordítás
2. A Szent Biblia
    - Károli Biblia
    - Káldi Neovulgáta (Újszövetség)
    - Szent István Társulat Katolikus Bibliája
    - Új Protestáns fordítás
    - Revideált Új Fordítás Biblia
3. Samaan Kalhoon tiszteletes, *Két evangélista megegyezése*
4. Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hitelvek forrásaiban*
5. Saber Toaimah, *A szent iratok az iszlám előtt*
6. Rahmatullah Al-Hindi, *Kinyilatkoztatott igazság*
7. Matta Al-Miskeen atya, *Lukács szerinti evangélium*
8. Matta Al-Miskeen atya, *Máté szerinti evangélium*
9. Ahmad ‘Abd al-Wahab, *A régi írások megváltoztatásának bizonyítékai*
10. Euszebiosz, *Az Egyház története*
11. A Szent Biblia alkalmazott értelmezése
12. William Barclay, *Az Újszövetség értelmezése*
13. Maurice Bucaille, *A Tóra, az Evangélium, a Korán és a tudomány*
14. Kamel Safaan, *A Tóra és az Evangélium tanulmányozása*
15. Mansour Husain ‘Abd al-‘Aziz, *Az igazság a kereszténység és az iszlám között*

16. Dr. Ibrahim Said atya, *Lukács evangéliumának magyarázata*

17. Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság és kereszténység*

18. ‘Abd ar-Rahman Baghdadi, *A Teremtő és a teremtett közti különbség*

19. ‘Abd a-Rahim Mohammad, *Olvasmányok a Szent Bibliából*

20. Ahmad Deedat, *A Szent Korán és a Szent Biblia, melyik Isten szava?*

21. Abdussalam Mohammad, *A Szent Biblia mérlegen*

22. Mohammad Ali Al-Bar, *Allah (S.W.) és a Prófféták (BLV) a Tórában és az Ószövetségben*

23. John Balkan és mások, szerk., *Bevezetés a Szent Bibliába*

24. Alaa Abu Bakr, *Az igaz kereszténység, ahogy Krisztus tanította*

25. Ahmad Deedat, *A modern vita*

26. Ahmad Deedat és Shuberg tiszteletes, *Két vita Stockholmban*

27. Ahmad Deedat, *A Biblia Isten szava?*

Tartalom

1	Bevezetés	
2	Az Újszövetség	
3	*Az Újszövetség Kódexei*	
4	*Az Újszövetség kódexeiben való különbségek*	
5	Annak az állításnak a semmissé tétele miszerint, az Újszövetség írói isteni inspirációt kaptak	
6	*Személyes levelek, amelyeknek semmi közük az inspirációhoz*	
7	*Részek, amelyek lehetetlen, hogy ihletettek lennének*	
8	*Fontos események, amelyeket egy inspirált író nem felejthet el*	
9	*A tudósok tagadják az Újszövetség szerzőinek ihletettségét*	
10	Annak az állításnak a semmissé tétele miszerint az Újszövetség írói küldöttek lennének	
11	*Az Újszövetség írói próféták voltak?*	
12	*A tanítványok csodái nem bizonyítják, hogy próféták lettek volna*	

13	*A prófétaság – a Szent Biblia szerint – nem garantálja az igehirdetés tévedhetetlenségét*	
14	Az Evangéliumok és levelek tanítványoknak való tulajdónításának tagadása	
15	*Első: Máté szerinti evangélium*	
16	*Második: Márk szerinti evangélium*	
17	*Harmadik: Lukács szerinti evangélium*	
18	*Negyedik: János szerinti evangélium*	
19	*Ötödik: Levelek az Újszövetségben*	
20	Ősi pogány források az Újszövetségben	
21	Krisztus (BLV) Evangéliuma	
22	Az Újtestamentum dokumentációja és a kanonizáció	
23	Az evangélium hibái	
24	Változtatások az Újszövetségben	
25	Ellentmondások az evangéliumokban	
26	Az Újszövetség törvénykezési és etikai hatásai	

27	Ez Krisztus?	
28	Következtetés	
29	Források és referenciák	

IslamHouse.com

You are now browsing ...
All Languages

All Languages
English
Know about Islam
All categories
Figures
Sources
All items
Quran (164)
Books (594)
Articles (543)
Fatawa (370)

English

Welcome to Islamhouse.com

Files 120997
Languages 114
Titles 46077

Search for language

Showing languages in which language:

Arabic
English
Bosnian
French
Urdu
Chinese
Indonesian
Uzbek
kurdish
Turkish
Russian
Pashto
Thai
Bengali
Spanish